

3 Постійний представник при міжнародних організаціях у Відні Євгеній Цимбалюк розповів, як Україна та партнери ізолюють РФ в ОБСЄ

4 «Урядовий кур'єр» з'ясовує, про яку економічну допомогу Україні від донорів та кредиторів ідеться, та умови її надання

5 90 років тому народився Анатолій Мокренко (1933—2020) — видатний оперний співак, громадський діяч та будівничий незалежної України

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 2 ЛЮТОГО 2023 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№23 (7421)

ЦИТАТА ДНЯ

ЮЛІЯ СВИРИДЕНКО:

«Ми працюємо над створенням окремого розділу в Prozorro для військових потреб. Наша мета — зробити все можливе, щоб закупівлі їжі для армії відбувались ефективно».

Перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки про обов'язкову публікацію цін на продукти харчування у відкритому доступі

Уряд сприяє зайнятості безробітних

СТИМУЛИ. Кабінет Міністрів затвердив бюджет Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття на 2023 рік, в якому передбачено видатки на реалізацію активних програм зайнятості та надання українцям мікрогрантів на започаткування і розвиток власної справи.

«Ухвалення бюджету фонду уможливить виплату матеріального забезпечення і надання послуг, передбачених законодавством про зайнятість населення і загальнообов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття. Із цього фонду 2023 року фінансуватимуть надання мікрогрантів на створення або розвиток власного бізнесу за урядовою програмою «Робота», що спрямована на активізацію підприємництва та сприяння зайнятості населення», — розповіла перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки Юлія Свиріденко.

Бюджетом фонду передбачено 11,9 мільярда гривень на виплату матеріального забезпечення на випадок безробіття, соціальні послуги та активні програми зайнятості, допомогу у зв'язку з частковим безробіттям, 1,8 мільярда гривень — для надання мікрогрантів на створення або розвиток власного бізнесу.

ЦИФРА ДНЯ

784 кредити

на загальну суму понад 1 млрд грн вже видано за пільговою ставкою 3% в межах програми доступної іпотеки «ЄОселя»

DFC мобілізує мільярд доларів

Директор DFC Скотт Нейтан, Прем'єр-міністр Денис Шмигаль та посол США Бріджит Брінк переконані: стати частиною відновлення України сьогодні — це найпотужніша інвестиція в майбутнє

ІНВЕСТИЦІЇ. Американська корпорація з фінансування міжнародного розвитку готова надавати кошти українським компаніям

«Армія відновлення» виконала роботи на понад 30 мільйонів гривень

ПРОЄКТ. Держава виплатила понад 30 мільйонів гривень безробітним за виконання суспільно корисних робіт у межах проекту «Армія відновлення». Це повідомила заступник міністра економіки Тетяна Бережна.

«На сьогодні до «Армії відновлення» залучено вже понад 5 тисяч безробітних у десяти областях. Держава виплатила їм за виконання суспільно корисних робіт понад 30 мільйонів гривень, зокрема з початку 2023 року — 6,3 мільйона. Цього року уряд збільшив фінансування на виконання таких робіт до 104 мільйонів гривень. Сподіваємося, що інші регіони найближчим часом долучаться до цього проекту, а в областях, де їх розпочато, активніше залучатимуть до них безробітних», — розповіла Тетяна Бережна.

За її словами, до виконання таких робіт найбільше безробітних ні

ні залучено в Полтавській області — майже 1500 осіб, Сумській — понад 1000, Київській — більш як 900, Донецькій — 710 осіб.

Види суспільно корисних робіт залежать від потреб конкретного регіону. Безробітних залучають до розбирання завалів і відновлення житлових будинків, пошкоджених внаслідок бойових дій, облаштування підвальних приміщень під укриття, фасування гуманітарної допомоги,

приготування їжі військовим, плетіння маскувальних сіток. За виконання таких робіт вони отримують щонайменше 6700 гривень, це більше, ніж середній розмір виплати допомоги з безробіття.

Заступник міністра зазначила, що серед безробітних, яких залучають до «Армії відновлення», — і чоловіки, і жінки в майже однакових пропорціях. Більшість із них — люди найбільш працездатного віку 35—50 ро-

ків, за професійною групою це переважно кваліфіковані робітники (сільськогосподарського та лісового господарства, з інструментом, з обслуговування технічного устаткування та машин).

Мінекономіки нагадує, що проект «Армія відновлення» уряд запровадив восени 2022 року для залучення людей, які тимчасово втратили роботу, до відбудови країни через виконання ними суспільно корисних робіт.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 2 лютого 2023 року

USD 36.5686

EUR 39.8323

PLN 8.4612 / AU 70570.08

AG 861.8

PT 36928.07

PD 60951.81

4 820103 080039

за 1 долар США

за 1 євро

за 1 злотий

за 1 трійську унцію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

DFC мобілізує мільярд доларів

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Підтримка українського бізнесу — один із п'яти пріоритетів швидкого відновлення держави у 2023 році. Торік через війну, за даними Фінансового клубу, прямі втрати приватного бізнесу становили 13 мільярдів доларів, а непрямі — понад 33 мільярди. Уряд підтримує підприємців пільговими кредитами та грантами, але необхідно більше фінансового ресурсу, тому постійно триває пошук міжнародних партнерів.

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль повідомив про нову домовленість з Американською корпорацією з фінансування міжнародного розвитку (DFC) про те, що вона залучить 250 мільйонів доларів на фінансову допомогу малому й середньому бізнесу в Україні. А загалом DFC оголосила про готовність мобілізувати мільярд доларів для підтримки економіки нашої держави.

«Уряд України вдячний DFC за допомогу і готовий докласти необхідних зусиль для подальшого розвитку співпраці. Стати частиною відновлення України сьогодні — найпотужніша інвестиція в майбутнє», — заявив Прем'єр, виступаючи на столичному заході в Американській торгово-промисловій палаті.

До слова, DFC інвестує в усі сектори, зокрема енергетику, охорону здоров'я, критичну інфраструктуру, технології, а також фінансує малий бізнес задля створення робочих місць.

DFC — урядова установа США, що зазвичай надає підтримку лише американським інвесторам, що реалізують інвестиційні проекти (в найбільш критичних напрямках для держав, які розвиваються) в різних країнах. З огляду на це Денис Шмигаль назвав дуже цінною готовність DFC надавати фінансування українським компаніям. Тобто заради України зроблено виняток — готовність видавати кредити, навіть якщо в українському бізнесі не буде представлено американського інвестора.

Відновлення енергоінфраструктури

Українська енергетика пережила 13 масованих російських ракетних атак і десятки локальних. Зруйновано або пошкоджено понад 400 об'єктів. Усе це потребує відновлення.

«DFC співпрацює із приватним сектором у фінансуванні найбільш критичних проектів цивільної інфраструктури. Для України нагальне не лише відновлення зруйнованих російськими ракетами ударами об'єктів критичної енергоінфраструктури, а й створення нової енергосистеми країни. Децентралізованої, побудованої на основі сучасних технологій у межах енергетичного переходу, з акцентом на відновлювану

й атомну енергетику, нові водневі технології. Важливу роль у цьому процесі зможе відіграти американський бізнес, який потребуватиме підтримки DFC», — наголосив Прем'єр.

Очільник уряду відзначив важливість інвестицій не лише в енергетику, а й у медицину, аграрний сектор та освіту. За інформації

кі економіки України має стати сигналом для кредиторів та інвесторів у всьому світі, які можуть долучитися до відбудови України та розбудови економіки вже зараз, не чекаючи закінчення війни. На цьому акцентувала перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки Юлія Свириденко

ти українському бізнесу продовжувати розвиватися попри дуже складні обставини. DFC націлена на реалізацію високоякісних проектів за найвищими стандартами в найближчі місяці й роки в Україні», — заявив Скотт Нейтан.

Для надання підтримки в Україні DFC використовуватиме відразу кілька інструментів, йдеться про покриття кредитних та воєнних ризиків. Останній продукт доступний, однак потребує залучення додаткового рефінансування, над яким DFC уже працює.

Мінекономіки та DFC взаємодіють у підготовці та забезпеченні списку інвестиційних проектів за допомогою ініціативи Advantage Ukraine. Команда ініціативи, що складається із професійних інвестбанків, спеціалістів інвестфондів, аудиторських компаній і працює за підтримки Програми USAID «Конкурентоспроможна економіка України», здійснюватиме попередній добір проектів, співпрацюючи із заявниками. Очікують, що для максимально ефективного роботи найближчим часом в Україну приїде група експертів DFC, аби провести інструктаж для команди Advantage Ukraine, що допоможе конкретизувати критерії добору проектів і зекономить час розгляду заявок.

Для надання підтримки в Україні DFC

використовуватиме відразу кілька інструментів.

Окрім прямого кредитування, йдеться про покриття кредитних та воєнних ризиків. Останній продукт доступний, однак потребує залучення додаткового рефінансування, над яким DFC уже працює.

єю департаменту комунікацій Секретаріату Кабміну, Денис Шмигаль обговорив інструменти для залучення інвестицій та напрямки підтримки бізнесу з виконавчим директором DFC Скоттом Нейтаном під час особистої зустрічі на полях заходу. Сторони порушили питання запровадження фінансового ринку в Україні.

Упевненість у нашій державі

Намір DFC мобілізувати мільярд доларів для підтримки

під час зустрічі зі Скоттом Нейтаном.

«DFC мобілізує 250 мільйонів доларів цього року для українських банків задля збільшення обсягів кредитування малого та середнього бізнесу. Підтримка міжнародних кредиторів у такий непростий час — свідчення того, що наші партнери не мають сумнівів у перемозі України», — цитує слова Юлії Свириденко пресслужба Міністерства економіки.

«Ми прагнемо вже почати інвестувати, щоб допомогти

Система оподаткування відновиться до довоєнного стану

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЗАКОНОПРОЄКТ. Рішенням Кабінету Міністрів затверджено зміни до податкового законодавства, які спрямовано на відновлення довоєнного стану системи оподаткування. Проект закону не має на меті підвищувати податки та не вводить нових ставок податків, повідомляє Міністерство фінансів.

Законопроект вносить зміни до Податкового кодексу України та окремих законів, якими передбачено з 1 липня 2023 року скасування чинності окремих норм законодавчих актів, запроваджених на період до припинення або скасування воєнного стану на території України.

Зокрема:

— скасовується можливість для ФОП та юросіб бути платниками єдиного податку III групи із застосуванням ставки в розмірі 2% суми доходу;

— скасовується можливість для ФОП — платників єдиного податку I та II групи не сплачувати єдиний податок;

— відновлюється проведення документальних перевірок;

— відновлюється перебіг строків, визначених податковим законодавством;

— відновлюються штрафні санкції за порушення податкового законодавства;

— відновлюються штрафні санкції за порушення правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

— відновлюються штрафні санкції за порушення порядку використання РРО/ПРРО.

Ухвалення цього законопроекту — одна з вимог МВФ у межах Меморандуму нової Моніторингової програми для України (РМВ). Ідеться про якнайшвидше відновлення довоєнного стану системи оподаткування. Виконання відповідних маяків меморандуму дасть змогу відкрити шлях до повноцінної програми співпраці з фондом (Upper-Credit Tranche) із залученням відповідного фінансування вже цього року.

Ухвалення законопроекту забезпечить виконання Україною зобов'язань в межах Меморандуму про економічну та фінансову політику від 8 грудня 2022 року та впровадження заходів, реалізація яких сприятиме збільшенню податкових надходжень 2023-го.

У рейтингу сприйняття корупції помітний поступ

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА. Transparency International визнала, що Україна, попри війну, значно поліпшила свої результати

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Міжнародна правозахисна організація Transparency International (TI) опублікувала щорічний рейтинг «Індекс сприйняття корупції». Україна посіла у ньому 116-те місце зі 180 країн, набравши 33 бали. Порівняно з 2021 роком Україна піднялася у рейтингу TI на шість позицій. Експерти організації вказують, що попри низькі показники, Україна, яка потерпає від війни, стала однією з небагатьох країн, яка значно поліпшила свої результати.

«Країна давно бореться із системним зловживанням у владі, але зробила важливі кроки для поліпшення контролю та підзвітності», — йдеться у звіті.

За словами регіональної ради TI у Східній Європі та Центральній Азії Алтинай Мирзабекової, «російське вторгнення в Україну в лютому 2022 року стало нагадуванням про загрозу, яку становлять корупція та брак підзвітності уряду для глобального миру та безпеки». В організації зазначили, що російські клептократи накопичили статки, засвідчивши вірність президентові володиміру путіну в обмін на вигідні урядові контракти та захист своїх економічних інтересів.

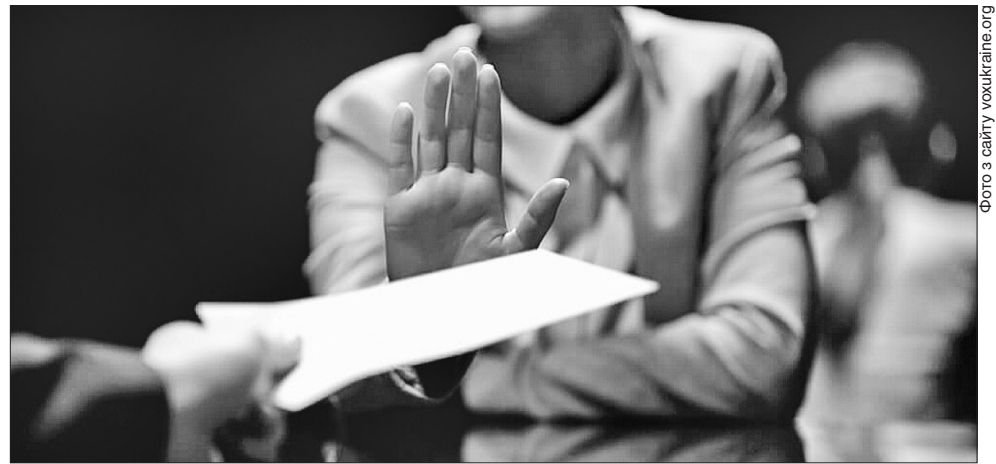

Фото з сайту ukraine.gov.ua

«Відсутність будь-яких обмежень для влади путіна дозволила йому безкарно втілювати свої геополітичні амбіції. Цей напад дестабілізував європейський континент, загрожуючи демократії та вбиваючи десятки тисяч», — заявляють у TI.

Як і в попередні роки, перші місця в рейтингу посідають демократичні країни, де державна система базується на правовладді та повазі до прав людини. Перше місце і 90 балів отримала Данія, друге ділять Фінляндія та Нова Зеландія, на четвертому — Норвегія, на п'ятому — Сінгапур, на дев'ятому — Німеччина. Найкорумпованішими серед країн-членів ЄС визнано Угорщину, Болгарію та Румунію,

які посіли відповідно 42-ге, 46-ге і 100-те місце.

Замикають «Індекс сприйняття корупції» країни, охоплені збройними конфліктами і в яких спостерігається руйнація державних структур: Лівія, Ємен, Сирія, Південний Судан і Сомалі.

Серед пострадянських країн найліпше борються з корупцією в Естонії, яка посіла 14-те місце, отримавши 74 бали. Поряд з нею Литва, Латвія і Грузія.

росія ділить 137-ме місце з Парагваєм і Малі, отримавши, як і десять років тому, 28 балів. росія та Азербайджан, а також Катар і Марокко у звіті TI названо країнами, влада яких використовує стратегічну корупцію для досягнення сво-

їх зовнішньополітичних цілей.

Укладаючи рейтинг «Індекс сприйняття корупції», аналізують опитування експертів та бізнесменів, які провели зокрема Світовий банк і Всесвітній економічний форум. Відповідно до результатів, 180 країн класифікують за 100-бальною шкалою, починаючи з нуля, що означає високий рівень корумпованості, до 100. Для визначення «корупції» в цьому рейтингу беруться до уваги конкретні приклади корупційних дій за участю держслужбовців, від хабарництва до зловживання державними коштами, а також здатність уряду боротися з корупцією в державному секторі.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«Розраховуємо і на політичне, і на практичне залучення ОБСЄ до Формули миру»

Постійний представник України при міжнародних організаціях у Відні Євгеній ЦИМБАЛЮК

Агресією проти України росія порушила, крім усього іншого, основоположні документи та принципи ОБСЄ. Попри це російська федерація продовжує залишатися країною-учасницею організації. І понад те блокує її діяльність не тільки в Україні, а й загалом. Вигнати порушника з ОБСЄ наразі не видається можливим — юридичного механізму для цього просто не існує.

Однак делегація рф в ОБСЄ перебуває фактично в ізоляції, адже абсолютна більшість країн-учасниць рішуче засуджують російську війну та стоять на боці України. Керівництво організації та країни-учасниці знайшли волю та спосіб долати російське блокування, про що свідчить упровадження Програми підтримки для України. І це в умовах, коли минулий 2022 рік ОБСЄ існувала без затвердженого річного бюджету через шантаж росії.

В інтерв'ю Укрінформу Постійний представник України при міжнародних організаціях у Відні Євгеній ЦИМБАЛЮК розповів, що Україна та партнери спрямовують зусилля на те, щоб ще більше ізолювати рф в ОБСЄ та обмежити її вплив на процеси.

— Євгенію Вікторовичу, розпочну із простого, але важливого запитання: що дає нам ОБСЄ і чи потрібна Україні ця організація в її нинішньому вигляді?

— Навіть в умовах сьогоднішньої ОБСЄ відіграє значну роль для України в політичному і практичному аспектах. Організація як багатосторонній форум постійного спілкування залишається важливою з погляду координації позицій та залучення підтримки для нашої держави, зокрема щодо формування позитивної позиції урядів з надання Україні зброї, встановлення відповідальності рф, мирної ініціативи України тощо.

Важливий напрям нашої роботи — обмеження впливу росії в ОБСЄ. І вже можна сказати, що російська делегація перебуває фактично в ізоляції: вони лише виголошують свої пропагандистські монолози під час засідань, але їм ніхто не вірить, з ними ніхто не вступає в дискусії та до них ніхто не дослухається. Політична роль російської делегації в ОБСЄ нині фактично ніяка. Єдине, що з огляду на наявні формати та правила процедури вони все ще можуть блокувати рішення організації, які потребують консенсусу держав-учасниць, і це постійно роблять.

Ми розраховуємо, що за сприяння головування, генерального секретаря та країн-партнерів ОБСЄ зможе відіграти провідну роль з погляду підтримки формули миру Президента України. І не лише у плані політичної консолідації. Засновану нещодавно ОБСЄ Програму підтримки для України ми розглядаємо саме як практичний елемент імплементації українського мирного плану.

— Розкажіть, будь ласка, детальніше про програму і як вона стосується формули миру.

— Як відомо, росія заблокувала всі польові місії організації, причетні до України. Це стосується і координатора проєктів ОБСЄ. Але потреба України у продовженні проєктної діяльності ОБСЄ залишалася, як і готовність головування, країн-учасниць та секретаріату нам допомагати й фінансувати цю діяльність. І тому питання було вирішено шляхом створення Програми підтримки для України в секретаріаті ОБСЄ та запровадження посади Спеціального представника головування ОБСЄ — координатора проєктів в Україні. Ми раді, що на цю посаду було перепризначено Генріка Вілладсена, який до цього вже керував проєктною діяльністю організації в Україні, і робив це ефективно.

Формально його офіс не є польовою присутністю ОБСЄ в Україні, він вважається лише представником головування. Але за суттю для України це майже нічого не змінює — Меморандум про взаєморозуміння 1999 року між Україною та ОБСЄ залишається чинним, хоч ми готові до певного його оновлення.

До речі, нині, як це визначено в меморандумі, втілюють лише ті проєкти, які визначить Україна й які нам потрібні. Немає такого, що якась країна надає кошти і диктує, який проєкт реалізуватимуть в Україні. Проєкти втілюють тільки за нашим погодженням. До того ж, усі їх обговорюють на новоствореній дорадчій раді, участь у якій беруть країни-донори, секретаріат, представник головування та Україна, і наша позиція там визначальна.

І тому нині в нас є змога практично імплементувати саме ті проєкти, які нам потрібні з огляду на формулу миру. А фактично всі її компоненти більшою чи меншою мірою важливі для діяльності, яку ОБСЄ зазвичай проводить у державах-учасниках. Зокрема це стосується і продовольчої, й енергетичної, й екологічної безпеки, звільнення полонених і депортованих, відновлення територіальної цілісності України та світового порядку, припинення бойових дій і запобігання ескаляції в майбутньому, повернення справедливості.

Важливий для нас проєкти гуманітарного розмінування, реабілітації ветеранів та постраждалих внаслідок війни людей, протидії забрудненню навколишнього середовища, вирішення гуманітарних потреб, збільшення потенціалу національної поліції, підвищення кібербезпеки, боротьби із трафіком людей.

Щодо останнього пункту, то нині, як відомо, дуже гостре питання викрадення українських дітей та їх вивезення під надуманими приводами на територію росії. ОБСЄ тут теж може зробити і зробить внесок для запобігання цьому злочину і документування. Це важливо для повернення наших

людей і подальшого притягнення до відповідальності всіх причетних до цих злочинів.

Сюди можна зарахувати і роботу Бюро з демократичних інститутів та прав людини, яке теж здійснює діяльність у царині захисту прав людини та долучається до фіксації злочинів та їх документування, доповнюючи роботу нашої юридичної системи і Представника ОБСЄ з питань свободи ЗМІ, що виступає на захист журналістів, зокрема тих, кого затримали російські окупаційні адміністрації.

Окремо хочу зазначити, що проєкти програми разом із пріоритетом наближення миру відповідають євроінтеграційній стратегії України та нашому просуванню цим шляхом. Загалом є близько 25 проєктів, частину з них вже затверджено, інших ще ні. Але певні країни вже вклали перші мільйони, і це дало змогу розпочати роботу.

— Україна очікує, що залучення ОБСЄ до імплементації формули миру відбуватиметься через цю нову Програму підтримки чи також і в іншому вигляді?

— І чинний голова ОБСЄ, візит якого в Україну відбувся 16 січня, і генеральний секретар дуже добре знають про наші пріоритети та зроблений до них заклик України із приводу імплементації формули миру. Наша делегація додатково на своєму рівні під час зустрічей з керівництвом організації доводить деталізовані можливі елементи залучення ОБСЄ.

Ми вбачаємо його подвійним: практичне — через проєктну діяльність в Україні, але й також у політичному плані. І коли я говорю про політичне залучення, то маю на увазі не лише заклики під час засідань чи створення коаліції держав на підтримку України.

Очікуємо, що наші бачення формули миру буде враховано у щоденній діяльності організації, в різних форматах та на різних форумах. Передусім ідеться про роботу всіх трьох комітетів постійної ради — безпекового, економіко-довкільного та з прав людини, сфера діяльності яких має прямий стосунок до окремих елементів мирного плану України. З огляду на це ми покладаємо великі сподівання на головування, яке і визначає порядок денний та діяльність у цих комітетах. Головування Північної Македонії в цьому сприяє нам та відповідає нашим прагненням і побажанням, формуючи відповідний порядок денний.

Звичайно, російська сторона не вдоволена із цього приводу і навіть вдається до відвертих погроз. Із її боку вже прозвучали висловлювання, мовляв, Північна Македонія не змогла вивести висновки з нібито «неуспішного» польського головування і продовжує його курс.

Насправді ж головування Польщі в ОБСЄ було дуже успішним! Неуспішним воно було лише для росії. Адже польське головування чітко розставило все на свої місця, сказавши, що є агресія росії й Україна — жертва цієї агресії.

— Реагуючи на цю чітку позицію польського головування, росія заблокувала ухвалення бюджету ОБСЄ на 2022 рік і, вочевидь, продовжить цей шантаж і з Північною Македонією. Яка ситуація з фінансами?

— Для ОБСЄ була вже звичною ситуація, коли новий рік розпочинався без наявного бюджету. Як правило, протягом короткого часу його все-таки ухвалювали. Позаторік був рекорд, коли бюджет було ухвалено аж у серпні. І це була

надзвичайна ситуація. Хоч, як виявилось, надзвичайна ситуація насправді була торік, коли річний бюджет через позицію росії так і не було затверджено.

А коли в організації немає річного бюджету, то її діяльність фінансується на щомісячній основі. Це обмежує у плануванні, але сказати, що організація померла через це, не можна. Торік ОБСЄ виконала всі свої головні завдання, відбулися не лише заплановані зустрічі, а й також було проведено додаткові спеціальні засідання постійної ради, ініційовані Україною для розгляду російської агресії.

Тобто гроші знайшлися, і шантаж росії не спрацював. Секретаріат та головування й надалі стоять на принципових позиціях, які відображені в основоположних документах ОБСЄ, і це не є предметом якогось компромісу.

Але, звичайно, організація не може постійно працювати у такому режимі. І нині перед нами проблема: бюджет на 2023 рік. Переговори із цього приводу тривають під головуванням Північної Македонії.

— Виходить, що росія блокує не лише всю діяльність ОБСЄ в Україні, а й роботу організації загалом, що стосується затвердження бюджету, призначення головування 2024 року, яке прагнула перейняти на себе Естонія. Які шляхи врегулювання цієї «російської кризи в ОБСЄ», як ви її неодноразово характеризували під час засідань постійної ради? Для чого росія взагалі потрібна в ОБСЄ?

— Якщо мене запитувати для чого, то моя відповідь буде: ні для чого. Деструктивна роль росії в ОБСЄ проявляється в усьому: те, чого торкається російська рука, заважає і вмирає. Бо ця рука не несе якогось бажання до співпраці чи діалогу, а лише прагнення до посилення власних позицій через організацію, претензію на повернення до імперської зони особливих інтересів. Ця позиція шантажу протягом останніх десяти місяців стала очевидною вже майже для всіх в ОБСЄ: ніхто їй не вірить і не ведеться на цю гру.

Так, просто зараз немає механізмів, як можна виключити росію з організації. Ми шукаємо ці механізми. Але можемо спрямовувати зусилля на те, щоб ще більше ізолювати рф в ОБСЄ та обмежити її вплив на процеси всередині організації. Так, наприклад, як це відбулося з позбавленням впливу москви на проєктну діяльність ОБСЄ в Україні.

Коли говорять, що росія становить проблему у прийнятті нових рішень, слід вказати на те, що основні рішення — Гельсінський заключний акт, принципи і стратегії ОБСЄ у головних сферах — вже давно ухвалені. Тому можемо працювати над їх імплементацією, і це можна робити в межах наявного мандата.

— Чи правильно я зрозумів, що юридичного механізму для виключення росії чи будь-якої іншої країни-учасниці з ОБСЄ немає, а створити його за умови наявного принципу консенсусу не видається можливим?

— Я б не оперував такими категоричними позиціями. Наразі немає такого механізму. Але ми разом із партнерами намагаємося креативно просуватися шляхом дедалі більшого обмеження неконструктивної участі росії в ОБСЄ.

— У чому це обмеження може проявлятися? Чи можна сюди

зарахувати конференцію з людського виміру у Варшаві, проведення якої росія блокувала, але її все одно було проведено під польським головуванням, щоправда, з іншою назвою?

— Ви абсолютно правильно наводите цей приклад. Раніше було так: москва висувала свою позицію і навіть не намагалася її пояснювати — ось це наша позиція і або приймайте її, або рішення не буде ухвалено. Зараз ультиматуми росії вже не є обов'язковими для врахування. Якщо росіяни займуть неконструктивну позицію, то прийняття рішення може перейти в іншу площину, як це сталося із проведенням конференції з людського виміру у Варшаві.

росіяни блокували цю конференцію ОБСЄ, не погоджуючись із темами та модальностями проведення. Тоді у Польщі відбулася окрема конференція головування. Так, вона мала трохи іншу формальну назву, однак це дало змогу країнам-учасникам та неурядовим організаціям провести обговорення відповідно до того порядку денного, який планували та заклали всі партнери.

Отже, своєю неконструктивною позицією росія сама себе виключила із процесу й позбавила себе можливості хоч якогось впливу. І тепер росіяни вже будуть змушені враховувати цей приклад на майбутнє.

Незабаром розпочнеться підготовка до Щорічної конференції ОБСЄ з огляду питань безпеки. І якщо росія займе неконструктивну позицію та наполягатиме на якихось нереальних речах, то просто може відбутися конференція головування, на якій будуть представлені належні, справді актуальні проблеми: війна рф проти України та пов'язані з нею моменти. Росіяни ж із загального процесу будуть виключені — це і є позбавлення рф впливу на прийняття рішень.

— Щодо ситуації в ПА ОБСЄ. Українська делегація в листопаді заявляла про бойкот організації, доки там будуть присутні росіяни. Яка ситуація нині?

— Наскільки мені відомо, то після ухвалення торік улітку Бірмінгемської декларації є сталий процес щодо розроблення певного додатка до правил процедур ПА ОБСЄ, який би дав змогу призупинити членство держави-агресора. Дискусія триває, і ми розраховуємо, що її підсумком стане ухвалення нових процедурних правил.

У Бірмінгемі делегації рф не було на засіданні Парламентської асамблеї. Також росіян, як і білорусів, до речі, не було в Польщі (на осінній сесії ПА ОБСЄ. — Ред.), бо їм не видали візи. Тому наша парламентська делегація не була змушена сидіти за одним столом із представниками держави-агресора. Але ось уже 23—24 лютого — у річницю повномасштабного вторгнення рф в Україну — у Відні відбуватиметься зимова сесія ПА ОБСЄ. Австрійська сторона виходить з необхідності надання віз усім учасникам міжнародних організацій, розташованих в Австрії.

Упевнений, що наша делегація прийме правильне рішення, і його підтримають партнери, для демонстрації того, що присутність рф становить ключову проблему для функціонування ПА ОБСЄ.

Василь КОРОТКИЙ,
Укрінформ, Відень
(Надруковано зі скороченнями)

ФІНАНСИ

Очікуємо чимало коштів від міжнародних партнерів

ГРОШІ. «Урядовий кур’єр» з’ясовує, про яку економічну допомогу від донорів та кредиторів ідеться, та умови її надання

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур’єр»

Україна звела 2022 рік з дуже високим показником дефіциту державного бюджету — 36 мільярдів доларів. За інформацією фахівців, це становить 20% ВВП. «Урядовий кур’єр» вирішив ретельно з’ясувати, на яку фінансову допомогу від міжнародних донорів та кредиторів можна очікувати впродовж 2023 року, які попередні умови ставлять партнери та чи зможе наша держава їх виконати.

Вимоги не можуть бути жорсткими

Торік нашій країні було надано 30 мільярдів доларів фінансування, однак партнери не ставили жодної політичної чи економічної умови. Це цілком зрозуміло: гроші були конче потрібні, щоб давати відсіч російському агресорові.

Цього року уряд очікує чимало грошей від трьох основних донорів та кредиторів: ЄС, США та МВФ. Як ж умови вони висунуть нашій країні?

Як заявив нещодавно Прем’єр-міністр України Денис Шмигаль, від ЄС ми очікуємо 18 мільярдів євро, а від США — 9,8 мільярда доларів.

«Ми працюємо з МВФ і маємо програму моніторингу. Не пізніше першого кварталу 2023 року маємо отримати велику фінансову програму. Вона стане істотною фінансовою підтримкою для нашої країни, і це дасть змогу повністю закрити весь дефіцит бюджету», — повідомив глава уряду.

Слід додати: перший транш 3 мільярди євро від ЄС Україна вже отримала у січні й очікує на наступні 15 мільярдів євро за умови проведення певних політичних та економічних змін.

За словами експерта аналітичного центру «Об’єднана Україна» Олексія Куца, про жорсткі вимоги МВФ, як це було у 2014—2016 роках, не йдеться. «Однак поступово наші міжнародні фінансові партнери розширюватимуть перелік. Наприклад, вимагатимуть якомога більше боротися з корупцією, відновити приватизацію державного майна. Щодо ЄС та США все зрозуміло. А ось МВФ 2023 року значно збільшить питому вагу кредитів. Раніше було так: 60% — гранти, 38% — кредити та 2% — гарантії. Цьогоріч кредитів буде набагато більше, хоч можливо, вони будуть маловідсотковими або й зовсім безвідсотковими», — додає він.

Іван Нікітченко, директор Crane IP Law Firm, вважає, що нині про жодні умо-

Фото з сайту delo.ua

ви не може йтися, бо питання політичне, а не економічне. І економіка в цей непростий час, на думку експерта, другорядна, адже треба всіма способами рятувати нашу країну.

Дорожня карта є

Він не заперечує, що все-таки вимоги є. Згідно з меморандумом, підписаним між Україною та ЄС, нам потрібно реалізувати дорожню карту щодо поступового скасування тимчасових надзвичайних заходів, ухвалених після початку війни, в галузі податкової політики в чітко визначеній послідовності, належно враховуючи безпекову ситуацію та її вплив на економічну ситуацію. І зробити це треба впродовж I—II кварталів 2023 року.

Це означає, що Україні потрібно зробити чимало. Приміром, до кінця березня 2023 року завершити підбір нового голови НАБУ і потім призначити його на посаду. До кінця вересня слід відновити роботу Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. У цей термін треба затвердити стратегічний план комплексного реформування правоохоронного сектору.

Є й суто економічні вимоги, хоч і з політичним відтінком. До кінця лютого слід провести дерегуляцію ліцензування та дозвільної системи, до червня — почати корпоративну реструктуризацію Оператора ГТС України, а до березня — обрати наглядову раду НАК «Нафтогаз України».

Щодо умов, які висуватиме, надаючи нам гроші 2023 року, уряд США, Іван Нікітченко впевнений: першою і фактично єдиною буде запобігання розкраданню коштів. Ось чому нещодавно в Україну прибула відповідна делегація зі США.

За словами заступниці державного секретаря з політичних питань Державного департаменту США Вікторії Нуланд, разом із представниками Світового банку вони перевіряють цільове використання фінансової та безпекової допомоги американців. І це зрозуміло, адже вона формується за рахунок звичайних американців — платників податків.

План дій та законопроекти

Насправді нашому урядові доведеться зробити набагато більше. На думку експертів, необхідно буде розробити план дій із запобігання та погашення заборгованості бюджету на 2023 рік і на більш віддалену перспективу.

Також необхідно буде на решті передати на розгляд парламенту певні законопроекти. Приміром, про скасування мораторію на податкові перевірки, скасування спрощеної системи оподаткування (сплата 2% доходів), а також про використання касових апаратів. Ці важливі документи мають запрацювати влітку 2023 року.

«Кабінет Міністрів України вже погодив законопроект про скасування з 1 липня 2023 року сплати 2% доходів для третьої групи підприємців, які працюють на спрощеній системі оподаткування. Тож питання із цим фактично вирішено. Очікуємо ухвалення в парламенті», — зазначає Іван Нікітченко.

Як вважає Олексій Куц, із середини літа буде ухвалено й інші законопроекти, передусім про використання касових апаратів. Деякі експерти вважають, що міжнародні партнери вимагають від України скасування всієї спрощеної системи оподаткування, скорочення соціальних витрат (передовсім субсидій) та підняття тарифів до ринкового

рівня. Проте Іван Нікітченко переконаний, що ніхто в Україні, надто у воєнний час, не скасовуватиме спрощене оподаткування, а вимоги щодо скасування субсидій міжнародні партнери не ставлять і ніколи не ставили. На його думку, це все одноосібно вирішує уряд України.

Є й загальні вимоги на кшталт продовження будувати ринкову економіку із прозорими правилами гри. Експерти вважають, що Україна й так робить для цього належне, проте під час повномасштабної війни говорити про кардинальні реформи та зміни в цьому питанні не доводиться.

Придивімося до Індії

Міжнародна фінансова допомога від наших основних партнерів прозора і зрозуміла. Та якщо є змога розширювати географію, на неї варто звернути увагу. Олексій Куц каже, що ми не повинні забувати про таку країну, як Індія.

«Вона, на відміну від Китаю, підтримала територіальну цілісність та незалежність України та засудила варварські дії росії проти нашої країни. Може здаватися, що Індія йде у фарватері відносин з рф, а насправді вона запроваджує експортно орієнтовану модель, спрямовану на ЄС», — зазначає він.

Тому, на думку експерта, необхідно робити все, щоб стати надійним партнером Індії. Ця велика країна, в якій наприкінці 2022 року було понад 1,4 мільярда жителів, — чудовий ринок збуту для українських товарів та послуг. Можна сказати, що Індія стала повноцінним суперником Китаю. І це ми повинні враховувати в побудові нових відносин, бо цілком можливо, що Індія зможе стати активним донором чи кредитором України.

ДОКУМЕНТИ

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 січня 2023 р. № 85
Київ

Про затвердження бюджету Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування на випадок безробіття на 2023 рік

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити бюджет Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування на випадок безробіття на 2023 рік, що додається.

2. Міністерству економіки разом з Державним центром зайнятості здійснювати заходи з фінансування видатків бюджету Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування на випадок безробіття згідно із затвердженим Державним центром зайнятості за погодженням з Міністерством економіки розподілом видатків в межах затвердженого цією постановою бюджету Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування на випадок безробіття на 2023 рік.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 31 січня 2023 р. № 85

БЮДЖЕТ
Фонду загальнообов’язкового державного
соціального страхування на випадок безробіття на 2023 рік

	(тис. гривень)
Залишок коштів на початок року	2 099 681,6
Доходи поточного року — усього:	16 160 924,7
з них:	
страхові внески	16 058 665,8
інші надходження	101 721,9
кошти державного бюджету на виплати працівникам, які вивільняються з роботи у зв’язку із достроковим зняттям з експлуатації Чорнобильської АЕС	537
Усього доходів (разом із залишком коштів на початок року)	18 260 606,3
Усього видатків	16 983 606,3
з них:	
матеріальне забезпечення на випадок безробіття, соціальні послуги та заходи із сприяння зайнятості, допомога по частковому безробіттю	11 858 762,9
мікрогранти на створення або розвиток власного бізнесу з метою сприяння зайнятості населення	1 800 531
виплата достроково призначеної пенсії, допомоги на поховання та оплата послуг за їх доставку	303 818,2
інформаційно-аналітичні системи Державної служби зайнятості	63 200
утримання та забезпечення діяльності Державної служби зайнятості, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, Центру підвищення кваліфікації служби зайнятості, управління Фондом загальнообов’язкового державного соціального страхування на випадок безробіття	2 957 294,2
Повернення коштів, наданих Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування на випадок безробіття згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 27 квітня 2020 р. № 308	1 277 000
Залишок коштів	0

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 31 січня 2023 р. № 82-р
Київ

Про передачу бюджетних призначень, передбачених Міністерству культури та інформаційної політики на 2023 рік

1. Відповідно до частини шостої статті 23 Бюджетного кодексу України та постанов Кабінету Міністрів України від 6 грудня 2022 р. № 1355 «Деякі питання діяльності Державної служби з етнополітики та свободи совісті» та від 20 грудня 2022 р. № 1419 «Про внесення змін до Положення про Державну службу України з етнополітики та свободи совісті і Положення про Міністерство культури та інформаційної політики України» передати бюджетні призначення, передбачені Міністерству культури та інформаційної політики на 2023 рік у загальному фонді державного бюджету за програмою 3803010 «Керівництво та управління у сфері етнополітики та свободи совісті», у сумі 13 970,9 тис. гривень (видатки споживання, з них оплата праці — 10 916,9 тис. гривень, комунальні послуги та енергоносії — 163 тис. гривень) Господарсько-фінансовому департаменту Секретаріату Кабінету Міністрів України для Державної служби з етнополітики та свободи совісті з метою здійснення утримання зазначеного державного органу.

2. Міністерству фінансів забезпечити визначення нового коду і назви бюджетної програми, на яку передаються бюджетні призначення, передбачені пунктом 1 цього розпорядження, і внесення відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 31 січня 2023 р. № 83-р
Київ

Про звільнення Старосольської С. П. з посади заступника Голови Державної регуляторної служби України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Звільнити Старосольську Соломію Петрівну з посади заступника Голови Державної регуляторної служби України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації за власним бажанням.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

Перемагає той, хто вміє чекати

ПОСТАТЬ. Виповнилося 90 років із дня народження Анатолія Мокренка (1933—2020) — видатного співака, громадського діяча, будівничого незалежної України

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

З-поміж неймовірно дорогих подарунків долі — знайомство і дружба з незабутнім золотим голосом української опери та естради Анатолієм Мокренком. Уперше зустрілися в його рідних Тернах на конкурсі шкільних сільських хорових колективів «Співаймо разом!» 2002-го і щиро заприятелювали. А в останні роки співак став активним читачем «Урядового кур'єра», завжди щедро ділився враженнями від публікацій.

І тоді, і нині мимоволі думається: хоч би якими технічними знахідками та можливостями дивував науково-технічний прогрес, ніщо не може порівнятися чи замінити живого людського голосу — досконалого, чистого, світлого, неповторного. Саме такий унікальний і був в Анатолія Мокренка, який змалечку жив пісню, сценою.

Із глибинного села на столичну сцену

Часом запитую себе: як склалося, що хлопчак із глибинного слобожанського села, де про оперу могли чути тільки по радіо, і то нечасто, став одним із провідних співаків України, а його неповторним баритоном захоплювалися на всіх земних континентах? І чи могло трапитися, що юнак не витримав би перших неймовірних випробувань, зійшов з дистанції? Адже в перші студентські місяці у столиці довелося жити на залізничному вокзалі, переховуватися від прибиральниць у студентських аудиторіях, щоб там заночувати. А одного разу навіть поїхав до сільськогосподарської академії в надії стати студентом вищу, бо там давали місце в гуртожитку. Зупинився біля кабінету ректора, постояв-повагався — і не наважився зайти.

Про все це якось запитав Анатолія Мокренка, на що він відповів так: «У житті завжди перемагає той, хто вміє чекати». Зокрема й на... місце в гуртожитку, яке юний Анатолій із часом таки отримав як соліст хорової капели інституту, ставши 13-м (чим не щасливе число?) мешканцем у кімнаті. Відтоді дав собі слово ніколи не відступати, а триматися свого, якщо й не добиватися чогось, то принаймні чекати пори, яка неодмінно настане. Тож чекання — особливо важливий чинник у багатьох ситуаціях.

Перші враження від опери

Якось заговорили про те, коли саме вперше Анатолій Мокренко не тільки почув, а й побачив оперу наживо. За його словами, знайомство відбулося на другому курсі політехнічного інституту, де вчився на геолога-розвідника. Однак враження видалися не з найкращих, і опера трохи розчарувала.

Побачивши афішу оперного театру з «Кармен», про яку чув і знав ще зі школи за радіофрагментами та платівками, придбав квиток і налаштував себе на мистецьке свято. Ще б пак! Співатиме незрівнянна Лариса Руденко, яку чув у селі по радіо. Це ж Кармен, Хозе, Цуніга, Ескамільйо...

Якщо перші троє персонажів справді захопили, то останній розчарував: опецькуватий, низенький із черевцем чоловік почав грати тореадора. Голос хоч і непоганий, але зовнішність... То як могла

Видатний співак Анатолій Мокренко з юними учасниками конкурсу «Співаймо разом!» в Тернах

Кармен проміняти Хозе на цього незграбу? Якби не прекрасна музика, то розчарування було б набагато глибшим. А так задумався, наскільки важливо мати не тільки голос, а й сценічний вигляд. Тож надалі зважав на всі деталі, від яких залежить загальний успіх.

Символ батьківського даму

Усі чудово знають пісню «Два кольори» на слова Дмитра Павличка, першим виконавцем якої 1964 року став Анатолій Мокренко. Згодом до свого репертуару її взяли Дмитро Гнатюк і ціле гроно молодших виконавців. За словами співака, після того, як композитор Олександр Білаш, з яким він подружився, запросив Анатолія до студії й там записали майбутній шедевр, почали торувати дорогу до загальноукраїнської сцени.

У ті часи кожна пісня проходила своєрідну цензуру, так звану художню раду, до складу якої входили чиновники з міністерства культури і представники різних культурно-мистецьких установ та закладів. Послухавши твір, члени ради загалом схвально відгукнулися про нову роботу мистецького тріо, крім одного з міністерських чиновників. Той зачепився за рядки у третьому заспіві: «Мені віянула в очі свинина, / Та я нічого не везу додому, / Лиш згорточок старого полотна / І вишите моє життя на ньому».

Почав прискіпуватися, чому ліричний герой повертається додому з порожніми руками. Мовляв, де він був — чи не у в'язниці, звідки нічого взяти? Справа почала набирати серйозних обертів, і авторам довелося докласти неабияких зусиль, щоб переконати чиновника: мовляв, ліричний герой повертається з далеких країв, звідки не личить везти якісь подарунки. А згорточок старого полотна — символ батьківського дому.

Хоч і з труднощами, але переконали. Уже перше виконання «Двох кольорів» не лише прославило її авторів і виконавця, а й ствердило: українська національна класика стала багатшою на один пісенний шедевр.

Полуда впала з очей

У середині 1960-х років молодому співакові випало вперше поїхати на гастролі за кордон, в Англію. Пригадуючи ту поїздку, на-

ДОСЬЄ «УК»

Анатолій МОКРЕНКО. Народився 22 січня 1933 року в селі Терни на Сумщині в багатодітній селянській родині.

Закінчив Київський політехнічний інститут, до 1963-го працював гірничим інженером-геологом, водночас навчався в Київській державній консерваторії ім. П. Чайковського.

1963—1968 — соліст оперної студії при Київській консерваторії, з 1968-го — соліст Державного академічного театру опери і балету ім. Т. Шевченка. 1991—1999 — художній керівник Національної опери України, з 1985 року — професор Національної музичної академії.

У репертуарі співака понад 40 провідних партій для баритона оперної класики, з гастрольними побував у 42 країнах. Знявся у фільмі-опері «Люція ді Ламмермур», фільмах «Тигролови», «Чорна рада», «Поет і княжна», «Богдан Хмельницький» та інших. Автор книжок публіцистики «У серці — рідна Україна», «Знайти себе».

Очолював журі багатьох міжнародних, загальноукраїнських і регіональних конкурсів вокалістів. Один із фундаторів Товариства української мови ім. Т. Шевченка, був членом правління ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, Національної ради Конгресу української інтелігенції.

Народний артист України (1973), лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка (1979). Мав державні нагороди.

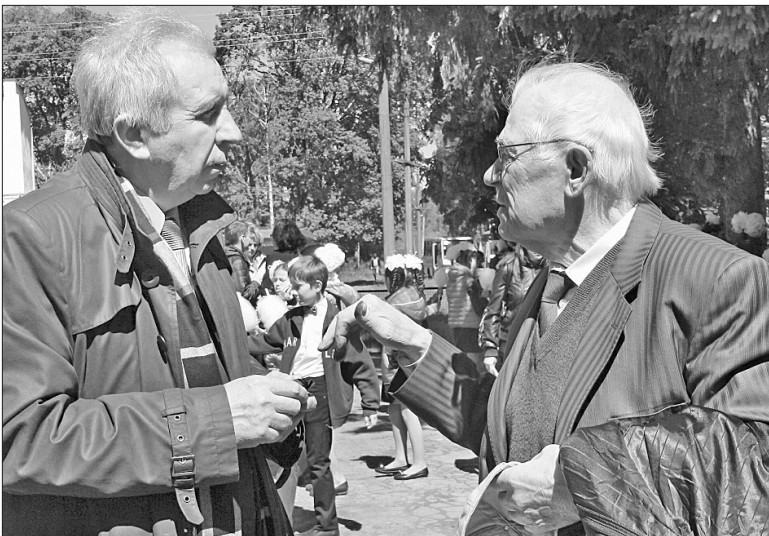
голошував, що вельми непокоївся, бо мав стереотипне уявлення про «загниваючий світ капіталізму». Коли ж на власні очі побачив тамтешнє життя, був приголомшений: те, що нав'язували вдома, виявилось фальшивкою. Упродовж місяця творча група з України відвідала кілька великих міст, Жили в англійських сім'ях і побачили життя ізсередини. І хоч мови майже ніхто не знав, а перекладач був один і часто відлучався у справах, полуда з очей поступово почала спадати.

Дарма що ніхто нічого не заробив на тих концертах — видавали дріб'язок на кишенькові витрати, але колосальне враження від тамтешнього світу залишилося на все

життя. Попри те що з роками побував ще більш як у 40 країнах, Англія розгорнула першу сторінку закордонного життя.

З дітьми і для дітей

Як розповідав Анатолій Мокренко, ідея організувати конкурс хорових колективів сільських шкіл Сумщини вибривала давно. Заручившись фінансовою та організаційною підтримкою земляка київського підприємця Сергія Осикового, задум вдалося втілити в життя. Із травня 2002-го щороку навесні в Тернах проходило це масштабне мистецьке дійство. Під час однієї із зустрічей наприкінці 2010-х років порахували, що за

Анатолій Мокренко (праворуч) завжди цікавився життям своєї малої батьківщини

весь час у конкурсах узяли участь майже 7 тисяч школярів чи не з усіх куточків сумського краю.

Не пригадую, щоб конкурс відбувався без Анатолія Мокренка, який, попри зайнятість і поважний вік, приїжджав у Терни. Не пропустив цього свята навіть 15 травня 2010-го, в день золотого весілля з Марією, з якою зареєстрували шлюб 15 травня 1960 року. Сказав, що дружина з розумінням поставилася до поїздки, бо діти чекають виступів і почесного гостя. А ювілейна подія — родинного характеру, яку відзначають за кілька днів у колі сім'ї.

До слова, разом із сумським композитором заслуженим працівником культури Василем Деркачем 2012-го на 10-річчя конкурсу написали гімн «Співаймо разом!» У ньому такий приспів: «Співаймо разом, друзі, повсякчас, бо пісня — це як сонце в небесах!» Анатолієві Мокренку сподобалися текст, музика, і він співав гімн на сцені Тернівського будинку культури разом із конкурсантами. І досі чується його голос у супроводі більш як 400 хористів. Тоді здавалося, що відлуння чути на кілька кілометрів. Попри поважний вік і професійну зайнятість, артист постійно цікавився життям в Україні й малої батьківщини Сумщини. Як правило, телефонував у вихідний — ми жартома називали це тижневим звітом. Звісно, в поле його зору потрапляли матеріали газети на культурно-мистецьку тематику, а що стосується Сумщини, то всі. За словами співака, газета для нього стала вікном у світ, єдиною ланкою між столицею і рідним краєм, бо кожна така публікація — як поїздка додому.

Востаннє спілкувалися 18 березня 2020 року, за тиждень до відходу співака у Вічність. Заговорили про ковідні проблеми, інші негаразди, однак Анатолій Мокренко бадьорився. На завершення телефонної розмови здебільшого говорив «Есть», згадуючи Павла Тичину: «Я есть народ, якого правди сила ніким звоєнована ще не була». Це означало незламність і впевненість у майбутньому.

На жаль, того разу це слово пролунало востаннє...

Калина на згадку

У центрі Сум на вулиці Воскресенській росте розкішний кущ калини, яку на початку 2000-х посадив Анатолій Мокренко на згадку про перебування в місті. Тоді він попросив мене потримати вершечок деревця, а сам вправно орудував заступом, затим хлопнув води в засипану землею лунку. Тільки й мовив: «Рости!», — а мене попрохав навідуватися, стежити, чи прийнялася.

Після того впродовж кількох років у телефонних розмовах неодмінно цікавився: як там калина? На щастя, саджанець відразу ж почав розростатися, міцніти, густішати. І Анатолій Мокренко заспокоївся.

Ось і цими днями навідався до цієї красивої місцини: незважаючи на холодну пору, калина гойдалася під вітрами обіч вулиці, наче запрошувала до себе ще й улітку і восени, коли запалахотить свіжими червоними гронами. І наче запевняла, що росте і квітне на втіху городянам, гостям міста, нагадуючи про славного земляка, ім'ям якого, до речі, цими днями названо одну з вулиць обласного центру.

НАРОДНИЙ ТИЛ

Невтомні бджілки

УСЕ ДЛЯ ФРОНТУ. Так у селі Варовичі Фастівського району Київської області називають бригаду жінок, яка плете маскувальні сітки для воїнів ЗСУ

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

Надворі — мінус один, у приміщенні — плюс сім. Але жінки, хукаючи на руки, плетуть рятівні покривала для українських солдатів. Їм не холодно, кажуть, бо працюють дружно, підбадьорюючи одна одну веселими жартами та розповідями про кумедні епізоди з життя. І гріє одна на всіх думка, що їхні сітки потрібні на фронті, куди завтра поїдуть. І комуся, можливо, збережуть життя.

У дощ і сніг

У Варовичах цих добрих, веселих, працюючих жінок називають невтомними бджілками. Бо майже з перших днів повномасштабної війни Катерина Власенко, Марина Лаптева, Юлія Коренчук, Ніна Картава, Олена Золотарьова, Наталія Конюх, Олександра Колос, Тетяна Козер, Тетяна Бараненко, Наталія Приходько, Ольга Картава взялися плести маскувальні сітки. Без вихідних, святкових, повний світловий день. Ще й чоловіків долучили до цієї справи: Олена Золотарьова взяла в помічники сина Степана. Обоє «ходять на роботу» у Варовичі за 5 кілометрів пішки. У сніг, дощ, холод і спеку. А Юлія Коренчук долає цю відстань на велосипеді навіть в оже-

Координатором (старпою, бригадиром — називайте, як хочете) у дівчат Катерина Власенко. А започаткувала цю справу в данилівській школі в березні 2022-го Ольга Овчинко. На жаль, нині вже покійна. У навчальному закладі працювали разом із вчителями, технічним персоналом, навіть учнями багато жителів Калинівської територіальної громади. Першу сітку сплели для 96 бригади.

«Улітку, щоправда, було кілька місяців перерви, — каже Катерина, — бо хлопці не замовляли важливу для себе продукцію. Ми навіть зраділи, подумали, що війна закінчилася. Але потім конвеєр відновився, і за день ми почали плести чотири-п'ять маскувальних покривал різного розміру. Дівчата між собою поділили операції. Як в ательє: одні ріжуть відходи від тканини, інші в'яжуть, а треті вдома на швейних машинках зшивають шматочки матерії у півтораметрову стрічку».

«Сировину, — приєднується до розмови волонтерка Катерина Суханова, — нам постачають жителі громади. Це основне джерело. А ще беремо її на текстильних виробництвах з відходів, в ательє, у приватних підприємств, і волонтери докладають максимум зусиль. Постійно вивіщуємо оголошення, звертаючись із проханням допомогти ма-

У Катерини Суханової волонтерство в крові

Для місцевої тероборони

Спочатку жінки плели сітки для хлопців з місцевої територіальної оборони. Часи були важкі, смертельно небезпечні, адже в небі, траплялося, літали ворожі літаки, гелікоптери, безпілотники, а наших бійців потрібно було захищати від російського ока. А потім до майстринь звернулися бійці ЗСУ, фронтовики з передової із замовленнями.

«Сьогодні, наприклад, працюємо для 23 батальйону, — веде далі Катерина Власенко. — Нещодавно плели для першої танкової

них покривал їм потрібно дуже багато. Хлопці писали, що якби не наша турбота, вони не знали б, де й брати сітки. Одна з команд наших волонтерів відправила на фронт 140 сіток».

Робота для жінок була і є ковтком свіжого повітря, так необхідного всім в умовах війни. Вони добре усвідомлюють, що надають маленьку, але таку потрібну допомогу фронту. Тож хоч як важко, але на 10 годину чимчикують до приміщення колишньої сільської ради, що стояло порожнім. На новий рік лише один день був неробочим. А 2 січня всі вже наповнили своїм теплом холодне приміщення, де, як і скрізь, вибликають світло за графіком і без нього.

«За три місяці із середини жовтня 2022 року, — знову бере слово Катерина Суханова, — сплели вже понад 4000 квадратних метрів маскувальної сітки. Їх використовують у найгарячіших точках на фронті: не лише під Бахмутом та Соледаром, а й під Миколаєвом, Харковом — скрізь, де потрібне маскувальне. На нас виходять воїни підрозділів, де служать наші хлопці».

Нині, як розповіли «бджілки», 15 жителів Варовичів захищають Україну на передовій. Волонтери, які контактують з ними, повідомили, що продукцією цеху та волонтерською допомогою із села вже скористалися воїни 64 бригад. Вони постійно надсилають фото, на яких виробили надійно приховували місце розташування військової техніки, позиції воїнів ЗСУ. Плели й зимові сітки, коли випав перший сніг. А коли

він розтанув, бригада додала до маскувальних трохи зелених і коричневих кольорів.

«Їм там важче»

Спілкування з дівчатами (мій вік дав змогу їх так називати) було приємним, легким і цікавим. Укотре переконався, що саме прості українці разом з воїнами ЗСУ наближають нашу перемогу. Вони роблять багато більше для цього, працюючи в холодному приміщенні та в'яжучи до купи «п'яних черв'ячків» (так у Варовичах називають компоненти, з яких виготовляють маскувальні сітки), ніж деякі чиновники з кабінетів, для яких війна — це фотографування зі зброєю чи біля пораненого солдата в госпіталі. Характерно, що рядові українці значущість своєї щоденної праці на перемогу значно занижують, вважаючи, що нічого осо-

ма пекла піріжки для воїнів, передавала на фронт тушкованку».

«Умови, звісно, не стимулюють до продуктивної роботи, — додає Наталія Конюх. — Але стараємося не особливо звертати на них уваги. Хоч руки мерзнуть, терпимо, бо розуміємо, що хлопцям на фронті ще гірше: вони там у снігу, воді, болоті, під постійними обстрілами. Тож нам гріх скаржитися».

І не скаржаться. Хоч керівництво Калинівської ТГ, до складу якої входить Варовицький старостинський округ, могло б допомогти жінкам. Наприклад, закупівлею основи для маскувальних сіток. Для неї потрібні капронові нитки. Їх купити — справжня проблема. І в тому, що дівчата й досі працюють, велика заслуга першої плетинниці, як тут кажуть, Марини Лаптевої. Грошіми на основу для сітки, рулонів ткани-

Дівчата! Щоб у вас руки не боліли!

ледіцію. Допомагають «невтомним бджілкам» водій-волонтер Вадим Кобець та один з постачальників сировини для маскувальних покривал Станіслав Дуду (він опікується постачанням тканини).

теріалами. Люди з розумінням ставляться і зносять до теперішнього нашого цеху відходи матерії. Бувало, хтось із себе знімав одяг (у селі його носять до дірок) і пускав під ножиці. Сміялися тоді, але дякували».

бригади: зшивали вісім сіток, щоб прикрити броньовану техніку чи гармату. Велике замовлення виконали та виконуємо для наших захисників під Бахмутом. Бійців там постійно обстрілюють, тому маскуваль-

бливого не роблять.

«Хлопці на фронті, — мовила несміливо Тетяна Козер, — справжні герої. Мій брат служить. Наступного дня після початку повномасштабної війни пішов у військкомат. Сказав, хто ж, як не він, атовець, має першим узяти зброю і стати на захист Батьківщини. Устиг повоювати в багатьох місцях. Але під Харковом зазнав поранення і тепер лікується. Коли плела сітки, весь час думала про брата та його побратимів і молила Бога, щоб котрась із моїх уберегла хлопців від ворожої напасти. Разом з усі-

ни допомагають директор «Кристал-Телекому» Олександр Заєнчківський, місцеві жителі.

Ось так у розмові із трудівницями сплила година. Я, звісно, зробив на згадку кілька фото в не зовсім світлому приміщенні, бо не було електроенергії. Нехай такими запам'ятаються прості жінки, які навіть під час оголошення повітряної тривоги не полишають свого робочого місця. Бо воно намолене, сказали. Та в селі й нікуди ховатися: підвали чи погреби в обійстях від прямого влучання не врятовують. Бережіть себе, дорогі трудівниці!

У невтомних бджілок не буває вихідних

Як правильно вибрати генератор для оселі

КОРИСНО ЗНАТИ. Довготривалі віялові відключення змушують українців шукати автономні джерела постачання електроенергії. На що варто звернути увагу покупцеві під час вибору генератора?

• Потужність

Генератора потужністю 3 кВт вистачить для одночасної роботи звичайних побутових приладів (холодильника, праски, електрочайника тощо). Пристрої потужністю 5 кВт до-

зволять додатково під'єднати ще телевізор, комп'ютер або приготувати обід на електроплиті. Більш потужні з них згодяться для живлення великих будинків чи комерційних приміщень.

• Види

Найбільшим попитом користуються дизельні або бензинові генератори. Бензинові мають невеликий рівень шуму, невисоку вартість, але не здатні працювати тривалий час, а через високу вартість бензину ко-

жен кіловат виходить відносно дорого. Дизельні добре переносять великі навантаження, менш затратні, однак мають високий рівень шуму й коштують дорожче від бензинових.

• Фази

Генератор може бути однофазним на 220 Вт або трифазним (380 Вт). До першого варіанту ви зможете підключати прилади зі споживанням до 220 Вт, другий призначений для промислового обладнання.

• Тип запуску

Існують генератори з ручним, електричним, дистанційним або автоматичним пуском. Ручний пуск — найпоширеніший у генераторах з потужністю до 5 кВт. Щоб запустити його, необхідно смикнути за шнур.

При наявності електричного стартера увімкнення приладу здійснюється ключем запалювання, що розташований на панелі керування. Дистанційний запуск дозволяє вмикати

пристрій за допомогою пульта, який додається до електростартера. Автоматичний же підключає станцію автоматично у разі зникнення електрозабезпечення в будівлі.

Щоб зорієнтуватися, якої потужності вам потрібен генератор, спершу визначте, яку кількість приладів ви збираєтесь живити цим пристроєм. Підрахуйте їх сумарну потужність і до отриманої цифри додайте 20—30%.

ОФІЦІЙНО

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Державної служби України
з етнополітики та свободи совісті
27 січня 2023 р. № Н-8/11

ВИСНОВОК
релігієзнавчої експертизи Статуту про управління Української
Православної Церкви на наявність церковно-канонічного зв'язку
з Московським патріархатом

Пreamбула:
Основні поняття, які використовуються у Висновку релігієзнавчої експертизи Статуту про управління Української Православної Церкви на наявність церковно-канонічного зв'язку з Московським патріархатом (далі — Висновок релігієзнавчої експертизи), та їх базові значення:
— Українська Православна Церква (далі — УПЦ) — релігійне об'єднання, яке створене у 1990 році шляхом трансформації Українського екзархату Російської Православної Церкви в Україні та очолюється митрополитом Онуфрієм із 2014 року.
— Російська («Руська», «Русская») Православна Церква (далі — РПЦ), інша назва — Московський патріархат (існує також практика вживання обох назв одночасно «Російська Православна Церква — Московського патріархату», як-от, наприклад, написано у Грамоті Московського патріарха від 27.10.1990) — релігійна організація, яка очолюється Московським патріархом і яка має свої структури у багатьох країнах світу, а єдиний релігійний центр — у м. Москві. Своєю канонічною територією РПЦ на сьогодні вважає понад 40 країн світу, зокрема й Україну (Статут РПЦ, Глава I, пункт 3 (<http://www.patriarchia.ru/db/text/133115.html>): «Юрисдикция Русской Православной Церкви простирается на лиц православного исповедания, проживающих на канонической территории Русской Православной Церкви: в Российской Федерации, Украине, Республике Беларусь, Республике Молдова, Азербайджанской Республике, Республике Казахстан, Китайской Народной Республике, Кыргызской Республике, Латвийской Республике, Литовской Республике, Монголии, Республике Таджикистан, Туркменистане, Республике Узбекистан, Эстонской Республике, Японии, а также на добровольно входящих в нее православных, проживающих в других странах»).

У Висновку релігієзнавчої експертизи для перекладу офіційної назви «Русской Православной Церкви» використовується один із можливих варіантів такого перекладу — «Російська Православна Церква», що цілком відповідає загальній традиції найменування цієї церкви в англomовній релігієзнавчій, богословській та історичній літературі як «Russian Orthodox Church».

1. Підстава проведення Релігієзнавчої експертизи Статуту про управління Української Православної Церкви на наявність церковно-канонічного зв'язку з Московським патріархатом (далі — Релігієзнавча експертиза):
— п. 2 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 01 грудня 2022 р. «Про окремі аспекти діяльності релігійних організацій в Україні і застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеного в дію Указом Президента України від 01 грудня 2022 р. № 820/2022.

— Наказ Державної служби України з етнополітики та свободи совісті від 23 грудня 2022 р. № Н-39/11 «Про забезпечення проведення релігієзнавчої експертизи Статуту про управління Української Православної Церкви».

2. Виконавці:
2.1. Згідно з пунктом 1 наказу Державної служби України з етнополітики та свободи совісті від 23 грудня 2022 р. № Н-39/11 «Про забезпечення проведення релігієзнавчої експертизи Статуту про управління Української Православної Церкви» утворено Експертну групу із забезпечення проведення релігієзнавчої експертизи Статуту про управління Української Православної Церкви (далі — Експертна група) у складі:

— Козловський І.А., старший науковий співробітник відділення релігієзнавства Інституту філософії імені Г.С. Сковороди НАН України, кандидат історичних наук;

— Саган О.Н., завідувач відділенням релігієзнавства Інституту філософії імені Г.С. Сковороди НАН України, доктор філософських наук, професор;

— Смирнов А.І., професор кафедри історії імені проф. М.П. Ковальського Національного університету «Острозька академія», доктор історичних наук;

— Филипович Л.О., провідна наукова співробітниця відділення релігієзнавства Інституту філософії імені Г.С. Сковороди НАН України, докторка філософських наук, професорка;

— Харьковченко Б.А., завідувач кафедри релігієзнавства Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор філософських наук, професор;

— Чорноморець Ю.П., професор кафедри богослов'я та релігієзнавства Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, доктор філософських наук, професор;

— Кочубей В.Ю., головний спеціаліст Відділу співпраці з релігійними спільнотами Державної служби України з етнополітики та свободи совісті, секретар Експертної групи.

2.2. Головою Експертної групи обрано професора О.Н. Сагана (Протокол № 1 від 26.12.2022 засідання Експертної групи).

3. Об'єкт експертизи: документи, які засвідчують чи спростовують наявність церковно-канонічного зв'язку УПЦ із РПЦ (Московським патріархатом):
— Статут про управління Української Православної Церкви (прийнятий на Соборі УПЦ 27.05.2022) (Додаток 1).
— «Грамота Олексія ІІ, Божою милістю Патріарха Московського і всієї Русі Митрополиту Київському і всієї України Філарету» від 27.10.1990 (далі — Грамота), згадувана у Статуті УПЦ (Додаток 2).
— Рішення Архієрейського Собору РПЦ від 25—27 жовтня 1990 року щодо статусу Української Православної Церкви, на виконання яких було надано Грамоту, згадувані у Статуті про управління УПЦ (<http://www.patriarchia.ru/db/text/525408.html>) (Додаток 6), та у Грамоті.
— Чинна редакція Статуту РПЦ від 2017 р. (<http://www.patriarchia.ru/db/document/133114/>) (Додатки 7-1, 7-2).
— Лист митрополита Онуфрія Голові ДЕСС від 01.06.2022 № 0464 з офіційними тлумаченнями положень Статуту про управління Української Православної Церкви (далі — Статут про управління УПЦ) (у редакції, прийнятий на Соборі УПЦ 27.05.2022) (Додаток 3).
— Лист митрополита Онуфрія голові ДЕСС від 28.09.2022 № 0838 з офіційними роз'ясненнями окремих положень Статуту про управління УПЦ (у версії, прийнятий на Соборі УПЦ 27.05.2022) (Додаток 5).
Долучення до Релігієзнавчої експертизи листів митрополита Онуфрія з тлумаченнями Статуту про управління УПЦ і роз'ясненнями його положень безпосередньо пов'язане з тим, що згідно із законодавством, релігієзнавча експертиза статутів релігійних організацій здійснюється за участі представників цих релігійних організацій, а зазначені листи вичерпно представляють актуальну офіційну позицію УПЦ стосовно норм Статуту про управління УПЦ, зокрема і таких принципів, як згадувані Грамоти.
— Постанова Собору УПЦ від 27.05.2022, згадувана у Листах митрополита Онуфрія (<https://news.church.ua/2022/05/27/postanova-soboru-ukrajinskoji-pravoslavnoji-cerkvi-vi-27-travnya-2022-roku/>) (Додаток 8).

4. Мета експертизи: встановити згідно зі Статутом про управління УПЦ та документами, що мають безпосереднє відношення до нього, наявність церковно-канонічного зв'язку з входженням УПЦ до структури Московського патріархату (РПЦ) чи спростувати наявність церковно-канонічного зв'язку і входження УПЦ до структури Московського патріархату (РПЦ).

5. Методика експертного дослідження:
— Висновок релігієзнавчої експертизи ґрунтується на усталених у науці про релігію принципах дослідження релігійних організацій, їхньої еволюції та трансформації під впливом внутрішніх та зовнішніх факторів. У підсумку свого дослідження Експертна група кладе також категорії, які визначають об'єкт дослідження, поняття та підходи, які сформувалися у православному богослов'ї взагалі та православній еkleзіології (науці про Церкву) зокрема.
— Експертна група послуговується загальними принципами об'єктивності, когнітивності, моделювання, світоглядного плюралізму, цілісності, системності й контекстуальності у підході, компаративного аналізу, а також спе-

цифічно релігієзнавчими принципами свободи совісті, толерантності та терпимості.
— Експертиза є релігієзнавчою, але не носить юридичного характеру, хоча експерти і брали до відома положення законодавства України, якими визначено ознаки входження релігійних організацій, які здійснюють свою діяльність в Україні, до структури закордонних релігійних центрів при визначенні наявності/відсутності церковно-канонічного зв'язку УПЦ з Московським патріархатом (а саме, Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації», далі — Закон України № 987).

6. Експертний аналіз:
6.1. Статут про управління УПЦ (прийнятий на Соборі УПЦ 27.05.2022).
«Статут про управління Української Православної Церкви» є внутрішнім документом цієї релігійної організації, зміни до якого приймаються Собором УПЦ. 27.05.2022 Собор УПЦ у відповідь на пропозиції Синоду і Собору єпископів УПЦ змінив Статут про управління УПЦ — було прибрано згадки про Московський патріархат та взаємовідносини УПЦ із РПЦ. Проте було введено норму у Розділ І. п. 1: «Українська Православна Церква є самостійною і незалежною у своєму управлінні та устрої відповідно до Грамоти Патріарха Московського і всієї Русі Олексія ІІ від 27 жовтня 1990 року».

Відтак аналіз Статуту про управління УПЦ щодо церковно-канонічного зв'язку цієї інституції із РПЦ (Московським патріархатом) вимагає аналізу згаданої Грамоти.

Попередні висновки щодо цього документу:
Статут про управління УПЦ у редакції від 27.05.2022 у Розділі І п. 1 буквально повторює норми Статуту РПЦ (Глава Х, пп. 2, 3), де сказано:
п. 2. «УПЦ надано незалежність та самостійність у її управлінні відповідно до Визначення Архієрейського Собору РПЦ 25—27 жовтня 1990 р. «Про УПЦ».

п. 3. «У своєму житті та діяльності УПЦ керується Визначенням Архієрейського Собору РПЦ 1990 р. «Про Українську Православну Церкву», Грамотою Патріарха Московського і всієї Русі 1990 р. та Статутом Української Православної Церкви, який затверджується її Предстоятелем і схвалюється Патріархом Московським і всієї Русі».

З тією різницею, що з нової редакції Статуту про управління УПЦ вилучено норму про «схвалення Патріархом Московським і всієї Русі» Статуту про управління УПЦ у нових редакціях, а також згадку про керування Визначеннями Архієрейського Собору РПЦ 1990 року.

Проте можна констатувати, що норми «керування Визначеннями Архієрейського Собору РПЦ 1990 року» та «схвалення Патріархом Московським і всієї Русі» залишаються чинними у Статуті РПЦ, де водночас не визначено порядок і процедури схвалення — усно чи письмово, в приватному порядку чи під час офіційного засідання керівного органу тощо.

Окремого розгляду вимагає процедура скликання Собору УПЦ та його статус. Синод УПЦ скликав на 27.05.2022 не Собор, а попередбачену Статутом про управління УПЦ «церковну раду», делегати якої упродовж одного дня стали делегатами Собору (що ставить під сумнів його легітимність). Відтак нині чинна для УПЦ редакція її Статуту про управління була прийнята на Соборі у Феофанії 27.05.2022 із порушенням норм чинної на той час редакції Статуту.

За цим Статутом делегатами на Собор мають бути всі єпископи УПЦ, а також представники священства і мирян (Розділ ІІ Статуту про управління УПЦ), які традиційно обираються за попередньо визначеною процедурою і квотами на єпархіальних зборах. Зібрання УПЦ зі статусом дорадчої конференції («церковної наради») мало іншу процедуру обрання та відповідальності за представництво. Відтак рішення Синоду та Архієрейського Собору про те, щоб вважати делегатів на «церковну раду» делегатами на Собор, є сумнівним щодо його легітимності. Тому рішення про скликання Собору в такому складі є нелегітимними з точки зору положень чинної на той час редакції Статуту про управління УПЦ та усталеної традиції, яка склалася щодо обрання делегатів на Собор.

Це також може означати, що для РПЦ донині УПЦ де-факто вважається такою, що має попередню редакцію Статуту, де усі згадування про зв'язок з РПЦ не вилучено з тексту. Також, коли збирається Собор, який мав би наприкінці затвердити самостійність УПЦ та розірвати зв'язки з РПЦ, такі рішення мають бути попередньо проголосовані на єпархіальних зборах, коли обираються делегати на Собор від священства і мирян. Це дозволяє мати уявлення про позицію священників кожної єпархії: чи підтримують вони насправді принципові зміни у статусі УПЦ, які б запроваджувалися Собором.

6.2. «Грамота Олексія ІІ, Божою милістю Патріарха Московського і всієї Русі Митрополиту Київському і всієї України Філарету» від 27.10.1990.
Оснoвні положення цього документу:
— (Перший абзац) Грамота видана на основі диянь Архієрейського Собору РПЦ — Московського патріархату 25—27 жовтня 1990 року як відповідь на запит українських архієреїв від 09 липня 1990 року.
— (Другий абзац, перша частина) Грамотою встановлюється «незалежна і самостійна у своєму управлінні» Православна Українська Церква, а митрополит Філарет призначається її предстоятелем.
— (Другий абзац, друга частина) Православна Українська Церква буде керуватися «згідно Божественних і священних канонів і успадкованих від святих отців звичаїв Кафолічної Православної Церкви і визначень цього Архієрейського Собору».

— (Третій абзац) «Українська Православна Церква з'єднана через нашу Російську Православну Церкву з Єдиною Святою, Соборною і Апостольською Церквою».

Попередні висновки щодо цього документу:
УПЦ надано статус «незалежна і самостійна у своєму управлінні». Проте православне канонічне право не оперує таким поняттям, на відміну від понять «автокефальна» або «автономна» церква. Повністю «незалежною у управлінні» є лише автокефальна церква, яка на підтвердження свого статусу отримує відповідний документ (томос).
Усі інші, крім автокефальної церкви, православні церковні утворення (автономна церква; «самоуправна церква»; «незалежна і самостійна у своєму управлінні» церква; «самоуправна з правами широкої автономії» церква; екзархат; митрополичий округ; об'єднання єпархій; окремі єпархії; вікаріатства тощо) є структурними підрозділами своєї материнської церкви з тим чи іншим ступенем самостійності у своїй діяльності. Права й обов'язки цих релігійних організацій так чи інакше визначаються у статуті материнської церкви та статутах підлеглих релігійних організацій. І це є ключовою ознакою статусу підлеглої релігійної організації.

Ознака залежності УПЦ вбачається і в тому, що вона «з'єднана» з «Єдиною Святою, Соборною й Апостольською Церквою», тобто зі Вселенським православ'ям, «через Російську Православну Церкву». Наслідком цього є не лише доктринальна єдність УПЦ із Вселенським православ'ям через посередництво РПЦ, але й залежність у проведенні міжцерковної і міжрелігійної політики від свого релігійного центру та пряма вказівка на те, що УПЦ має «канонічний» статус лише через і завдяки Московському патріархатові. Це принципово інакша модель «з'єднання», ніж єдність зі Вселенським (Константинопольським) Престолом, на яку вказують, наприклад, «Грамота Церкві Московського царства» та томоси Константинопольського патріарха Болгарський, Грузинський, Елладський, Румунський, Сербський, Православній Церкві України та іншим православним церквам. Якщо у другому випадку вказується на закінчену дію та спосіб, в який нововизнана помісна церква стає частиною Повноти православ'я, то у першому йдеться про стан, тобто про те, що УПЦ є частиною Повноти православ'я саме через РПЦ, постійно з'єднується зі Вселенською православною повнотою лише завдяки Грамоті.

Формулювання Грамоти вимагають дослідити і рішення Архієрейського Собору РПЦ, що відбувся 25—27 жовтня 1990 року. Адже, згідно з Грамотою, УПЦ має керуватися «визначеннями цього Архієрейського Собору».

6.3. Дослідивши рішення Архієрейського Собору РПЦ від 25—27 жовтня 1990 року, Експертна група виділила два пункти, які безпосередньо стосуються статусу УПЦ:
— п. 3. «Предстоятель УПЦ обирається українським єпископатом і благословляється Святішим Патріархом Московським і всієї Русі»;
— п. 8. «Митрополит Київський і всієї України, як Предстоятель УПЦ, є постійним членом Священного Синоду Російської Православної Церкви».

Попередні висновки щодо цього документу:
— Несамостійність поставлення (легітимізації) предстоятеля УПЦ — його повинен легітимізувати (благословити) Московський патріарх. Спосіб «бла-

гословення» не визначено, відтак це може бути приватний, непублічний захід.
— Входження на постійній основі предстоятеля УПЦ до керівного органу Московського патріархату є обов'язковим.

6.4 Аналіз чинного Статуту РПЦ (редакція від 2017 р.) засвідчив наявність окремої Глави Х (<http://www.patriarchia.ru/db/text/5082273.html>) (Додаток 20), яка присвячена статусу УПЦ як «самоврядної з правами широкої автономії». Зазначимо, що цей окремий розділ, присвячений статусу УПЦ, не міг бути доданий до Статуту РПЦ без відома митрополита Київського і всієї України Онуфрія. Відповідно, Архієрейський Собор РПЦ (29 листопада — 7 грудня 2017 р.) затвердив нову редакцію Статут РПЦ, зокрема, й завдяки голосуванню всіх українських архієреїв.

Зокрема, Статут РПЦ визначає УПЦ частиною Московського патріархату, яка має такі права та зобов'язання:
1. УПЦ є самоврядною з правами широкої автономії.
2. УПЦ надано незалежність та самостійність в її управлінні відповідно до Визначення Архієрейського Собору РПЦ 25—27 жовтня 1990 р. «Про Українську Православну Церкву».

3. У своєму житті та діяльності УПЦ керується Визначенням Архієрейського Собору РПЦ 1990 р. «Про Українську Православну Церкву», Грамотою Патріарха Московського і всієї Русі 1990 року та Статутом Української Православної Церкви, який затверджується її Предстоятелем і Патріархом Московським і всієї Русі.

4. Органами церковної влади та управління УПЦ є її Собор і Синод, очолювані її Предстоятелем, який має титул «Блаженніший митрополит Київський та всієї України». Центр управління УПЦ розташований у місті Києві.

5. Предстоятель УПЦ обирається єпископатом УПЦ та благословляється Святішим Патріархом Московським та всієї Русі.

6. Ім'я Предстоятеля поминається у всіх храмах УПЦ після імені Патріарха Московського та всієї Русі.

7. Архієреї УПЦ обираються її Синодом.

8. Рішення про утворення чи скасування єпархій, що входять до УПЦ, та про визначення їх територіальних кордонів приймаються її Синодом з подальшим затвердженням Архієрейським Собором.

9. Архієреї УПЦ є членами Помісного та Архієрейських Соборів та беруть участь у їх роботі відповідно до розділів ІІ та ІІІ цього Статуту та у засіданнях Священного Синоду.

10. Рішення Помісного та Архієрейського Соборів РПЦ є обов'язковими для УПЦ.

11. Рішення Священного Синоду діють в УПЦ з урахуванням особливостей, які визначаються самостійним характером її управління.

12. В УПЦ діє власна найвища церковно-судова інстанція. При цьому суд Архієрейського Собору є церковним судом найвищої інстанції для УПЦ. У межах УПЦ такі канонічні заборони, як довічна заборона у священнослужінні, виверження із сану, відлучення від Церкви, накладаються єпархіальним архієреєм із подальшим утвердженням митрополитом Київським і всієї України та Синодом УПЦ.

13. УПЦ отримує святе миро від Патріарха Московського та всієї Русі.

Попередні висновки щодо цього документу.
УПЦ є структурним підрозділом РПЦ, що підтверджується наявністю окремої глави в Статуті РПЦ, присвяченої цій церкві. Наявність такої глави схвалили архієреї УПЦ, які проголосували за це у складі Архієрейського Собору РПЦ у грудні 2017 року. Наявність окремої глави у Статуті РПЦ не було дезавуювано чи якимись чином оспорено на Соборі УПЦ 27.05.2022.

Залежність УПЦ від РПЦ впливає також із таких пунктів Статуту РПЦ:
а). «Незалежність та самостійність в управлінні» — статус, передбачений для УПЦ Статутом РПЦ (Глава Х, п. 2). Однак такий статус не є ознакою відокремлення УПЦ від РПЦ чи ознакою абсолютно незалежної церковної структури.

б). Твердження, що «Центр управління УПЦ розташований у місті Києві», не засвідчує якусь «незалежність» УПЦ від свого центру в державі-агресорі, оскільки таке трактування прописане у Статуті РПЦ (Глава Х, п. 4), який загалом чітко визначає УПЦ структурним підрозділом РПЦ, а, отже, передбачає і визначає можливість впливу керівних органів РПЦ на цей «центр управління» (Глава Х, пп. 8, 10, 12 Статуту РПЦ).

в). Рішення керівних органів РПЦ є обов'язковими для УПЦ (Глава Х, п. 10). Лише рішення Синоду РПЦ можуть виконуватися в УПЦ варіативно, із урахуванням специфіки «самостійності її управління» (Глава Х, п. 11).

г). Церковним судом найвищої інстанції для УПЦ є Помісний чи Архієрейський Собори РПЦ (Глава Х, п. 12).

д). Архієреї УПЦ входять до найвищих керівних органів РПЦ (Помісний та Архієрейський Собори), зобов'язані брати участь у їх роботі (Глава Х, п. 9) та в такий спосіб впливають (через індивідуальні голосування) на остаточні рішення цих керівних органів.

6.5 Лист митрополита Онуфрія Голові ДЕСС від 01.06.2022 № 0405.
Головні тези листа, що стосуються Релігієзнавчої експертизи:
— На Соборі УПЦ від 27.05.2022 «були внесені доповнення та зміни до Статуту про управління УПЦ, які свідчать не тільки про адміністративну незалежність, яка й до цього існувала згідно з Грамотою (Томосом) Патріарха Московського і всієї Русі Олексія ІІ від 27 жовтня 1990 року, а й про повну канонічну самостійність УПЦ та відмежування від Московського патріархату» (с. 1).
— «Зі Статуту про управління УПЦ були вилучені всі пункти про зв'язок УПЦ з РПЦ» (с. 1).
— «Митрополит Київський припинив членство у Священному Синоді РПЦ» (с. 1).
— «За богослужінням у всіх храмах і монастирях УПЦ не поминається ім'я Патріарха Московського і всієї Русі» (с. 1).
— «Керівний центр УПЦ знаходиться у м. Києві» (с. 1).
— «На Соборі розглядалися питання про відновлення мироваріння у м. Києві та відкриття українських православних парафій за кордоном у прямому підпорядкуванні УПЦ для громадян України, що є ознаками незалежної Церкви» (с. 1—2).

Попередні висновки щодо цього документу:
— Погоджуючись загалом із тезою про те, що «зі Статуту про управління УПЦ були вилучені всі пункти про зв'язок УПЦ з РПЦ», зауважимо, що підписант листа жодного разу не вжив поняття «автокефалія» чи «автономія». Проте лише співвідношення із цими термінами може насправді показати нинішній реальний стан канонічних та юридичних відносин між УПЦ та РПЦ. Тому всі апеляції до «адміністративної незалежності» чи «повної канонічної самостійності» — це апеляції до станів, які жодним чином не визначені у канонах та традиції Православної Церкви, а тому стосуються лише внутрішньоцерковних відносин (між частинами і цілим).
— Грамоту митрополит Онуфрій називає «Томосом», як це було у попередніх редакціях Статуту РПЦ (Див., наприклад, розділ VIII. п. 17 — «Самоврядні Церкви» — <http://www.patriarchia.ru/db/text/419782.html>) (Додаток 14), де стверджувалося: «У своєму житті і діяльності вона [УПЦ] керується Томосом Патріарха Московського і всієї Русі 1990 року та Статутом УПЦ, який затверджується її Предстоятелем і схвалюється Патріархом Московським і всієї Русі».

Існує грецька еkleзіологічна традиція важливі церковні документи називати томосами (від грец. «τόμος» — указ, декрет, послання предстоятеля Помісної православної церкви у питаннях церковного устрою). Проте, поперше, ця традиція не є характерною для РПЦ, де томосами називали лише грамоти про автономію чи автокефалію. Це підтверджується тим, що у чинній редакції Статуту РПЦ цей термін замінено на термін «грамота». По-друге, після отримання Томосу Православною Церквою України українське суспільство сприймає цей термін як такий, що надає Церкві автокефального статусу. Автор листа, називаючи Грамоту Московського патріарха «томосом», прагне урівняти ці два документи. Але Грамота Московського патріарха свідчить не про автокефалію чи автономію УПЦ, а про те, що УПЦ в межах РПЦ наділяється невластивими канонічному праву правами «широкої автономії».

— Зміна статусу УПЦ на автокефальний (повна незалежність) передбачає вчинення низки дій канонічного характеру, про які у листі не згадано (і які не були здійснені станом на січень 2023 року), хоча вони були б справжнім підтвердженням тези про те, що УПЦ проголосила «повну канонічну самостійність» у значенні «розірвала відносини із центром у державі-агресорі». Про-

ОФІЦІЙНО

те автор листа пише лише про «відмежування» від Московського патріархату, що мовою еkleзіології означає процес внутрішньоцерковних відносин, але не означає набуття УПЦ статусу автокефальної церкви, незалежної від РПЦ.

— Твердження митрополита Онуфрія, викладене у листі до Голови ДЕСС, про «припинення» членства у Синоді РПЦ не отримало документального підтвердження, відомого Експертній групі. Синод РПЦ з червня 2022 року не публікує списку своїх членів і списку учасників, які беруть участь у засіданнях. Також до кінця серпня 2022 року було чинним рішення Синоду РПЦ про участь у його роботі митрополита Антонія Паканича як непостійного члена Синоду РПЦ. І від митрополита Антонія Паканича також не було офіційних листів до керівництва РПЦ із повідомленням про вихід чи неможливість подальшого членства у Синоді РПЦ після рішень Собору УПЦ 27.05.2022. (<http://www.patriarchia.ru/db/text/5877584.html>) (Додаток 16).

— Наведені у листі тези щодо самостійності не можуть вважатися такими, що підтверджують цю самостійність. Це стосується таких ознак:

а) Мироваріння. Лише шість із шістнадцяти автокефальних Церков, зазначених у Диптиху, самостійно варять миро. Кілька століть у Києво-Печерській Лаврі варили миро, проте це не означало, що Київська митрополія мала «незалежний» чи «автокефальний» статус. Причиною мироваріння була практична потреба у мирі та значні труднощі з його доставкою із церковного центру. Більшість автокефальних церков, включно із давніми Олександрійським, Антіохійським та Бруссалимським патріархатами, миро не варять самостійно, а отримують його із Константинопольського патріархату, що є певним символом єдності православ'я.

б) Відкриття православних парафій для біженців з України за кордоном. Це жодним чином не свідчить про наявність якогось особливого статусу у церкві, який би можна було характеризувати як автокефальний чи автономний.

— Непоминання за богослужінням у храмах і монастирях УПЦ Московського патріарха Кирила теж не є свідченням повної незалежності УПЦ. В УПЦ така практика склалася ще у 90-х роках минулого століття. Як стверджує керуючий справами УПЦ митрополит Антоній Паканіч, «ще з 90-х років склалася практика: якщо поминання патріарха може призвести до якогось суперечок чи протистоянь, священнику дозволяється його не поминати. До речі, на це було отримано благословення Святішого патріарха Алексія II» (<https://glavcom.ua/interviews/keruyuchiyy-spravami-upc-mprbrmitropolit-antoniy-pislya-zmini-vladi-stalo-legshe-648317.html>, 23.12.2019, Главокм). Згідно з православними канонами і усталеною традицією, достатньо того, щоб свого патріарха поминав лише предстоятель УПЦ.

— Водночас членам Експертної групи невідомі документи, які би свідчили про вихід УПЦ зі складу РПЦ, а саме ті, які б проголошували/повідомляли про:

- а) проголошення автокефалії чи автономії УПЦ;
- б) самоусвідомлення УПЦ як цілковито самостійної еkleзіальної одиниці;
- в) вихід предстоятеля та ієрархів УПЦ зі складу Синоду РПЦ і з Синодальних структур РПЦ;
- г) втрату чинності для УПЦ статей Статуту РПЦ, якими зафіксовано її підлеглий статус у складі РПЦ.

Відсутність таких документів може опосередковано вказувати на наявність підпорядкування у відносинах УПЦ та РПЦ.

6.6. Лист митрополита Онуфрія Голові ДЕСС від 28.09.2022 № 0838.

Головні тези листа, що стосуються теми розгляду:

— «УПЦ отримала самостійність і незалежність у своєму управлінні від Руської Православної Церкви і через неї також отримала з'єднання з Єдиною Святою Соборною і Апостольською Церквою, тобто з іншими Православними Церквами» (с. 1).

— «УПЦ контактує з іншими Помісними Православними Церквами безпосередньо» (с. 2).

— Формулювання Грамоти Патріарха Московського і всієї Русі Олексія II від 27 жовтня 1990 року «УПЦ з'єднана через нашу Руську Православну Церкву з Єдиною Святою, Соборною і Апостольською Церквою» ... «не передбачає будь-якого адміністративного підпорядкування або залежності УПЦ від РПЦ» (с. 2).

— «Митрополит Київський припинив членство у Священному Синоді РПЦ» (с. 2—3).

Попередні висновки щодо цього документу:

— Теза, що УПЦ отримала «самостійність і незалежність у своєму управлінні» від РПЦ і через неї отримала з'єднання із Вселенським православ'ям, цілком відповідає дійсності, оскільки таке положення міститься у Статуті РПЦ (Глава Х, пп. 2—3). Наразі Експертній групі невідомий жодний документ жодної Помісної Православної Церкви, яким би УПЦ визнавалася як самостійна (автокефальна) церква.

— УПЦ не контактує з іншими Помісними Православними Церквами безпосередньо, а лише як частина РПЦ, оскільки її визнаний канонічний статус — це об'єднання єпархій Московського патріархату на території України: «Nevertheless, in a spirit of pastoral sensitivity, we temporarily tolerate the existence of the Ukrainian hierarchs under Russia, not as local ruling bishops, but merely as titular or residing hierarchs in Ukraine, according to canon 8 of I Nicaea, hoping that, God willing, they will soon unite with the local Church».

For this reason, His Eminence Onuphrius is no more considered as the canonical Metropolitan of Kyiv, but as a hierarch residing in Kyiv, as it has been printed in the Yearbook of the Ecumenical Patriarchate for the year 2020». [«Однак, у душі пастирської чутливості, ми тимчасово толеруємо існування українських ієрархів під Росією не як місцевих правлячих єпископів, а просто як титулярних або як ієрархів, що перебувають в Україні, згідно з 8-м правилом І Никейського Собору, сподіваючись, що, з Божою допомогою, вони незабаром об'єднаються з помісною Церквою».

З цієї причини Його Високпреосвященство Онуфрій більше не розглядається як канонічний Митрополит Київський, але як ієрарх, що перебуває в Києві, як це і було надруковано в Щорічнику Вселенського Патріархату за 2020 рік» — неофіційний переклад Експертної групи). (Офіційне роз'яснення Вселенського патріарха Варфоломія редакторам порталу Cerkvarium:

<https://cerkvarium.org/dokumenty/tserkovni/vidpovid-vselenського-patriarkha-tserkvariumu-shchodo-kanonichnogo-statusu-upts-mp>) (Додаток 15).

6.7. Експертна група зазначає, що критерії відносин підпорядкування закордонному релігійному центру, які визначені в українському законодавстві (Закон України № 987 (редакція від 15.03.2022)), по суті викладають юридичною мовою ті критерії, що їх містить православна еkleзіологія для позначення підпорядкування однієї еkleзіальної одиниці іншій:

— «Входження релігійної організації (об'єднання) до релігійної організації (об'єднання)... визначається у разі наявності однієї з таких ознак:

1) у статуті (положенні) релігійної організації, що діє в Україні, містяться вказівки на входження до структури релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України;

2) у статуті (положенні) закордонної релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину території України, містяться вказівки на входження до її структури релігійної організації (об'єднання), що діє на території України, а також на право прийняття статутними органами управління зазначеної закордонної релігійної організації (об'єднання) рішень з канонічних і організаційних питань, які є зобов'язуючими для релігійної організації (об'єднання), що діє на території України;

3) статутном (положенням) релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину території України, передбачене обов'язкове входження керівників (повноважних представників) релігійної організації (об'єднання), що діє на території України, до статутних органів управління зазначеної закордонної релігійної організації (об'єднання) з правом вирішального голосу» (стаття 12, частина 8).

Розглянемо під цим оглядом ознаки статусу УПЦ.

Перша ознака: у статуті релігійної організації, що діє в Україні, містяться вказівки на входження до структури релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України.

Ознака є чинною. Зокрема, п.1. Розділу 1 Статуту про управління УПЦ вказує на те, що УПЦ керується Грамотою Московського патріарха. Грамо-

тою задекларовано входження УПЦ у систему Вселенського православ'я через Російську Православну Церкву, а посиланням на Визначення Архієрейського Собору РПЦ 1990 р. унормовується легітимізація керівництва УПЦ через благословення Московським патріархом та передбачається входження предстоятеля та інших ієрархів у вищі керівні органи РПЦ (Московського патріархату).

Друга ознака: у статуті закордонної релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину території України, містяться вказівки на входження до її структури релігійної організації (об'єднання), що діє на території України, а також на право прийняття статутними органами управління зазначеної закордонної релігійної організації (об'єднання) рішень з канонічних і організаційних питань, які є зобов'язуючими для релігійної організації (об'єднання), що діє на території України.

Ознака є чинною. Статут РПЦ містить Главу Х, присвячену Українській Православній Церкві, де й зазначено всі ті норми, які нині відображено у Статуті про управління УПЦ. Наявність окремої глави у Статуті РПЦ засвідчує, що РПЦ розглядає УПЦ своїм структурним підрозділом. Наявність такої глави у 2017 році була схвалена (проголосована) архієреями УПЦ як членами Архієрейського Собору РПЦ. Наявність окремої глави у Статуті РПЦ не була дезавуована чи якимись чином оскаржена на Соборі УПЦ 27.05.2022.

Третя ознака: статутном релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину території України, передбачене обов'язкове входження керівників (повноважних представників) релігійної організації (об'єднання), що діє на території України, до статутних органів управління зазначеної закордонної релігійної організації (об'єднання) з правом вирішального голосу.

Ознака є чинною. У Статуті РПЦ є чіткі вказівки про входження архієрів УПЦ до складу Помісного та Архієрейського Соборів РПЦ (Глава Х, п. 9). Це — найвищі керівні органи РПЦ (Московського патріархату). Голосування архієреїв є персональним та таємним, а відтак, може бути вирішальним під час прийняття рішень із питань, що розглядаються.

На офіційному вебсайті РПЦ біографії всіх архієреїв УПЦ подані як біографії архієреїв РПЦ (<http://www.patriarchia.ru/db/persons/5412171/>) (Додаток 13).

Згідно з Грамотою предстоятель УПЦ є постійним членом Синоду РПЦ (п. 8. Визначення «Про УПЦ» Архієрейського Собору РПЦ від 25—27 жовтня 1990 р.). Синод РПЦ — це керівний орган управління РПЦ (Московським патріархатом) у період між Архієрейськими та Помісними Соборами (п. 1. Глави V Статуту РПЦ).

Крім того, уже після прийняття нової редакції Статуту про управління УПЦ (від 27.05.2022), рішеннями Синоду РПЦ було включено кліриків УПЦ до синодальних органів Московського патріархату. Це може опосередковано свідчити про збереження відносин підлеглості. Зокрема:

— До складу Комісії Московського патріархату «У справах старообрядницьких парафій та взаємодії зі старообрядництвом» включено кліриків УПЦ: митрополита Тульчинського і Брацлавського Іоанфана (Елецьких) та архимандрита Ахілу (Шахтаріна) (Рішення Синоду РПЦ від 13.10.2022, журнал 114, <http://www.patriarchia.ru/db/text/5966901.html>) (Додаток 9). Згадав Комісія є Синодальним органом (структурний підрозділ виконавчої вертикалі РПЦ).

— До складу Видавничої Ради РПЦ на період 2023—2026 років було включено протоієрея Володимира Савельєва, голову Видавничого відділу УПЦ (Рішення Синоду РПЦ від 29.12.2022, Журнал № 142, <http://www.patriarchia.ru/db/text/5989206.html>) (Додаток 10). Зауважимо, що ця Видавнича Рада є синодальним органом і побудована за принципом виконавчої вертикалі. До Ради входять представники структурних підрозділів РПЦ (Московського патріархату). Зазначимо, що протоієрей Володимир Савельєв є єдиним, хто висловив протест проти включення його до Видавничої Ради РПЦ. Проте у своєму протесті він ніяк не зазначив того факту, що УПЦ є самостійною Церквою, відмінною від РПЦ, і тому він не може брати участі у роботі керівних органів іншої Церкви. Клірик навів інші причини своєї відмови (непогодження питання із ним та агресія Росії) (<https://news.church.ua/2022/12/31/svyashhennik-upc-visloviv-protest-cherез-jogo-vklyuchennya-vidavnichoji-radi-rpc/>) (Додаток 11).

Усвідомлюючи той факт, що члени УПЦ від початку широкомасштабної агресії Росії проти України можуть не мати впливу на бажані/небажані для них рішення керівних органів РПЦ, Експертна група звертає увагу на обставини, які видаються принциповими з огляду на мету Релігійзнавчої експертизи:

— Найвищі органи церковної влади та управління УПЦ у жодний спосіб не відреагували на зміну структури своєї Церкви. А саме, на захоплення керівництвом РПЦ низки єпархій УПЦ. Так, ієрархи, які офіційно перейшли у пряме підпорядкування Московському патріархові (07 червня 2022 року Джанкойська, Сімферопольська та Феодосійська єпархії прийняли у «безпосереднє канонічне та адміністративне підпорядкування Патріарху Московському та всієї Русі та Священному Синоду Російської Православної Церкви», Журнал № 59 Синоду РПЦ від 07.06.2022, <http://www.patriarchia.ru/db/text/5934527.html>) (Додаток 17), залишаються членами керівних органів УПЦ. Наприклад, митрополит Сімферопольський і Кримський Лазар Швец, глава Кримської митрополії РПЦ, залишається постійним членом Синоду РПЦ (<https://sinod.church.ua/pro-sinod/sklad/>) (Додаток 12), а єпископи Кримської митрополії РПЦ є членами Собору єпископів УПЦ, оскільки залишаються у складі правлячих та вікарних архієреїв УПЦ (<https://church.ua/pravyashhie-arxierei/> (Додаток 19); <https://church.ua/vikarnye-arxierei/> (Додаток 18). Це фактично вказує на вплив представників Московського патріархату, які перебувають у безпосередньому адміністративному підпорядкуванні Московського патріарха, на прийняття рішень найвищими органами церковної влади та управління УПЦ.

— Входження кліриків УПЦ до складу синодальних відділів РПЦ уже після прийняття Статуту про управління УПЦ 27.05.2022 не отримало жодної оцінки предстоятеля і Синоду УПЦ.

Так само не було жодної заяви жодного архієрея УПЦ про вихід зі складу Архієрейського чи Помісного Собору РПЦ, а також і публічної заяви предстоятеля УПЦ митрополита Онуфрія про вихід зі складу Синоду РПЦ (хоча він про це стверджував у своїх листах до Голови ДЕСС).

Відсутність документів, які би свідчили про вихід представників УПЦ із керівних органів управління РПЦ, та відсутність заперечень проти нових включень представників УПЦ до керівних органів РПЦ може свідчити про те, що УПЦ продовжує бути частиною РПЦ.

7. Встановлені експертною обставини

7.1. Статут про управління УПЦ, прийнятий на Соборі УПЦ 27.05.2022, у Розділі 1 (п. 1.) буквально повторює положення Статуту РПЦ (Глава Х, пп. 2—3), в яких декларується «незалежність та самостійність» УПЦ, а також облаштування устрою УПЦ відповідно до Грамоти Московського патріарха від 1990 року. Така текстуальна узгодженість свідчить про те, що Собор УПЦ 27.05.2022 не вищойшов за межі, означені чинним Статутом РПЦ (2017 року). Водночас Статут РПЦ визначає УПЦ як складову частину Московського патріархату.

7.2. Статус «незалежна і самостійна у своєму управлінні», який надано УПЦ Грамотою Московського патріарха (від 27.10.1990), відсутній у православних канонах, які оперують лише поняттями «автокефальна» або «автономна» у значенні повністю або частково самостійних Церков. Повністю незалежний статус отримує лише автокефальна Церква, що підтверджується відповідним документом (томосом). Всі інші статуси надаються структурним підрозділам материнської церкви, з наданням того чи іншого ступеня самостійності у своїй діяльності. Права і обов'язки цих релігійних організацій детально визначаються статутом материнської церкви. Це є ключовою ознакою наявності церковно-канонічного зв'язку УПЦ з РПЦ, а саме: Статут УПЦ насправді передбачено існування відносин підлеглості релігійного об'єднання УПЦ як частини релігійного об'єднання РПЦ як цілому. Статут про управління УПЦ містить посилання на Грамоту Патріарха Московського і всієї Русі Олексія II від 27 жовтня 1990 р. як таку, що визначає статус УПЦ. Але Грамота передбачає з'єднання із РПЦ і не передбачає існування УПЦ як самостійної, окремої від РПЦ автокефальної помісної Церкви.

Експертній групі не відомі факти заперечення керівництвом УПЦ таких обставин. Означена у Грамоті «з'єднаність» із Вселенським православ'ям

«через Російську (Руську) Православну Церкву» вказує не лише на залежність від РПЦ у проведенні міжцерковної і міжрелігійної політики, але й пряму вказівку на те, що «канонічний» статус УПЦ має лише через з'єднаність із РПЦ.

7.3. Статус УПЦ як підпорядкованої частини РПЦ також визначено у чинній редакції Статуту РПЦ (Глава Х).

Наявність окремої глави у Статуті РПЦ, присвяченої УПЦ, вказує на статус УПЦ як структурного підрозділу РПЦ. Ця глава не була дезавуована чи якимись чином оскаржена на Соборі УПЦ 27.05.2022.

7.3.1. Статут РПЦ передбачає статус «незалежної та самостійної в управлінні» для УПЦ (Глава Х, п. 2). Такий статус не трактується РПЦ як ознака відокремленої чи абсолютно незалежної церковної структури.

7.3.2. Твердження, що «Центр управління УПЦ розташований у місті Києві», не свідчить про «незалежність» УПЦ від центру в державі-агресорі, оскільки таке трактування допускається Статутом РПЦ (Глава Х, п. 4), який загалом чітко визнає УПЦ структурним підрозділом РПЦ, а отже, передбачає можливість впливу керівних органів РПЦ на цей київський «центр управління» (пп. 8, 10, 12 Статуту РПЦ).

7.3.3. Рішення керівних органів РПЦ є обов'язковими для УПЦ (Глава Х, п. 10).

7.3.4. Церковним судом найвищої інстанції для УПЦ є Помісний чи Архієрейський Собори РПЦ (Глава Х, п. 12).

7.3.5. Всі архієреї УПЦ входять до найвищих керівних органів РПЦ (Помісний та Архієрейський Собори) та зобов'язані брати участь у їх роботі (Глава Х, п. 9).

7.4. Дослідивши надану ДЕСС позицію УПЦ щодо витрактування питань пов'язаних із наявністю чи відсутністю церковно-канонічного зв'язку УПЦ із Московським патріархатом (Листи митрополита Онуфрія Голові ДЕСС: від 01.06.2022 № 0464 та від 28.09.2022 № 0838), Експертна група зазначає про таке:

7.4.1. У наданих роз'ясненнях УПЦ щодо витрактування свого канонічного статусу митрополит Онуфрій не оперує канонічним і усталеним для означення повної незалежності у православній еkleзіології поняттям «автокефалія». Не вживається навіть поняття «автономія», що означає стан часткової залежності. Заяви про «адміністративну незалежність», «повну канонічну самостійність» чи «відмежування від Московського патріархату» стосуються лише внутрішньоцерковних відносин між частинами однієї церкви та не свідчать про набуття УПЦ статусу релігійної організації, незалежної від РПЦ.

7.4.2. Зміна статусу УПЦ на «повну незалежність» (в розумінні «автокефалії»), як це декларується у роз'ясненнях для ДЕСС, передбачає вчинення низки дій канонічного характеру:

- розсилає Мирних грамот предстоителям інших помісних православних Церков, тобто офіційне повідомлення про зміну відносин підпорядкування РПЦ на рівноправні відносини самостійних Церков;
- прохання до всіх помісних Церков визнати новий статус УПЦ;
- пропозиції щодо моделей співіснування з ПЦУ тощо.

Про ці дії у листах до ДЕСС не згадано, вони не були здійснені станом на січень 2023 року.

7.4.3. Твердження митрополита Онуфрія у листах до Голови ДЕСС про припинення членства у Синоді РПЦ не мають документальних підтверджень. Документи (розпорядження, рішення, заяви, листи, рапорти, звернення, укази, міркування Синоду УПЦ тощо) з цього приводу відсутні. Також не відомо про те, що УПЦ зверталася до РПЦ з повідомленням про вихід митрополита Онуфрія зі складу Синоду РПЦ. Синод РПЦ з червня 2022 р. не публікує списку своїх членів, керівництво РПЦ жодним чином не прокоментувало це непублічне бажання митрополита.

7.4.4. Непоминання за богослужінням у храмах і монастирях УПЦ Московського патріарха Кирила теж не є свідченням повної незалежності УПЦ. Згідно з православними канонами і усталеною традицією, достатньо того, щоб цього патріарха поминав лише предстоятель УПЦ.

7.4.5. Відновлення мироваріння у Києві не є ознакою «незалежної» чи навіть «автокефальної» церкви.

7.4.6. Факти відкриття православних парафій для громадян України, які перебувають за кордоном, не підтверджують наявності якогось особливого статусу в церкві, який би можна було охарактеризувати як наближений до автокефального чи автономного.

7.5. Вселенське православ'я не вважає УПЦ автокефальною (відмінною від РПЦ) структурою і УПЦ не вважає за необхідне цю ситуацію змінювати з огляду на таке:

— Константинопольський патріархат вважає ієрархів УПЦ не місцевими правлячими єпископами, а лише російськими архієреями, що мають резиденцію в Україні.

— Жодна Помісна православна Церква не визнала УПЦ відмінною від РПЦ церквою.

— Відсутні будь-які документи, видані керівними органами РПЦ, що засвідчували б автокефальний чи автономний статус УПЦ. Всі заяви і декларації очільників та представників УПЦ про «незалежність» чи «самостійність» цілком вкладаються у норми чинної редакції Статуту РПЦ, який визначає УПЦ структурним підрозділом РПЦ.

— УПЦ не вчинила жодних канонічних дій щодо співпраці з іншими Помісними православними церквами, які б підтверджували наявність реально-го, а не декларативного наміру виходу УПЦ зі складу РПЦ.

— УПЦ ускладнила відносини із тими церквами, які встановили євхаристійне єднання із Православною Церквою України. Зокрема, слідом за РПЦ, УПЦ розірвала євхаристійне спілкування із Константинопольською, Олександрійською, Кіпрською та Елладською церквами (жодна інша Церква, крім РПЦ, цього не зробила). Собор 27.05.2022 року спеціальними рішеннями (п. 5 Постанови Собору) (Додаток 8) затвердив ці рішення, що є нелогічним за умови проголошення реального розриву із РПЦ та намагання налагодити самостійне, відміне від РПЦ, існування.

7.6. На основі критеріїв відносин підпорядкування закордонному релігійному центру, які містяться в українському законодавстві (Закон України № 987 (редакція від 15.03.2022), підтверджених Конституційним судом України (Рішення № 4-р/2022 від 27.12.2022), УПЦ цілком і повністю підпадає під усі три визначені у ч. 8 ст. 12 Закону України № 987 критерії належності релігійної організації закордонному релігійному центру. Відтак УПЦ цілком відповідає ознакам релігійної організації, керівний центр якої знаходиться за межами України, в державі-агресорі.

УЗАГАЛЬНЕНИЙ ВИСНОВОК

релігійзнавчої експертизи

Статуту про управління Української Православної Церкви

на наявність церковно-канонічного зв'язку

з Московським патріархатом (Російською Православною Церквою)

Експертна група дійшла таких висновків:

1. Прийняття нової редакції Статуту про управління УПЦ (від 27.05.2022) та Постанови Собору УПЦ не призвели до розриву церковно-канонічного зв'язку Української Православної Церкви із Російською Православною Церквою. Статус УПЦ як структурного підрозділу РПЦ, що користується певними правами самостійності, але не утворює автокефальну Церкву, залишається незмінним.

2. УПЦ відносно РПЦ має церковно-канонічний зв'язок частини із цілим. Відносини УПЦ з РПЦ не є відносинами однієї самостійної (автокефальної) церкви з іншою самостійною автокефальною церквою. УПЦ також не має статусу автономної Церкви, який би визнавався іншими церквами, а отже, з точки зору еkleзіології та канонічного права є структурним підрозділом РПЦ, що має окремі права самостійного утворення без власної канонічної суб'єктності.

3. Нинішня діяльність чи бездіяльність найвищих органів церковної влади та управління УПЦ свідчить про те, що УПЦ продовжує перебувати відносно РПЦ у відносинах підпорядкування. Вона не діє як самостійна (автокефальна) Церква і не проголошує власної самостійності (автокефалії). Жодних документів чи дій, які би свідчили про трансформацію УПЦ в самостійну відносно РПЦ релігійну організацію, членами Експертної групи не виявлено.

Голова Експертної групи Олександр САГАН

Секретар Експертної групи Вікторія КОЧУБЕЙ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 17 листопада 1998 року № 1258/98

1. Внести до Указу Президента України від 17 листопада 1998 року № 1258/98 «Про утворення Національної служби посередництва і примирення» (зі змінами, внесеними Указами від 30 грудня 2000 року № 1393/2000, від 30 березня 2006 року № 272/2006, від 11 квітня 2007 року № 291/2007, від 2 квітня 2013 року № 178/2013, від 7 лютого 2015 року № 62/2015 та від 7 травня 2021 року № 185/2021) такі зміни:

1) статті 3 і 4 включити;

2) у Положенні про Національну службу посередництва і примирення, затвердженому зазначеним Указом:

а) у пункті 2 після слів «Законом України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» доповнити словами «Законом України «Про соціальний діалог в Україні»;

б) після пункту 2 доповнити пунктом 2' такого змісту:

«2'. Діяльність НСПП ґрунтується на таких основних принципах: верховенство права; повага та дотримання прав і свобод людини і громадянина; неупередженість; відкритість та прозорість; відповідальність; взаємодія з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, сторонами соціального діалогу, громадськими об'єднаннями»;

в) пункт 4 доповнити новими підпунктами такого змісту:

«21) затверджує після погодження сторонами соціального діалогу на національному рівні порядок оцінки відповідності критеріям репрезентативності та підтвердження репрезентативності суб'єктів сторін профспілок та роботодавців;

22) проводить оцінку відповідності критеріям репрезентативності, підтвердження репрезентативності профспілок, їх організацій та об'єднань, організацій роботодавців та їх об'єднань на національному та галузевому рівнях;

23) веде реєстр суб'єктів сторони профспілок та сторони роботодавців;

24) забезпечує здійснення заходів щодо запобігання корупції у діяльності НСПП та контроль за їх виконанням»;

г) пункт 5 доповнити абзацом такого змісту:

«звертатися із запитами до органів юстиції, статистики, інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування і безоплатно отримувати необхідну інформацію в установленому законодавством порядку для виконання завдань, передбачених Законом України «Про соціальний діалог в Україні»;

г) після пункту 6 доповнити новим пунктом такого змісту:

«6'. НСПП за результатами оцінки відповідності критеріям репрезентативності і підтвердження репрезентативності приймає відповідні рішення згідно із Законом України «Про соціальний діалог в Україні»;

д) пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. НСПП є юридичною особою публічного права, має самостійний баланс, рахунки в Державному казначействі України, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням та відповідні бланки».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
31 січня 2023 року
№51/2023

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про символіку Національної служби посередництва і примирення

1. Заснувати емблему і прапор Національної служби посередництва і примирення.

2. Затвердити такі, що додаються:

Опис емблеми Національної служби посередництва і примирення;

Малюнок емблеми Національної служби посередництва і примирення;

Опис прапора Національної служби посередництва і примирення;

Малюнок прапора Національної служби посередництва і примирення;

Порядок використання емблеми та прапора Національної служби посередництва і примирення.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
31 січня 2023 року
№52/2023

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 січня 2023 року
№ 52/2023

ОПИС
емблеми Національної служби посередництва і примирення

Емблемою Національної служби посередництва і примирення є круглий срібний щит, у верхній частині якого вміщено малий Державний Герб України, у нижній — стилізоване зображення жести рукошлясання.

Щит обрамлений зубчастим колом, поділим на три частини.

Зображення малого Державного Герба України золотого кольору, рукошлясання та колеса — синього кольору.

Керівник Офісу Президента України А.ЄРМАК

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 січня 2023 року
№ 52/2023

МАЛЮНОК
емблеми Національної служби посередництва і примирення

Керівник Офісу Президента України А.ЄРМАК

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 січня 2023 року
№ 52/2023

ОПИС
прапора Національної служби посередництва і примирення

Прапором Державної служби посередництва і примирення є прямокутне полотнище білого кольору зі співвідношенням ширини до довжини 2:3.

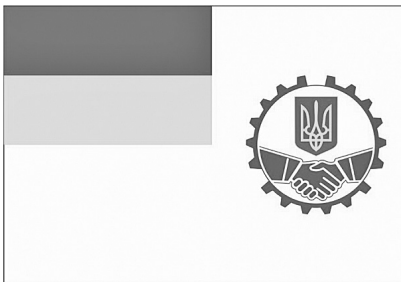
У верхній лівій часті прапора дві рівновеликі горизонтальні смуги синього та жовтого кольорів, у центрі вільного краю полотнища — емблема Національної служби посередництва і примирення. Висота зображення емблеми становить 1/2 ширини полотнища.

Обидві сторони полотнища прапора дзеркально ідентичні.

Керівник Офісу Президента України А.ЄРМАК

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 січня 2023 року
№ 52/2023

МАЛЮНОК
прапора Національної служби посередництва і примирення

Керівник Офісу Президента України А. ЄРМАК

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 січня 2023 року
№ 52/2023

ПОРЯДОК
використання емблеми та прапора Національної служби посередництва і примирення

1. Емблема і прапор Національної служби посередництва і примирення є офіційними відмінними символами Національної служби посередництва і примирення (далі — НСПП), що вказують на належність до НСПП.

2. Емблема НСПП розміщується у службовому кабінеті голови Національної служби посередництва і примирення, у залі засідань НСПП, використовується на прапорі НСПП, може відтворюватися на адміністративних будинках і спорудах, де розміщується НСПП.

3. Прапор НСПП встановлюється у службовому кабінеті голови Національної служби посередництва і примирення, у залі засідань НСПП, може встановлюватися на адміністративних будинках і спорудах, де розміщується НСПП.

4. Відтворення зображень емблеми та прапора НСПП може бути виконано в одноколірному варіанті і допускається в розмірах, що відповідають меті їх застосування, із додержанням встановлених пропорцій.

5. Зображення емблеми і прапора НСПП може відтворюватися на друкованій рекламно-інформаційній та сувенірній продукції, кіно-, відео- і фотоматеріалах, що видаються (виготовляються) НСПП або на її замовлення.

6. В інших випадках порядок використання емблеми та прапора НСПП визначається головою Національної служби посередництва і примирення.

Керівник Офісу Президента України А. ЄРМАК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 січня 2023 р. № 79
Київ

Деякі питання призначення і виплати щомісячної грошової виплати деяким категоріям громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною і брали безпосередню участь у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, та членам сімей загиблих (померлих) громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною

Відповідно до частини першої статті 3 Закону України «Про щомісячну грошову виплату деяким категоріям громадян» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок призначення і виплати щомісячної грошової виплати деяким категоріям громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною і брали безпосередню участь у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, та членам сімей загиблих (померлих) громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною;

Порядок використання коштів державного бюджету, передбачених для виплати щомісячної грошової виплати деяким категоріям громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною і брали безпосередню участь у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, та членам сімей загиблих (померлих) громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною.

2. Установити, що призначення і виплата щомісячної грошової виплати деяким категоріям громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною і брали безпосередню участь у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, та членам сімей загиблих (померлих) громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, здійснюються з 1 січня 2023 р. відповідно до Закону України «Про щомісячну грошову виплату деяким категоріям громадян» та звернулися за її призначенням до 1 липня 2023 р., здійснюються з 1 січня 2023 року.

3. Внести до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2009 р. № 1309 «Про встановлення доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 94, ст. 3218; 2012 р., № 7, ст. 249) зміни, що додаються.

4. Пенсійному фонду України забезпечити автоматичне призначення щомісячної грошової виплати особам, які станом на 1 січня 2023 р. перебували на обліку в його територіальних органах як отримувачі пенсії відповідно до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» чи як отримувачі підвищення та/або надбавки до пенсії або щомісячного довичного грошового утримання, або державної соціальної допомоги, що виплачується замість пенсії, відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про жертви нацистських переслідувань» та набули право на щомісячну грошову виплату відповідно до Закону України «Про щомісячну грошову виплату деяким категоріям громадян», за матеріалами пенсійних справ (за наявності необхідних документів) і виплату з 1 січня 2023 р. щомісячної грошової виплати зазначеним особам. Якщо особа, який призначено щомісячну грошову виплату автоматично, має право та виявила бажання отримувати пенсію відповідно до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» чи підвищення та/або надбавки до пенсії або щомісячного довичного грошового утримання, або державної соціальної допомоги, що виплачується замість пенсії, відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про жертви нацистських переслідувань», така особа подає до територіального органу Пенсійного фонду України заяву про призначення зазначених виплат.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 січня 2023 р. № 79

ПОРЯДОК
призначення і виплати щомісячної грошової виплати деяким категоріям громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною і брали безпосередню участь у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, та членам сімей загиблих (померлих) громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною

1. Цей Порядок визначає механізм призначення і виплати щомісячної грошової виплати деяким категоріям громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною і брали безпосередню участь у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, та членам сімей загиблих (померлих) громадян з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною (далі — щомісячна грошова виплата), відповідно до Закону України «Про щомісячну грошову виплату деяким категоріям громадян» (далі — Закон).

2. До осіб, які мають право на щомісячну грошову виплату, належать:

1) громадяни з числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною і брали безпосередню участь у захисті суверенітету і територіальної цілісності України (далі — особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) та:

яким починаючи з 2014 року присвоєно звання Герой України з врученням ордену «Золота Зірка»;

яких починаючи з 2014 року нагороджено орденом Богдана Хмельницького трьох ступенів;

яких починаючи з 2014 року нагороджено орденом «За мужність» трьох ступенів; яких починаючи з 2014 року нагороджено орденом княгині Ольги трьох ступенів;

2) члени сім'ї загиблих (померлих) громадян із числа осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною (далі — члени сім'ї);

батьки та дружина (чоловік), якщо вони досягли віку, що дає право на призначення пенсії за віком, установленого частиною першою статті 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (незалежно від тривалості страхового стажу), або вони мають право на пенсію незалежно від віку відповідно до частини третьої статті 114 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», на дострокову пенсію за віком, пенсію за віком на пільгових умовах чи пенсію із зменшенням пенсійного віку відповідно до закону, або вони є особами з інвалідністю;

діти (в тому числі діти, що народилися до спливу 10 місяців з дня смерті особи, яка мала особливі заслуги перед Батьківщиною), які не досягли 18-річного віку або яким виповнилося 18 років, але вони стали особами з інвалідністю до досягнення 18-річного віку;

діти, які навчаються за денною формою здобуття освіти у закладах загальної середньої освіти, а також у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої чи вищої освіти (в тому числі у період між завершенням навчання в одному із зазначених закладів і вступом до іншого закладу освіти або в період між завершенням навчання за одним освітньо-кваліфікаційним рівнем і продовженням навчання за іншим рівнем за умови, що такий період не перевищує чотирьох місяців), — до закінчення закладів освіти, але не більше ніж до досягнення ними 23-річного віку, діти-сироти — до досягнення ними 23-річного віку незалежно від того, навчаються вони чи ні.

3. Особам, які одночасно мають право на отримання щомісячної грошової виплати, передбаченої Законом, та пенсії відповідно до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» чи підвищення та/або надбавки до пенсії, щомісячного довичного грошового утримання або державної соціальної допомоги, що виплачується замість пенсії, відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про жертви нацистських переслідувань», виплата здійснюється за однією з підстав за вибором особи.

4. Щомісячна грошова виплата виплачується у розмірах, визначених частиною першою статті 4 Закону.

5. Для призначення щомісячної грошової виплати особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та члени сім'ї незалежно від того, чи перебувають вони на обліку в органах Пенсійного фонду України як одержувачі пенсії (щомісячного довичного грошового утримання), подають до територіального органу Пенсійного фонду України (далі — уповноважений орган) заяву про призначення щомісячної грошової виплати за формою згідно з додатком (далі — заява). Під час подання заяви у паперовій формі заявник пред'являє паспорт громадянина України або тимчасове посвідчення громадянина України (для іноземців та осіб без громадянства — паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, посвідку на постійне проживання, посвідку на тимчасове проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, або інший документ, що підтверджує законність перебування іноземця чи особи без громадянства на території України, крім довідки про звернення за захистом в Україні).

Заява може бути подана в електронній формі через веб-портал електронних послуг Пенсійного фонду України (далі — веб-портал) із використанням електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

Заява подається особою особисто або через законного представника невідздатної особи, особи, дієздатність якої обмежена, малолітньої або неповнолітньої особи.

6. Під час подання заяви особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, надають з урахуванням пункту 8 цього Порядку такі документи:

1) особи, які перебувають на обліку в уповноваженому органі як одержувачі пенсії (щомісячного грошового утримання) (якщо такі документи відсутні в матеріалах пенсійної справи):

документ про присвоєння звання Герой України з врученням ордена «Золота Зірка» або про нагородження орденом Богдана Хмельницького трьох ступенів чи орденом «За мужність» трьох ступенів, чи орденом княгині Ольги трьох ступенів; один із документів, що підтверджує безпосередню участь особи у захисті суверенітету і територіальної цілісності України:

- посвідчення встановленого зразка згідно з додатком 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 12 травня 1994 р. № 302 «Про порядок видачі посвідчень і нагрудних знаків ветеранів війни» (ЗП України, 1994 р., № 9, ст. 218; Офіційний вісник України, 2018 р., № 68, ст. 2294), що підтверджує статус, установлений відповідно до пунктів 19—24 частини першої статті 6, пунктів 11—15 частини другої статті 7, пунктів 13 статті 9, статті 101 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

- довідка про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення і захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України за формою згідно з додатком 1 до Порядку надання та позбавлення статусу учасника бойових дій осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення чи у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 413 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 73, ст. 2068; 2017 р., № 86, ст. 2614; 2018 р., № 42, ст. 1484; 2022 р., № 85, ст. 5274) (далі — Порядок надання та позбавлення статусу);

- довідка про участь особи у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення за формою згідно з додатком 4 до Порядку надання та позбавлення статусу;

- довідка про безпосередню участь особи у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, за формою згідно з додатком 6 до Порядку надання та позбавлення статусу;

2) особи, які не перебувають на обліку в уповноваженому органі як одержувачі пенсії (щомісячного грошового утримання), крім документів, визначених підпунктом 1 цього пункту:

документ, що підтверджує відомості про реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті громадянина України);

документ, що підтверджує відомості (інформацію) про місце проживання особи.

7. Члени сім'ї разом із заявою надають з урахуванням пункту 8 цього Порядку такі документи особи, який призначається щомісячна грошова виплата:

паспорт громадянина України або свідоцтво про народження (для дитини віком до 14 років);

документ, який надається для підтвердження відомостей про реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті громадянина України);

документ, який надається для підтвердження відомостей (інформації) про місце проживання особи;

свідоцтво про шлюб (для призначення щомісячної грошової виплати дружині/чоловікові);

довідка про навчання (для дітей, які досягли 18-річного віку та навчаються за денною формою здобуття освіти у закладах загальної середньої освіти, а також у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої чи вищої освіти (в тому числі у період між завершенням навчання в одному із зазначених закладів і вступом до іншого закладу освіти або в період між завершенням навчання за одним освітньо-кваліфікаційним рівнем і продовженням навчання за іншим рівнем за умови, що такий період не перевищує чотирьох місяців) — до закінчення закладів освіти, але не більше ніж до досягнення ними 23-річного віку;

довідка медико-соціальної експертної комісії про визнання особою з інвалідністю з дитинства (для дітей, які стали особами з інвалідністю до досягнення 18-річного віку);

документи загиблого (померлого) особи, зазначені в підпункті 1 пункту 6 цього Порядку;

свідоцтво про смерть особи, яка мала особливі заслуги перед Батьківщиною; свідоцтво про смерть іншого з батьків (для призначення щомісячної грошової виплати дітям-сиротам після досягнення ними 18-річного віку).

8. Зазначені в пунктах 6 і 7 цього Порядку документи, що підтверджують відомості про реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті громадянина України), відомості (інформацію) про місце проживання особи, укладення чи розірвання шлюбу, зміну імені, смерть особи, здобуття загальної середньої освіти, надаються під час подання заяви до уповноваженого органу, якщо такі відомості в нього відсутні або містять розбіжності в ін-

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 січня 2023 р. № 84
Київ

Про затвердження Порядку виплати винагороди членам міжнародної експертної ради із створення та підтримки європейського канону української літератури

Відповідно до частини другої статті 12 Закону України «Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні» Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Затвердити Порядок виплати винагороди членам міжнародної експертної ради із створення та підтримки європейського канону української літератури, що додається.
2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування та застосовується через шість місяців після припинення чи скасування воєнного стану.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 31 січня 2023 р. № 84

ПОРЯДОК
виплати винагороди членам міжнародної експертної ради із створення та підтримки європейського канону української літератури

1. Цей Порядок визначає механізм виплати винагороди членам міжнародної експертної ради із створення та підтримки європейського канону української літератури (далі — винагорода) та її розмір.
2. Членам міжнародної експертної ради із створення та підтримки європейського канону української літератури (далі — рада) на час їх участі у процедурах відбору творів української літератури для створення та підтримки зазначеного канону виплачується винагорода у подвійному розмірі прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року.
3. Виплата винагороди здійснюється Українським інститутом книги за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік.
4. Виплата винагороди здійснюється один раз на місяць у разі: участі члена ради у щонайменше одному засіданні протягом місяця, на якому проводився відбір творів української літератури для створення та підтримки європейського канону української літератури або вносилися зміни до переліку відібраних творів;
подання до Українського інституту книги складеної українською мовою заяви члена ради про виплату винагороди, у якій зазначається серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України або документа, що посвідчує особу іноземця, реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу), реквізити рахунку в банку України.
Обробка персональних даних членів ради здійснюється відповідно до Закону України «Про захист персональних даних».
5. Виплата винагороди здійснюється на підставі протоколу засідання міжнародної експертної ради, копія якого направляється МКІП до Українського інституту книги протягом п'яти робочих днів після проведення засідання, і заяви члена ради, зазначеної у пункті 4 цього Порядку.
6. Перерахування коштів винагороди здійснюється протягом 10 робочих днів з дати отримання Українським інститутом книги копії протоколу засідання ради на відкритий у банку України рахунок члена ради, реквізити якого наведені у заяві члена ради, зазначеній у пункті 4 цього Порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 січня 2023 р. № 86
Київ

Про затвердження переліку небезпечних речовин, заборонених для застосування в Україні

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Затвердити перелік небезпечних речовин, заборонених для застосування в Україні, що додається.
2. Установити, що суб'єкти господарювання подають щокварталу територіальному органу Державної служби з питань праці звіт про застосування небезпечних речовин.
3. Міністерству охорони здоров'я затвердити у місячний строк з дня набрання чинності цією постановою форму звіту про застосування небезпечних речовин.
4. Ця постанова набирає чинності з 1 жовтня 2023 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 31 січня 2023 р. № 86

ПЕРЕЛІК небезпечних речовин, заборонених для застосування в Україні		
Назва речовини	CAS*	Межа дозволеної концентрації небезпечної речовини, масова частка у відсотках
2-нафтиламін та його солі	91-59-8	0,1
4-амінодифеніл та його солі	92-67-1	0,1
Бензидин та його солі	92-87-5	0,1
4-нітродифеніл	92-93-3	0,1
*Chemical Abstracts Service (Реферативна служба з хімії). Забороняється застосування небезпечних речовин згідно з цим переліком, крім: небезпечної речовини, що входить до складу іншої речовини або відходить, в концентрації, що нижча від встановленої межі; використання з метою наукових досліджень, випробувань, проведення розслідувань, експертиз, аналітичного контролю; діяльності, спрямованої на вилучення хімічних речовин, що присутні у формі допоміжних або залишкових продуктів; використання речовин як проміжних продуктів, а також виробництва хімічних речовин з метою їх використання як проміжних продуктів.		

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 січня 2023 р. № 87
Київ

Про припинення дії Угоди між Урядом України та Урядом Російської Федерації про повітряне сполучення і співробітництво в галузі повітряного транспорту та Угоди між Урядом Російської Федерації і Урядом України про принципи співробітництва в галузі виробництва і поставок авіаційної техніки

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Припинити дію Угоди між Урядом України та Урядом Російської Федерації про повітряне сполучення і співробітництво в галузі повітряного транспорту, вчиненої в м. Москві 12 січня 1994 року.
2. Припинити дію Угоди між Урядом Російської Федерації і Урядом України про принципи співробітництва в галузі виробництва і поставок авіаційної техніки, підписаної 8 лютого 1993 року.

3. Міністерству закордонних справ повідомити в установленому порядку Уряду Російської Федерації та Міжнародній організації цивільної авіації (ІКАО) про припинення дії Угоди, зазначеної у пункті 1 цієї постанови.
4. Міністерству закордонних справ повідомити в установленому порядку Уряду Російської Федерації про припинення дії Угоди, зазначеної у пункті 2 цієї постанови.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 січня 2023 р. № 88
Київ

Про затвердження Порядку підтвердження обставин, що є підставою для ненарахування неустойки (штрафу, пені) за несвоєчасне проведення розрахунків за природний газ

Відповідно до абзацу четвертого частини другої статті 1 Закону України «Про особливості регулювання відносин на ринку природного газу та у сфері теплопостачання під час дії воєнного стану та подальшого відновлення їх функціонування» Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Затвердити Порядок підтвердження обставин, що є підставою для ненарахування неустойки (штрафу, пені) за несвоєчасне проведення розрахунків за природний газ, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 31 січня 2023 р. № 88

ПОРЯДОК
підтвердження обставин, що є підставою для
ненарахування неустойки (штрафу, пені) за несвоєчасне
проведення розрахунків за природний газ

1. Цей Порядок визначає механізм підтвердження обставин, що є підставою для ненарахування протягом дії воєнного стану в Україні та шести місяців після місяця, в якому воєнний стан буде припинено або скасовано, неустойки (штрафу, пені) за несвоєчасне проведення розрахунків за природний газ об'єднаннями співвласників багатоквартирних будинків, житлово-будівельними кооперативами, іншою уповноваженою співвласниками відповідно до законодавства особою, яка шляхом самозабезпечення утримує системи автономного теплопостачання багатоквартирного будинку, що належать співвласникам на праві спільної сумісної власності у багатоквартирному будинку.
2. Підставою для ненарахування неустойки (штрафу, пені) за несвоєчасне проведення розрахунків за природний газ можуть бути такі обставини:
багатоквартирний будинок, у якому створено об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, житлово-будівельний кооператив або визначено іншу уповноважену співвласниками відповідно до законодавства особу, яка шляхом самозабезпечення утримує системи автономного теплопостачання багатоквартирного будинку, що належать співвласникам на праві спільної сумісної власності у багатоквартирному будинку (далі — будинок), розміщувався на тимчасово окупованій території, що визначається згідно із Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»; або будинок розміщувався (або розміщується) на території територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій; та/або не менше 30 відсотків загальної житлової площі будинку визнано непридатною для проживання внаслідок воєнних (бойових) дій.
3. Підтвердженням обставин, зазначених у пункті 2 цього Порядку, є:
1) наявність інформації про визначення відповідної території як тимчасово окупованої території згідно із Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»; або
2) наявність інформації про розміщення будинку на території територіальної громади в районі проведення воєнних (бойових) дій або в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) відповідно до переліку територій, визначеного Мінреінтеграції; та/або
3) копія акта комісійного обстеження та/або звіту з технічного обстеження, зокрема в електронній формі, будинку, складеного відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2022 р. № 473 «Про затвердження Порядку визначення невідкладних робіт щодо ліквідації наслідків збройної агресії Російської Федерації, пов'язаних із пошкодженням будівель та споруд» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 37, ст. 1981), за результатами якого ступінь пошкодження становить не менше 30 відсотків загальної житлової площі такого будинку, та довідка виконавчого органу сільської, селищної, міської ради або військової адміністрації (у разі її утворення) про період, протягом якого не менше 30 відсотків загальної житлової площі будинку було визнано непридатною для проживання внаслідок воєнних (бойових) дій.
Звіт з технічного обстеження будинку складається згідно з вимогами Методики проведення обстеження та оформлення його результатів, затвердженої наказом Мінреінтеграції від 6 серпня 2022 р. № 144.
4. Документи та інформація, зазначені у пункті 3 цього Порядку, надсилаються об'єднаннями співвласників багатоквартирних будинків, житлово-будівельними кооперативами, іншою уповноваженою співвласниками відповідно до законодавства особою, яка шляхом самозабезпечення утримує системи автономного теплопостачання багатоквартирного будинку, що належать співвласникам на праві спільної сумісної власності у багатоквартирному будинку, разом із супровідним листом постачальникові природного газу з метою ненарахування неустойки (штрафу, пені) за несвоєчасне проведення розрахунків за природний газ.
Зазначені документи та інформація можуть бути надіслані постачальнику природного газу в електронній формі з накладенням електронного підпису та/або печатки, що базуються на кваліфікованому сертифікаті відкритого ключа.
5. Отримані постачальником природного газу відповідно до цього Порядку документи та інформація є підставою для ненарахування неустойки (штрафу, пені) за несвоєчасне проведення розрахунків за природний газ за період, протягом якого тривали обставини, підтверджені згідно з вимогами цього Порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 січня 2023 р. № 89
Київ

Про внесення зміни у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2022 р. № 1336

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести зміну у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2022 р. № 1336 «Про утворення акціонерного товариства «Українські розподільні мережі» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 96, ст. 5981), замінивши у пункті 1 слова «постанови Кабінету Міністрів України «Дев'ять питань управління об'єктами державної власності у сфері розподілу електричної енергії» словами «постанови Кабінету Міністрів України «Про утворення акціонерного товариства «Українські розподільні мережі»».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2023 р. № 90
Київ

Про внесення змін до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 6 грудня 2022 р. № 1364

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 6 грудня 2022 р. № 1364 «Дев'ять питань формування переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 99, ст. 6191) — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 13 січня 2023 р. № 45, зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 січня 2023 р. № 90

ЗМІНИ,
що вносяться до пункту 1 постанови Кабінету
Міністрів України від 6 грудня 2022 р. № 1364

Абзац тринадцятий замінити абзацами такого змісту:
«території, для яких не визначена дата завершення бойових дій (дата припинення можливості бойових дій) або тимчасової окупації Російською Федерацією, вважаються такими, на яких ведуться бойові дії, або тимчасово окупованими Російською Федерацією;
привіювання територій, для яких не визначена дата припинення можливості бойових дій, до територій, на яких ведуться бойові дії, не застосовується до:
- зупинення вчинення виконавчих дій, заборони відкриття виконавчих проваджень та вжиття заходів примусового виконання рішень у випадках, установлених пунктом 10⁶ розділу XIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про виконавче провадження»;
- надання доступу користувачів до єдиних та державних реєстрів, держателем яких є Міністерство юстиції;
- цілей реалізації положень пунктів 8—16 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про споживче кредитування»».
У зв'язку з цим абзаци чотирнадцятий — шістнадцятий вважати відповідно абзацами вісімнадцятим — двадцятим.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 1 лютого 2023 р. № 92
Київ

Про внесення змін до Положення про підготовку і проведення призову громадян України на строкову військову службу та прийняття призовників на військову службу за контрактом

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до Положення про підготовку і проведення призову громадян України на строкову військову службу та прийняття призовників на військову службу за контрактом, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 березня 2002 р. № 352 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 13, ст. 656; 2021 р. № 16, ст. 618), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 лютого 2023 р. № 92

ЗМІНИ,
що вносяться до Положення про підготовку і проведення
призову громадян України на строкову військову службу
та прийняття призовників на військову службу за контрактом

Доповнити Положення розділом XI такого змісту:

«XI. Особливості призову на строкову військову службу під час дії воєнного стану

115. Під час дії воєнного стану призов на строкову військову службу не проводиться.
116. З моменту введення воєнного стану в районах (містах) утворюються призовні комісії у складі осіб, визначених частиною першою статті 16 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу».
117. Персональний склад районної (міської) призовної комісії, графік її засідань, порядок її проведення та забезпечення її роботи затверджується головою райдержадміністрації (начальником військової адміністрації — у разі її утворення) або міським головою (начальником військової адміністрації населеного пункту у разі її утворення).
У разі хвороби або відсутності з інших поважних причин призначених членів призовної комісії також визначається та затверджується резервний склад призовної комісії.
118. На районні (міські) призовні комісії покладається організація та проведення медичного огляду осіб, які перебувають на військовому обліку призовників та досягли 27-річного віку, взяття їх на військовий облік військовозобов'язаних або виключення з військового обліку; направлення призовників, які виявили бажання вступити до вищих військових навчальних закладів або військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, для проходження випробувань та складення вступних іспитів або прийняття рішення про відмову в такому направленні.
119. Для управління і контролю за діяльністю районних (міських) призовних комісій під час дії воєнного стану в Автономній Республіці Крим, областях та м. Києві утворюються відповідно призовна комісія Автономної Республіки Крим, обласні та Київська міська призовні комісії.
Персональний склад призовної комісії, зокрема резервний, Автономної Республіки Крим, обласних, Київської міської призовних комісій у складі, визначеному у пункті 65 Положення, графік їх засідань, порядок проведення та забезпечення їх роботи затверджуються відповідно Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим та головами обласних, Київської міської держадміністрацій або начальниками військових адміністрацій у разі їх утворення.
120. Оповіднення призовників, які досягли 27 років, їх прибуття на призовні дільниці, проведення їх медичного огляду, організація роботи призовних комісій, оформлення їх рішень та ведення обліково-призовної документації на призовників здійснюється відповідно до вимог цього Положення.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 31 січня 2023 р. № 88-р
Київ

Про передачу окремого індивідуально визначеного майна у власність Тальнівської міської територіальної громади

Передати окреме індивідуально визначене майно за переліком згідно з додатком у власність Тальнівської міської територіальної громади Звенигородського району Черкаської області.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
Додаток
до розпорядження Кабінету
Міністрів України
від 31 січня 2023 р. № 88-р

ПЕРЕЛІК
окремого індивідуально визначеного майна, що передається
у власність Тальнівської міської територіальної громади
Звенигородського району Черкаської області

Найменування об'єкта	Інвентарний номер
Обладнання, прилади, меблі, деревина	1113833, 1113839, 1113840, 1113852, 1113855, 1113856, 1113858, 1113977, 1514001, 10420002, 11131028, 11131038, 11131080, 18120001—18120003, 101490001, 101490002, 101490004, 101490006, 111300168, 111300169

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ЗАХАРОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ZAKHAROV v. UKRAINE)

(Заява № 52784/19)

Стислий виклад рішення від 10 листопада 2022 року

На момент подання заяви до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник відбував покарання у виді довічного позбавлення волі у Вінницькій установі виконання покарань №1.

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) з огляду на те, що законодавство не передбачає можливості для засуджених до довічного позбавлення волі задоволення їхніх клопотань про перегляд покарань у виді довічного позбавлення волі. Заявник висунав також інші скарги за різними статтями Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд зауважив, що Конвенція не забороняє застосування покарання у виді довічного позбавлення волі до осіб, яких було визнано винними у вчиненні особливо тяжких злочинів, наприклад, у вбивстві. Однак для того, щоб таке покарання відповідало вимогам статті 3 Конвенції, воно має бути de jure та de facto скоротним, що означає як наявність у засудженого перспективи звільнення, так і можливість перегляду виroku.

Посилаючись на свою попередню практику, зокрема на рішення у справі «Петухов проти України (№2)», Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції.

Щодо інших скарг заявника Європейський суд вказав, що у контексті всіх наявних у нього документів та з огляду на належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції ці скарги не відповідають критеріям прийнятності, або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї. Європейський суд відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятими скарги на покарання у виді довічного позбавлення волі без перспективи звільнення, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з покаранням у виді довічного позбавлення волі без перспективи звільнення;

4. *Постановляє*, що встановлення порушення само собою становить достатню справедливу сатисфакцію».

СПРАВА «КОТЛЯР ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KOTLYAR v. UKRAINE)

(Заява № 36124/13)

Стислий виклад рішення від 10 листопада 2022 року

У жовтні 2009 року та вересні 2010 року Окружний адміністративний суд міста Києва та Київський апеляційний адміністративний суд задовольнили позов заявника до Уряду про визнання недійсними певних положень постанови Кабінету Міністрів України про порядок перерахунку пенсії.

Згідно з твердженнями заявника у червні 2011 року Вищий адміністративний суд України (далі — ВАСУ) задовольнив клопотання відповідача про продовження строку для подання касаційної скарги та прийняв його касаційну скаргу до розгляду.

Остаточною постановою, ухваленою у липні 2012 року за відсутності заявника, але в присутності представника відповідача, ВАСУ скасував рішення судів нижчих інстанцій, ухвалених на користь заявника, і відмовив у задоволенні його позовних вимог. Згідно з твердженнями заявника він випадково дізнався про цю постанову у листопаді 2012 року. Того ж дня він подав заяву до Окружного адміністративного суду міста Києва з проханням надати йому доступ до матеріалів своєї справи та зазначив, що він не отримував повідомлення про касаційне провадження від ВАСУ.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у зв'язку з порушенням його права на змагальний судовий процес і рівність сторін, оскільки він не був повідомлений про касаційне провадження, у тому числі засідання у своїй справі, а тому не міг надати свої аргументи у ВАСУ, який зрештою скасував рішення, ухвалені на його користь.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд зазначив, що заявник явно був зацікавлений у отриманні копії касаційної скарги та наданні зауважень на неї, оскільки касаційна скарга явно мала на меті вплинути на рішення ВАСУ, тому що в ній вимагалось скасувати судові рішення, ухвалені на користь заявника. За відсутності доказів належного повідомлення про провадження Європейський суд прийняв твердження заявника, що він не знав про касаційне провадження у своїй справі, і це перешкодило йому захистити свої інтереси у ВАСУ. З огляду на усталену практику та обставини цієї справи Європейський суд встановив, що у цій справі заявник був позбавлений можливості ефективно надати свої зауваження до ВАСУ і не було дотримано його право на справедливий суд та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 6 Конвенції.

3. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 500 (п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 500 (п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат, які мають бути сплачені безпосередньо на банківський рахунок представника заявника, пана М. Тарахкала;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхилив* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «О.М. І Д.С. ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF O.M. AND D.S. v. UKRAINE)

(заява № 18603/12)

Стислий виклад рішення від 15 вересня 2022 року

Перша заявниця була журналісткою і відомим політичним діячем у Киргизькій Республіці. У 2010 році після підозрілої смерті чоловіка, громадянських заворушень і звинувачення її у кримінальних злочинах, перша заявниця втекла зі своїм сином, другим заявником, і батьком з Киргизької Республіки до Республіки Казахстан.

Пізніше заявники вирішили шукати притулку в Україні. Перша заявниця повідомила Державну міграційну службу України (далі — ДМС), що вона та другий заявник підготувалися до подорожі в Україну і використовуватимуть підроблені документи, що посвідчують особу. Представники ДМС та Управління Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців (далі — УВКБ ООН) у м. Київ мали зустріти їх одразу після прибуття в аеропорт «Бориспіль» в Україні.

29 березня 2012 року, після виходу з літака в міжнародному аеропорту «Бориспіль» заявників зустріли співробітники прикордонної служби України, які вилучили у них документи, відмовились приймати їх заяви про отримання притулку в Україні та відвели до одного з приміщень аеропорту. Заявників декілька разів переводили з одного кабінету до іншого у межах транзитної зони аеропорту, дали питну воду та бутерброди, та вони залишалися під постійним наглядом працівників прикордонної служби і їм не дозволялось виходити з кабінетів.

Співробітники прикордонної служби і Служби безпеки України намагалися змусити заявницю погодитись залишити територію України та полетіти до іншої країни. Однак, заявниця відмовилась і продовжувала наполягати на отриманні притулку в Україні.

Близько 19:00 год. того ж дня співробітники прикордонної служби і служби безпеки повідомили заявникам, що вони будуть вислані до м. Тбілісі. Також заявникам надали офіційне рішення про відмову другому заявнику у перетині державного кордону України, оскільки у нього не було відповідних документів.

Під час перебування на борту літака першій заявниці зателефонував працівник Представництва УВКБ ООН у м. Київ, який сказав їй вийти з літака, оскільки Європейський суд з прав людини (далі — Європейський суд) ухвалив рішення про застосування Правила 39 Регламенту Суду у її справі, однак заявники не змогли вийти з літака.

Вечері того ж дня літак приземлився в аеропорту «Тбілісі», де заявників зустріли працівники міграційних органів Грузії і дозволили подати заяву про надання притулку.

До Європейського суду перша заявниця скаржилася за статтями 3 і 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що її вислання до Грузії без урахування ризиків жорстокого поводження, свавільного затримання та несправедливого судового розгляду, які загрожували їй у Киргизькій Республіці, і за відсутності яких-небудь гарантій органів державної влади Грузії проти свавільної депортації до Киргизької Республіки та що вона не мала ефективних засобів для запобігання або припинення стверджуваного порушення; за статтею 3 Конвенції у зв'язку з погрозами, що принижували гідність, працівників прикордонної служби України повернути її до Киргизької Республіки або передати іншим способом під контроль органів державної влади Киргизької Республіки. Заявники скаржилися за пунктами 1, 2 та 4 статті 5 Конвенції на незаконне та свавільне затримання їх 29 березня 2012 року працівниками прикордонної служби України, на неповідомлення їм підстав їхнього затримання, на те, що у зв'язку з відсутністю рішення про їхнє затримання вони не змогли оскаржити його законність та не мали доступу до правової допомоги; за стат-

тею 34 Конвенції на невиконання Україною тимчасових заходів, вказаних Європейським судом у цій справі згідно з Правилom 39 Регламенту Суду. Без посилання на жодне конкретне положення Конвенції, заявники скаржилися, що під час перебування в аеропорту «Бориспіль» другого заявника «тримали» протягом одинадцяти годин у «замкненій кімнаті» без належного харчування.

Розглянувши скарги першої заявниці, Європейський суд зазначив, що оскільки першу заявницю вислали до третьої країни, органи державної влади України повинні були з власної ініціативи перевірити наявність достатніх гарантій для уникнення її вислання державними органами Грузії, прямо чи опосередковано, до Киргизької Республіки.

Однак такої оцінки ситуації не було здійснено. Європейський суд встановив, що Україна не виконала свого процесуального зобов'язання за статтею 3 Конвенції щодо оцінки стверджуваних ризиків поводження перед висланням першої заявниці з України та констатував порушення цього положення.

З огляду на це обґрунтування Європейський суд вирішив не розглядати окремо ці ж факти з точки зору статті 13 Конвенції.

Щодо скарги першої заявниці на погрози працівників прикордонної служби України повернути її до Киргизької Республіки Європейський суд не визнав, що душевні страждання, які, як стверджувалося, зазнала заявниця, досягли рівня суворості, який зазвичай асоціюється з нелюдським або таким, що принижує гідність, поводженням. Крім того, заявницю вислали до третьої країни. Європейський суд визнав цю скаргу необґрунтованою та відхилив її на підставі підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за статтею 5 Конвенції, Європейський суд зазначив, що заявниця подорожувала з другим заявником свідомо використовуючи підроблені документи, що посвідчують особу та мала передбачити, що в їхній ситуації перевірки та інші формальності під час прикордонного контролю в Україні можуть зайняти значний час, протягом якого вони не зможуть покинути територію аеропорту та залишатимуться під контролем і наглядом органів державної влади. Європейський суд вказав, що скарги заявників за статтею 5 Конвенції є несумісними за критерієм *ratione materiae* з її положеннями, і визнає цю частину заяви непринятною на підставі підпункту «а» пункту 3 і пункту 4 статті 35 Конвенції.

Щодо скарги заявників за статтею 34 Конвенції Європейський суд зазначив, що, незважаючи на поінформованість про рішення Європейського суду, в якому було вказано, *inter alia*, що заявників не слід було видворяти з України, органи державної влади України вислали їх до Грузії. Жодного обґрунтування чи прийнятного пояснення невиконання органами державної влади рішення Європейського суду надано не було. З огляду на наведене Європейський суд констатував, що, проігнорувавши його рішення за Правилom 39 Регламенту Суду, Україна не виконала свого зобов'язання за статтею 34 Конвенції жодним чином не перешкоджаючи ефективному здійсненню заявниками права на подання індивідуальної заяви.

Щодо скарги заявників на тримання другого заявника у «замкненій кімнаті» без належного харчування Європейський суд встановив, що під час перебування в Україні жоден із заявників не тримався під вартою та заявники не були замкнені в приміщеннях працівників прикордонної служби України. Європейський суд визнав цю скаргу такою, що або не відповідає критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, або не виявляє жодних ознак порушення цього положення Конвенції і відхилив її на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Долучає* до розгляду по суті заперечення Уряду про статус потерпілої першої заявниці у зв'язку з її скаргою за статтею 3 Конвенції та відхилив його;

2. *Оголошує* прийнятими скарги першої заявниці за статтями 3 і 13 Конвенції на її вислання з України та стверджувану відсутність ефективних національних засобів юридичного захисту у зв'язку з цим, а решту скарг заявників за статтями 3, 5 і 13 Конвенції — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції;

4. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати скаргу першої заявниці за статтею 13 Конвенції у поєднанні зі статтею 3 Конвенції;

5. *Постановляє*, що держава-відповідач не виконала свого зобов'язання за статтею 34 Конвенції;

6. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити першій заявниці 7 500 (сім тисяч п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

7. *Відхилив* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

ПОВІДОМЛЕННЯ

про постановлення слідчим суддею ухвали про здійснення спеціального досудового розслідування стосовно підозрюваної Лимарь Світлани Сергіївни

Ухвалою слідчого судді Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська 31.01.2023 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022052420000439, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 19.10.2022, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань стосовно Лимарь Світлани Сергіївни, 20.09.1980 року народження, уродженки Харківської області Ізюмського району, с. Студенок, зареєстрованої та проживаючої за адресою: Донецька область, Краматорський район, смт Новоселівка, вул. Курортна, буд. 20, підозрюваної у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ЛИМАРЬ С. С.

Громадянка України Лимарь Світлана Сергіївна, 20.09.1980 року народження, уродженка Харківської області, Ізюмського району, с. Студенок, зареєстрованої та проживаючої за адресою: Донецька область, Краматорський район, смт Новоселівка, вул. Курортна, буд. 20, підозрюваної у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, на підставі ст. ст. 133, 135, 297- 5 КПК України, Вам необхідно з'явитись 07.02.2023, з 09 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв., до слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, до слідчого в ОВС — Румянцевой О. В. за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, площа Шевченка, буд. 7, для завершення досудового розслідування, відкриття матеріалів, вручення обвинувального акту з додатками у кримінальному провадженні № 12022052420000439, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 19.10.2022, за ч. 5 ст. 111-1 КК України, в якому Ви є підозрюваною у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настануть наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про постановлення слідчим суддею ухвали про здійснення спеціального досудового розслідування стосовно підозрюваної Лимарь Світлани Сергіївни

Ухвалою слідчого судді Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська 31.01.2023 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12022052420000439, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 19.10.2022, за ч. 5 ст. 111-1 КК України стосовно Лимарь Світлани Сергіївни, 20.09.1980 року народження, уродженки Харківської області Ізюмського району, с. Студенок, зареєстрованої та проживаючої за адресою: Донецька область, Краматорський район, смт Новоселівка, вул. Курортна, буд. 20, підозрюваної у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Хортицький районний суд м. Запоріжжя викликає Авраменка Миколу Олексійовича, 25.08.1991 року народження (зареєстрований та фактично проживає за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Шевченка, буд. 14, кв. 77), який є обвинуваченим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, у кримінальному провадженні № 2202200000001897 від 03.10.2022 на 11 годину 00 хвилин 06.02.2023 до Хортицького районного суду м. Запоріжжя за адресою: м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, 33.

Суддя С. А. Ширіна

Хортицький районний суд м. Запоріжжя викликає Аліпова Олексія Єгоровича, 17.03.1986 року народження (зареєстрований та фактично проживає за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Ковальська, буд. 42А, кв. 44), який є обвинуваченим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5, ч. 7 ст. 111-1 КК України, у кримінальному провадженні № 2202200000001556 від 22.08.2022 на 10 годину 00 хвилин 08.02.2023 до Хортицького районного суду м. Запоріжжя за адресою: м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, 33.

Суддя Л. Г. Салтан

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Козицький Віктор Іванович, 30 липня 1963 року народження, відповідно до вимог ст. ст. 42, 133, 135, 184 КПК України викликається 06.02.2023 на 14 год. 00 хв. до Державного бюро розслідувань у службовий кабінет № 517 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для проведення слідчих дій за його участі в якості підозрюваного, у кримінальному провадженні № 42016000000001184 від 06.05.2016.

Поважні причини та наслідки неприбуття зазначені у ст. ст. 138-139 КПК України.

Слідчий ДБР В. Ільїн

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Анікєє-ва Григорія Вікторовича, 28.02.1972 р.н., громадянина Росій-ської Федерації, уродженця с. Дутово Комі АРСР, СРСР, депу-тата Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федера-ції, робоча адреса: Російська Федерація, м. Москва, вул. Охот-ний ряд, 1, як обвинуваченого у кримінальному провадженні № 22022260000000130 від 07.12.2022 року за ч. 3 ст. 110 КК України по кримінальній справі №727/11618/22. Судове засідання відбудеться 09.02.2023 року о 14:00 год. за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Кафедральна, 4, кабінет № 1. З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваче-ного Анікєєва Г.В. у засобах масової інформації загальнодерж-жавної сфери розповсюдження останній вважається належ-ним чином ознайомленим з її змістом. <i>Суддя Гавалешко П. С.</i>	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Піро-га Дмитра Юрійовича, 27.06.1980 р.н., громадянина Росій-ської Федерації, уродженця м.Темрюк Темрюкського району Краснодарського краю, СРСР, депутата Державної Думи Фе-деральних Зборів Російської Федерації, робоча адреса: Росій-ська Федерація, м. Москва, вул. Охотний ряд, 1, як обвинуваче-ного у кримінальному провадженні № 22022260000000119 від 01.12.2022 року за ч. 3 ст. 110 КК України. Судове засідання відбудеться 08.02.2023 року о 09:40 год. за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Кафедральна, 4, кабінет № 19. З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваче-ного Пірога Д.Ю. у засобах масової інформації загальнодерж-жавної сфери розповсюдження останній вважається належ-ним чином ознайомленим з її змістом. <i>Суддя Гавалешко П. С.</i>	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Хортицький районний суд м. Запоріжжя ви-кликає Чепеля Єгора Юрійовича, 27.06.1995 року народження (зареєстрований та фак-тично проживає за адресою: Луганська об-ласть, м. Старобільськ, вул. Бориса Грінчен-ка, буд. 12), який є обвинуваченим у вчинен-ні кримінального правопорушення, передба-ченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, у криміналь-ному провадженні № 2202200000001558 від 22.08.2022 на 09 годину 30 хвилин 14.02.2023 до Хортицького районного суду м. Запоріжжя за адресою: м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, 33. <i>Суддя В. О. Мальований</i>	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Заводський районний суд м. Запоріжжя ви-кликає Мандичева Олександра Георгійовича, 03.06.1969 року народження (зареєстрований та фактично проживає за адресою: Запорізь-ка область, м. Василівка, вул. Першотравне-ва, буд. 8), який є обвинуваченим у вчинен-ні кримінального правопорушення, передба-ченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, у криміналь-ному провадженні № 2202200000001984 від 11.10.2022 на 14 годину 00 хвилин 07.02.2023 до Заводського районного суду м. Запоріж-жя за адресою: м. Запоріжжя, вул. Лізи Чай-кіної, 65. <i>Суддя О. С. Яцун</i>
--	--	--	---

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Баженова Тимофія Тимофійовича, 25 січня 1976 р.н., громадянина Російської Федерації, уро-дження м. Москва, СРСР, місце проживання невідоме, депутата держав-ної думи Федеральних Зборів Російської Федерації, робоча адреса: м. Мо-сква, вул. Охотний ряд, 1, як обвинуваченого в кримінальному проваджен-ні № 22022260000000133 від 14.12.2022 року за ч. 3 ст. 110 КК України. Судове засідання відбудеться 09 лютого 2023 року об 11-30 год. за адре-сою: 58001, м. Чернівці, вул. Кафедральна, 4, кабінет 5. З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченого Бажено-ва Тимофія Тимофійовича у засобах масової інформації загальнодержав-ної сфери розповсюдження останній вважається належним чином озна-йомленим з її змістом. <i>Суддя О. Г. Літвінова</i>	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Плотнікова Воло-димира Миколайовича, 30.11.1961 р.н., громадянина Російської Федера-ції, уродженця с. Гусьовка Ольховського району Сталінградської області, робоча адреса: м. Москва, вул. Охотний ряд, 1, як обвинуваченого в кри-мінальному провадженні № 22022260000000121 від 01.12.2022 року за ч. 3 ст. 110 КК України. Судове засідання відбудеться 07 лютого 2023 року о 10-30 год. за адре-сою: 58001, м. Чернівці, вул. Кафедральна, 4, кабінет 5. З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченого Плотні-кова Володимира Миколайовича у засобах масової інформації загально-державної сфери розповсюдження останній вважається належним чином ознайомленим з її змістом. <i>Суддя О. Г. Літвінова</i>	ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Погорелого Дмитра Ві-кторовича, 04.10.1977 року народження, уродженця м. Нижньовартовськ Ханті-Мансійського автономного округу Тюменської області, СРСР, громадянина Ро-сійської Федерації, робоча адреса: Російська Федерація, м. Москва, вул. Охотний ряд, 1, обвинуваченого в кримінальному провадженні №22022260000000122 від 01.12.2022 року за ч. 3 ст. 110 КК України. Судове засідання відбудеться 13 лютого 2023 року о 12:30 годині за адре-сою: 58001, м. Чернівці, вулиця Кафедральна, 4, кабінет № 4. З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченого Погорелого Дмитра Вікторовича у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження останній вважається належним чином ознайомленим з її зміс-том. <i>Суддя Терещенко О. Б.</i>
--	--	--

Повістка про виклик до суду у кримінальному провадженні Справа №585/2381/22, провадження №1-кп/585/367/22 Серебров Іван Юрійович, адреса проживання: Російська Федерація, Ямало-Ненецький автономний округ, м. Тарко-Сале, вул. Праці, буд 11, кв. 10, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, ч. 2 ст. 323 КПК України Вам не-обхідно з'явитися 17.02.2023 о 09:30 год. до Роменського міськрайонно-го суду Сумської області (суддя Євтюшенкова Вікторія Іванівна) за адре-сою: Україна, Сумська область, Роменський район, місто Ромни, буль-вар Шевченка, буд. 14, для участі у якості обвинуваченого у розгляді кримінального провадження №22022200000000029 від 17.05.2022 за обвинуваченням Судакова О. В., Сереброва І. Ю., Смирнова В. М. у вчи-ненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду — ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого — ст. 323 КПК України.	Повістка про виклик до суду у кримінальному провадженні Справа №585/2381/22, провадження №1-кп/585/367/22 Смірнов Василь Миколайович, адреса проживання: Російська Феде-рація, Архангельська область, м. Архангельськ, проспект Дзержинсько-го, буд. 5, кв. 100, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, ч. 2 ст. 323 КПК України Вам необхідно з'явитися 17.02.2023 о 09:30 год. до Роменсько-го міськрайонного суду Сумської області (суддя Євтюшенкова Вікторія Іванівна) за адресою: Україна, Сумська область, Роменський район, міс-то Ромни, бульвар Шевченка, буд. 14, для участі у якості обвинуваче-ного у розгляді кримінального провадження №22022200000000029 від 17.05.2022 за обвинуваченням Судакова О. В., Сереброва І. Ю., Смірно-ва В. М. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України Поважні причини неприбуття особи на виклик суду — ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого — ст. 323 КПК України.	Повістка про виклик до суду у кримінальному провадженні Справа №585/2381/22, провадження №1-кп/585/367/22 Судаков Олександр Володимирович, адреса проживання: Російська Федерація, Нижньоновгородська область, м. Нижній Новгород, вул. Дьяконова, буд 43, кв. 33, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, ч. 2 ст. 323 КПК України Вам необхідно з'явитися 17.02.2023 о 09:30 год. до Ромен-ського міськрайонного суду Сумської області (суддя Євтюшенкова Ві-кторія Іванівна) за адресою: Україна, Сумська область, Роменський рай-он, місто Ромни, бульвар Шевченка, буд. 14, для участі у якості обвину-ваченого у розгляді кримінального провадження №22022200000000029 від 17.05.2022 за обвинуваченням Судакова О. В., Сереброва І. Ю., Смір-нова В. М. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду — ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого — ст. 323 КПК України.
Повестка о вызове в суд в уголовном производстве Дело №585/2381/22, производство №1-кп/585/367/22 Серебров Иван Юриевич, адрес проживания: Российская Федерация, Ямало-Ненецкий автономный округ, г. Тарко-Сале, ул. Труда, дом 11, кв. 10, на основании ст.ст. 134, 135, 297-5, ч. 2 ст. 323 УПК Украины Вам необходимо явиться 17.02.2023 в 09:30 час. в Роменский горрайонный суд Сумской области (судья Евтюшенкова Виктория Ивановна) по адре-су: Украина, Сумская область, Роменский район, город Ромны, бульвар Шевченка, дом 14, для участия в качестве обвиняемого в рассмотрении уголовного производства №22022200000000029 от 17.05.2022 по обви-нению Судакова А. В., Сереброва И. Ю., Смирнова В. Н. в совершении преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины. Уважительные причины неприбытия лица по вызову в суд — ст. 138 УПК Украины. Последствия неприбытия обвиняемого — ст. 323 УПК Украины.	Повестка о вызове в суд в уголовном производстве Дело №585/2381/22, производство №1-кп/585/367/22 Смирнов Василий Николаевич, адрес проживания: Российская Фе-дерация, Архангельская область, г. Архангельск, проспект Дзержин-ского, дом 5, кв. 100, на основании ст.ст. 134, 135, 297-5, ч. 2 ст. 323 УПК Украины Вам необходимо явиться 17.02.2023 в 09:30 час. в Ромен-ский горрайонный суд Сумской области (судья Евтюшенкова Виктория Ивановна) по адресу: Украина, Сумская область, Роменский район, го-род Ромны, бульвар Шевченка, дом 14, для участия в качестве обвиня-емого в рассмотрении уголовного производства №22022200000000029 от 17.05.2022 по обвинению Судакова А. В., Сереброва И. Ю., Смирно-ва В. Н. в совершении преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины. Уважительные причины неприбытия лица по вызову в суд — ст. 138 УПК Украины. Последствия неприбытия обвиняемого — ст. 323 УПК Украины.	Повестка о вызове в суд в уголовном производстве Дело №585/2381/22, производство №1-кп/585/367/22 Судаков Александр Владимирович, адрес проживания: Российская Федерация, Нижненовгородская область, г. Нижний Новгород, ул. Дья-конова, дом 43, кв. 33, на основании ст.ст. 134, 135, 297-5, ч. 2 ст. 323 УПК Украины Вам необходимо явиться 17.02.2023 в 09:30 час. в Ромен-ский горрайонный суд Сумской области (судья Евтюшенкова Виктория Ивановна) по адресу: Украина, Сумская область, Роменский район, го-род Ромны, бульвар Шевченка, дом 14, для участия в качестве обвиня-емого в рассмотрении уголовного производства №22022200000000029 от 17.05.2022 по обвинению Судакова А. В., Сереброва И. Ю., Смирно-ва В. Н. в совершении преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины. Уважительные причины неприбытия лица по вызову в суд — ст. 138 УПК Украины. Последствия неприбытия обвиняемого — ст. 323 УПК Украины.

Відповідно до ст.ст. 111-112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 27.01.2023 у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР 28.03.2022 за №22022210000000007 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 та ч. 2 ст. 111 КК України, складено письмове повідомлення про підозру, згідно з яким Антіпов Павло Вікторович, 17.12.1976 року народження, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Новогродівка, вул. Риночна, буд. 145, кв. 4, підозрюється в добровільній участі громадянином України в незаконних збройних, воєнізованих формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній, інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненого в умовах воєнного стану, тобто у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК АНТІПОВА П. В. Громадянин України Антіпов Павло Вікторович, 17.12.1976 року народження, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Новогродівка, вул. Риночна, буд. 145, кв. 4. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 276, 278 КПК України, 8 лютого 2023 року о 09.00 год., 9 лютого 2023 року о 10.00 год., 10 лютого 2023 року об 11.00 год. Вам необхідно з'явитися в каб. № 309 слідчого відділу УСБУ в Тернопільській області до слідчого в ОВС Дуди Степана Степановича за адресою: м. Тернопіль, проспект Степана Бандери, 21, тел. (0352) 279-216, для участі у проведенні слідчих та процесуальних дій, зокрема допиту у якості підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023210000000016 від 30.01.2023, за підозрою Антіпова П. В. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 та ч. 2 ст. 111 КК України. Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик слідчого без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настануть наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.	ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УХВАЛЕННЯ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ СУДОВОГО РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОВО Ухвалою слідчого судді Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 31.01.2023 (судова справа № 201/1043/23) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022132580000078 від 07.06.2022 стосовно підозрюваного Черняка Вадима Івановича, 21.03.1974 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. У зв'язку із ухваленим судовим рішенням про здійснення спеціального досудового розслідування у вказаному кримінальному провадженні, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 КПК України підозрюваному Черняку В.І., 21.03.1974 р.н., повідомляємо, що Вам необхідно з'явитись 06.02.2023 о 10:00, 07.02.2023 о 10:00, 08.02.2023 о 10:00 до слідчого відділу 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, пл. Шевченка, буд. 7 для допиту в якості підозрюваного, а також проведення слідчих та процесуальних дій у вказаному кримінальному провадженні. Крім того, у зв'язку із тим, що планується завершення досудового розслідування, Вам необхідно з'явитись 15.02.2023 об 11:00 до слідчого відділу 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, пл. Шевченка, буд. 7 для вручення повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншій стороні), а саме для надання доступу до матеріалів кримінального провадження. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу, накладення грошового стягнення, здійснення спеціального судового розгляду. Телефон для зв'язку: 0668468154.	
До уваги осіб, які беруть участь у розгляді справи, Сидоренко Олександр Володимирович, 27.07.1970 р.н., останнє відоме місце проживання: м. Суми, вул. Г. Кондратьєва, 127/1, кв. 3. Ковпаківський районний суд м. Суми оголошує про розгляд матеріалів кримінального провадження по справі №592/9802/18 (провадження № 1-кп/592/183/22) за обвинуваченням Сидоренка Олександра Володимировича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 190, ч. 4 ст. 190, ч. 2 ст. 364-1, ч. 2 ст. 366, ч. 4 ст. 358 КК України, відносно якого ухвалою слідчого судді Зарічного районного суду м. Суми від 06.07.2018 року надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування. Судовий розгляд відбудеться у відкритому судовому засіданні у складі колегії суддів в приміщенні Ковпаківського районного суду м. Суми о 09:00 год. 08.02.2023 року, що знаходиться за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, зал с/з № 22, тел. (0542) 61-12-04. Суддя І. М. ФОМЕНКО	До уваги фізичної особи—підприємця Станжура Олександра Миколайовича (ідентифікаційний код 2681713512) Розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України № 04/233-р від 21.11.2022 розпочато розгляд справи № 127-26.4/68-22 за ознаками вчинення товариством з обмеженою відповідальністю «Аквामаркет Сервіс» (ідентифікаційний код юридичної особи 38791982) та фізичною особою—підприємцем Станжуром Олександром Миколайовичем (ідентифікаційний код 2681713512) порушення, передбаченого статтею 15-1 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», у вигляді поширення інформації, що вводить в оману. Ця інформація розміщена на підставі абзацу п'ятого частини першої статті 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції».	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК Підозрюваний Садовник Дмитро Миколайович, 10.04.1976 р.н., громадянин України, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Дніпровська набережна, 19-а, кв. 48, відповідно до ст. ст. 133, 135 КПК України викликається разом із захисником 06.02.2023 на 11 год. до Державного бюро розслідувань у каб. № 610 по вул. Борисоглібська, 18, м. Київ, для вручення повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри, допиту у статусі підозрюваного та участі у інших процесуальних діях у кримінальному провадженні № 62022000000001057 від 19.12.2022. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України. Слідчий ДБР О. Павлюк тел. 365-40-00	Повідомлення про завершення спеціального досудового розслідування та надання доступу до матеріалів кримінального провадження Відповідно до вимог ст. 290 КПК України громадянин України Уваров Олександр Ігорович, 20.02.1975 року народження, зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Стаханов (Кадіївка), вул. Дніпровська, буд. 22, повідомляється про те, що спеціальне досудове розслідування у кримінальному провадженні №5202200000000399 від 06.12.2022 за його підозрою у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 364, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 КК України — завершено. Крім того, у порядку ч. 6 ст. 290 КПК України Ви повинні відкрити стороні обвинувачення наявні матеріали, які плануєте використати як доказ в суді.
Жовтневий районний суд м. Запоріжжя викликає Шадуріну Галину Петрівну, 13.09.1963 року народження, у судові засідання по кримінальному провадженню № 1-кп/331/259/2022 за обвинуваченням Шадуріної Г. П., яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, що відбудеться 06.02.2023 року об 11 годині 00 хвилин в приміщенні суду за адресою: м. Запоріжжя, вулиця Олександрівська, 6. Суддя Стратій Є. В.	Жовтневий районний суд м. Запоріжжя викликає Романіченко Наталю Олександрівну, 26 травня 1993 року народження, у підготовчє судові засідання по кримінальному провадженню № 1-кп/331/209/2023 за обвинуваченням Романіченко Н. О. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, яке відбудеться 20 лютого 2023 року о 09 годині 00 хвилин в приміщенні суду за адресою: м. Запоріжжя, вулиця Олександрівська, 6, зал № 1. При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу. Суддя Стратій Є. В.	Приватний нотаріус Андрух І. В. сповіщає про відкриття спадщини після смерті 15 січня 2023 року Яснолобової Лариси Валеріївни, спадкоємців якої просимо звернутися за адресою: вул. Лермонтова, буд. 26, прим. 1, м. Кривий Ріг, тел. (067) 522 58 28.	

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Обвинувачений Кусюк Сергій Миколайович, останнє відоме місце проживання за адресою: м. Київ, вул. Урлівська, 11/44, кв. 347, відповідно до вимог ст. ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 10.02.2023 о 10 год 00 хв до Оболонського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Левка Лук'яненка, 2є, каб. № 18, 4-й поверх) до **судді Діденка Є.В.** для участі у розгляді обвинувального акта у кримінальному провадженні № 4201600000000532 від 22.02.2016 за обвинуваченням Кусюка С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Діуліна Б.Р. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Радчука О.В. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Радчука О.В. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Кисіля С.М. за ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013 КК України, Сизіна А.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Маркевича В.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України (справа № 756/8759/22).

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість прибуття до суду.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду передбачені ст.ст. 138, 139, 323 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Обвинувачений Діулін Богдан Русланович, останнє відоме місце проживання за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, вул. Федоренка, 19, кв. 9, відповідно до вимог ст. ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 10.02.2023 о 10 год 00 хв до Оболонського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Левка Лук'яненка, 2є, каб. № 18, 4-й поверх) до **судді Діденка Є.В.** для участі у розгляді обвинувального акта у кримінальному провадженні № 4201600000000532 від 22.02.2016 за обвинуваченням Кусюка С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Діуліна Б.Р. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Кисіля С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013 КК України, Сизіна А.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Маркевича В.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України (справа № 756/8759/22).

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість прибуття до суду.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду передбачені ст.ст. 138, 139, 323 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Обвинувачений Радчук Олександр Володимирович, останнє відоме місце проживання за адресою: м. Київ, пр. Червонозоряний (Лобановського), 152-А, гуртожиток, відповідно до вимог ст. ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 10.02.2023 о 10 год 00 хв до Оболонського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Левка Лук'яненка, 2є, каб. № 18, 4-й поверх) до **судді Діденка Є.В.** для участі у розгляді обвинувального акта у кримінальному провадженні № 4201600000000532 від 22.02.2016 за обвинуваченням Кусюка С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Діуліна Б.Р. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Радчука О.В. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Кисіля С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013 КК України, Сизіна А.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Маркевича В.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України (справа № 756/8759/22).

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість прибуття до суду.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду передбачені ст.ст. 138, 139, 323 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Обвинувачений Кисіль Сергій Михайлович, останнє відоме місце проживання за адресою: с. Атюша Коропського району Чернігівської області, вул. Молодіжна, 26, відповідно до вимог ст. ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 10.02.2023 о 10 год 00 хв до Оболонського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Левка Лук'яненка, 2є, каб. № 18, 4-й поверх) до **судді Діденка Є.В.** для участі у розгляді обвинувального акта у кримінальному провадженні № 4201600000000532 від 22.02.2016 за обвинуваченням Кусюка С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Діуліна Б.Р. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Радчука О.В. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Кисіля С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013 КК України, Сизіна А.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Маркевича В.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України (справа № 756/8759/22).

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість прибуття до суду.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду передбачені ст.ст. 138, 139, 323 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Обвинувачений Сизін Антон Олександрович, останнє відоме місце проживання за адресою: м. Черкаси, вул. В'ячеслава Галви (попередня назва – Руднева), буд. 39, кв. 117, відповідно до вимог ст. ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 10.02.2023 о 10 год 00 хв до Оболонського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Левка Лук'яненка, 2є, каб. № 18, 4-й поверх) до **судді Діденка Є.В.** для участі у розгляді обвинувального акта у кримінальному провадженні № 4201600000000532 від 22.02.2016 за обвинуваченням Кусюка С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Діуліна Б.Р. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Радчука О.В. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Кисіля С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013 КК України, Сизіна А.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Маркевича В.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України (справа № 756/8759/22).

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість прибуття до суду.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду передбачені ст.ст. 138, 139, 323 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Обвинувачений Маркевич Віталій Олександрович, останнє відоме місце проживання за адресою: смт. Лисянка Лисянського району Черкаської області, вул. Бужанська, 49, відповідно до вимог ст. ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 10.02.2023 о 10 год 00 хв до Оболонського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Левка Лук'яненка, 2є, каб. № 18, 4-й поверх) до **судді Діденка Є.В.** для участі у розгляді обвинувального акта у кримінальному провадженні № 4201600000000532 від 22.02.2016 за обвинуваченням Кусюка С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Діуліна Б.Р. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Радчука О.В. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 в редакції від 18.04.2013 КК України, Кисіля С.М. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 384 в редакції від 16.05.2013 КК України, Сизіна А.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України, Маркевича В.О. за ч. 2 ст. 28, ст. 340, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365 в редакції від 21.02.2014 КК України (справа № 756/8759/22).

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість прибуття до суду.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду передбачені ст.ст. 138, 139, 323 КПК України.

Оголошення

Першотравенський міський суд Дніпропетровської області

викликає в судові засідання

1) Рогожина Віталія Сергійовича, 10.02.1995 року народження, проживаючого по вул. Челюскіна, буд. №3, с. Городище Старобільського району Луганської області, в якості обвинуваченого по кримінальному провадженню №183/7411/22 провадження №1-кп/0186/138/22 по ч. 4 ст. 408 КК України в підготовчі судові засідання, які відбудуться 08.02.2023 року о 10.00 годині, 20.02.2023 року о 10.00 годині та 01.03.2023 року о 10.00 годині в залі судових засідань Першотравенського міського суду Дніпропетровської області за адресою: вул. Шахтарської Слави, буд. №16, м. Першотравенськ Дніпропетровської області. Про поважні причини неприбуття, передбачені ст. 138 КПК України, обвинувачений зобов'язаний заздалегідь повідомити по телефону 056(33)5-13-15 або E-mail: inbox@pr.dp.court.gov.ua. Якщо обвинувачений не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати, може бути застосовано привід. Ухилення від явки на виклик суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) є підставою для здійснення спеціального судового провадження.

З копією ухвали про призначення підготовчого судового засідання можна ознайомитися на сайті Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <https://reyestr.court.gov.ua>.

Оголошення

Першотравенський міський суд Дніпропетровської області

викликає в судові засідання

Новікову Альону Василівну, 31 грудня 1982 року народження, проживаючу по вул. Тупикова, буд. №5, смт Біловодськ Старобільського району Луганської області, в якості обвинуваченої по кримінальному провадженню №183/1112/22 провадження №1-кп/0186/134/22 по ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України, в підготовчі судові засідання, які відбудуться 09 лютого 2023 року о 10.00 годині, 20 лютого 2023 року

об 11.00 годині та 02 березня 2023 року о 10.00 годині в залі судових засідань Першотравенського міського суду Дніпропетровської області за адресою: вул. Шахтарської Слави, буд. №16, м. Першотравенськ Дніпропетровської області. Про поважні причини неприбуття, передбачені ст. 138 КПК України, обвинувачений зобов'язаний заздалегідь повідомити по телефону 056(33)5-13-15 або E-mail: inbox@pr.dp.court.gov.ua. Якщо обвинувачений не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати, може бути застосовано привід. Ухилення від явки на виклик суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) є підставою для здійснення спеціального судового провадження.

З копією ухвали про призначення підготовчого судового засідання можна ознайомитися на сайті Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <https://reyestr.court.gov.ua>.

Оголошення

Першотравенський міський суд Дніпропетровської області

викликає в судові засідання

Назарову Альону Анатоліївну, 25 жовтня 1977 року народження, зареєстровану та проживаючу по вул. Магістральна, буд. №30-А, кв. №2, смт Лозно-Олександрівка Сватівського району Луганської області, в якості обвинуваченого по кримінальному провадженню №186/1184/22, провадження №1-кп/0186/50/23 по ч. 5 ст.111-1 КК України, в підготовчі судові засідання, які відбудуться 15 лютого 2023 року о 10.00 годині, 27 лютого 2023 року об 11.00 годині та 09 березня 2023 року о 10.00 годині в залі судових засідань Першотравенського міського суду Дніпропетровської області за адресою: вул. Шахтарської Слави, буд. №16, м. Першотравенськ Дніпропетровської області. Про поважні причини неприбуття, передбачені ст. 138 КПК України, обвинувачений зобов'язаний заздалегідь повідомити по телефону 056(33)5-13-15 або E-mail: inbox@pr.dp.court.gov.ua. Якщо обвинувачений не з'явився без поважних причин або не повідомив про при-

Повідомлення

про завершення досудового розслідування

Костенку Олександру Михайловичу, 10.08.1975 р.н., зареєстрованому за адресою: м. Київ, вул. Старонаводницька, 6-Б, кв. 143.

Повідомляємо Вам, що досудове розслідування, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 5201700000000717 від 25.10.2017, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368, ч. 4 ст. 369 КК України, в якому Ви є підозрюваним, завершено, а зібрані під час розслідування докази є достатніми для складання обвинувального акта.

Відповідно до вимог статей 283, 290 КПК України Ви маєте право на доступ до матеріалів досудового розслідування як особисто, так і за допомогою захисника, для чого Вам необхідно прибути до Національного антикорупційного бюро України 03.02.2023.

Матеріали Вам та захиснику будуть надані для ознайомлення в приміщенні Національного антикорупційного бюро України з 03.02.2023 і надалі щоденно з 9 год. по 18 год. з понеділка по п'ятницю Ви маєте можливість для безперешкодного доступу з метою ознайомлення з матеріалами досудового розслідування.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин Савран Сергій Сергійович, 26.05.1984 р.н., уродженець с. Рубці Краснолиманського району Донецької області, українець, який зареєстрований за адресою: Харківська область, Куп'янський район, смт Куп'янськ-Вузловий, площа Залізничників, 12, кв. 3, відповідно до вимог ст.133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитись 06 лютого 2023 року о 12.00, 07 лютого 2023 року о 12.00 та 08 лютого 2023 року о 12.00 до кабінету №81 в старшого слідчого СВ ВП №2 Харківського районного управління поліції №1 за адресою: м. Харків, провулок Балашовський, 12 Бєвчаія Н. С. для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 191 КК України, та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні №12023221150000076.

Нагадуємо про Ваш обов'язок заздалегіть повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України. Звертаємо увагу, що неприбуття на виклик є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування.

Поштова скринька для зв'язку: slobidska-okruzhn@prok.kh.ua.

чини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати, може бути застосовано привід. Ухилення від явки на виклик суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) є підставою для здійснення спеціального судового провадження.

З копією ухвали про призначення підготовчого судового засідання можна ознайомитися на сайті Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <https://reyestr.court.gov.ua>.

Оголошення

Першотравенський міський суд Дніпропетровської області

викликає в судові засідання

Міляєва Юрія Олександровича, 17 жовтня 1961 року народження, зареєстрованого та проживаючого по квартилу Миру, буд. №21, кв. №1, смт Білокуракине Сватівського району Луганської області, в якості обвинуваченого по кримінальному провадженню №186/1210/22, провадження №1-кп/0186/142/22 по ч. 5 ст. 111-1 КК України, в підготовчі судові засідання, які відбудуться 14 лютого 2023 року об 11.00 годині, 24 лютого 2023 року о 10.00 годині та 06 березня 2023 року о 10.00 годині в залі судових засідань Першотравенського міського суду Дніпропетровської області за адресою: вул. Шахтарської Слави, буд. №16, м. Першотравенськ Дніпропетровської області. Про поважні причини неприбуття, передбачені ст. 138 КПК України, обвинувачений зобов'язаний заздалегідь повідомити по телефону 056(33)5-13-15 або E-mail: inbox@pr.dp.court.gov.ua. Якщо обвинувачений не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати, може бути застосовано привід. Ухилення від явки на виклик суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) є підставою для здійснення спеціального судового провадження.

З копією ухвали про призначення підготовчого судового засідання можна ознайомитися на сайті Єдиного державного реєстру судових рішень за посиланням: <https://reyestr.court.gov.ua>.

Повідомлення про підозру

м. Харків

31 січня 2023 року

Нечитайло Віталій Миколайович, 22.12.1981 р.н., громадянин України, на підставі ст. ст. 36, 135, 276, 277, 278 КПК України Вам у кримінальному провадженні № 22022220000000413 від 31.03.2022 повідомляється про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст. ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Нечитайлу Віталієві Миколайовичу, 22.12.1981 р.н., місце реєстрації та проживання: Харківська область, Ізюмський район, м. Балаклія, вул. Центральна, 2А, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитись 08.02.2023; 09.02.2023; 10.02.2023 о 10 год. 00 хв. до другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, за адресою: вулиця Євгена Котляра, 7, місто Харків (каб. № 8) для допиту в якості підозрюваного та проведення інших процесуальних дій по даному кримінальному провадженню.

Телефони відділу реклами: (044) 253-55-09, факс 230-06-71. E-mail: adv@ukcc.com.ua

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПОЧАТОК ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ стосовно підозрюваного Дьогтя Дмитра Сергійовича Ухвалою слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 30.01.2023 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування (<i>in absentia</i>) у кримінальному провадженні № 42022112200000063 від 08.03.2022 стосовно підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, Дьогтя Дмитра Сергійовича, 28.03.1990 року народження, уродженця РФ, громадянина Російської Федерації, зареєстрованого та проживаючого за адресою: РФ, Хабаровський край, м. Хабаровськ, Індустріальний район, провулок Інський, 9, кв. 84, т.в.о. начальника розвідки бригади, військове звання — капітан, військовослужбовець 64 ОМБР (військова частина 51460), який переховується від слідства з метою ухилення від кримінальної відповідальності. ПОВІСТКА про виклик підозрюваного Дьогтя Д. С. Підозрюваний Дьоготь Дмитро Сергійович (рос. Дёготь Дмитрий Сергеевич), 28.03.1990 р.н., місце реєстрації: РФ, Хабаровський край, м. Хабаровськ, Індустріальний р-н, провулок Інський, 9, кв. 84, — військовослужбовець 64-ї ОМБР (в/ч 51460), т.в.о. начальника розвідки бригади, капітан збройних сил російської федерації, особистий № 3-609323, паспорт 08 10 948312, виданий «отделение УФСМ России по Хабаровскому краю в Индустриальном районе г. Хабаровска», освіта: Новосибірське вище військове командне училище, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 276 Кримінального процесуального кодексу України Вам необхідно з'явитися 08.02.2023 о 10 год. 00 хв., 09.02.2023 о 10 год. 00 хв., 10.02.2023 о 10 год. 00 хв. як підозрюваному у кримінальному провадженні № 42022112200000063 від 08.03.2022 за ч. 2 ст. 438 КК України з метою допиту як підозрюваного та розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою під час здійснення досудового розслідування до слідчого в ОВС слідчого управління ГУ СБУ у м. Києві та Київській області Володимира Миколайовича Спільного за адресою: м. Київ, пров. Аскольдів, буд. 3-А. При собі необхідно мати документ, який посвідчує особу. Явка обов'язкова. У разі неявки без поважних причин застосовуються заходи, передбачені ст. ст. 139, 140 Кримінального процесуального кодексу України: примусовий привід, грошове стягнення. СООБЩЕНИЕ О НАЧАЛЕ ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ СПЕЦИАЛЬНОГО ДОСУДЕБНОГО РАССЛЕДОВАНИЯ по поводу подозреваемого Дёгтя Дмитрия Сергеевича По постановлению следственного судьи Соломенского районного суда г. Киева от 30.01.2023 предоставлено разрешение на осуществление специального досудебного расследования (<i>in absentia</i>) в уголовном производстве № 42022112200000063 от 08.03.2022 в отношении подозреваемого в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины, Дёгтя Дмитрия Сергеевича, 28.03.1990 года рождения, уроженца РФ, гражданина Российской Федерации, зарегистрированного и проживающего по адресу: РФ, Хабаровский край, г. Хабаровск, Индустриальный район, переулок Инский, 9/84, и.о. начальника разведки бригады, воинское звание — капитан, военнослужащий 64 ОМБР (военная часть 51460), который скрывается от следствия с целью уклонения от уголовной ответственности. Повестка о вызове подозреваемого Подозреваемый Дёготь Дмитрий Сергеевич, 28.03.1990 г.р., место регистрации: РФ, Хабаровский край, г. Хабаровск, Индустриальный р-н, переулок Инский, 9/84 — военнослужащий 64-й ОМБР (в/ч 51460), и.о. начальника разведки бригады, капитан вооруженных сил российской федерации, личный № 3-609323, паспорт 08 10 948312 , выдан «отделение УФСМ России по Хабаровскому краю в Индустриальном районе г. Хабаровска», образование: Новосибирское высшее военное командное училище, согласно требованиям ст. ст. 133, 135, 276 Уголовного процессуального кодекса Украины, Вам необходимо явиться 08.02.2023 в 10 час. 00 мин., 09.02.2023 в 10 час. 00 мин., 10.02.2023 в 10 час. 00 мин. как подозреваемому в уголовном производстве № 42022112200000063 от 08.03.2022 по ч. 2 ст. 438 Уголовного кодекса Украины с целью допроса в качестве подозреваемого и рассмотрения ходатайства об применении меры пресечения в виде содержания под стражей во время осуществления досудебного расследования по адресу: г. Киев, пер. Аскольдов, 3-А, служебный кабинет № 510, к следователю по особо важным делам следственного управления ГУ СБУ в г. Киеве и Киевской области Спільному Владимиру Николаевичу. При себе необходимо иметь документ, удостоверяющий личность. Явка обязательна. В случае неявки без уважительных причин применяются меры, предусмотренные ст. ст. 139, 140 Уголовного процессуального кодекса Украины: принудительный привод, денежное взыскание. <i>Прокурор у кримінальному провадженні Олександр КУХАРУК</i>	ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ Громадянин Республіки Молдова Корнєв Ілля Анатолійович, 27.10.1994 року народження, уродженець та мешканець м. Тирасполь Республіки Молдова, у відповідності до вимог ст. 111, 135, 277, 278 КПК України Вам повідомляється про підозру у кримінальному провадженні № 22022020000000121 від 29.06.2022 у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України (пособицтво державі-агресору, тобто умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособицтво), збройним формуванням держави-агресора, вчинені іноземцем з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації рішень та дій держави-агресора, збройних формувань). Права, обов'язки та гарантії підозрюваного визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст.ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України. ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОВОГО Підозрюваний Корнєв Ілля Анатолійович, 27.10.1994 року народження, уродженець та мешканець м. Тирасполь Республіки Молдова, згідно ст. 133, 135 КПКУ Вам необхідно з'явитись 7, 8, 9 лютого 2023 року о 10 год. 00 хв. до УСБУ у Вінницькій обл. (м. Вінниця, вул. Грушевського, 27) до слідчого Гуртового С. Б., тел. (0432)599454, для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, та проведення інших процесуальних дій у к/п № 22022020000000121 від 29.06.2022. Поважні причини неприбуття на виклик викладені у ст. ст. 138, 139 КПК України. <i>Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ у Вінницькій області Сергій ГУРТОВИЙ</i>	Повістка про виклик до суду в кримінальному провадженні Слідчий 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України молодший лейтенант юстиції Риженко Володимир Анатолійович за погодженням із прокурором другого відділу управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням і підтримання публічного обвинувачення Департаменту нагляду за додержанням законів органами безпеки Офісу Генерального прокурора Гапоною Юлією Вікторівною відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 135, 139, 297-2 КПК України подав клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023000000000054 від 19.01.2023. У зв'язку з цим підозрюваний Реймер О. Г. 06.02.2023 на 12 год. 45 хв. повинен з'явитись до Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, до слідчого судді Антонюк М. С., зала судового засідання каб. № 507. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені ст. 138 КПК України. Повестка о вызове в суд в уголовном производстве Следователь 3 управления досудебного расследования Главного следственного управления Службы безопасности Украины младший лейтенант юстиции Рыженко Владимир Анатольевич по согласованию с прокурором второго отдела управления процессуального руководства досудебным расследованием и поддержания публичного обвинения Департамента надзора за соблюдением законов органами безопасности Офиса Генерального прокурора Гапоновой Юлией Викторовной согласно ст. ст. 2, 36, 40, 135, 139, 297-2 УПК Украины подал ходатайство об осуществлении специального досудебного расследования срока в уголовном производстве № 22023000000000054 от 19.01.2023. В этой связи подозреваемый Реймер О. Г. 06.02.2023 на 12 ч. 45 мин. должен явиться в Шевченковский районный суд г. Киева по адресу: г. Киев, ул. Дегтяревская, 31 А, к следственному судье Антонюк М. С., зал судебного заседания каб. № 507. Уважительные причины неприбытия человека по вызову суда предусмотрены ст. 138 УПК Украины.
	До уваги товариства з обмеженою відповідальністю «Трейдербуд» (ідентифікаційний код юридичної особи 38132727) і товариства з обмеженою відповідальністю «Арх-Буд Технологія» (ідентифікаційний код юридичної особи 41104092) За результатами розгляду справи № 63/8-01-74-2020/V-2020 Тимчасовою адміністративною колегією Антимонопольного комітету України прийнято рішення від 24.11.2022 № 53-р/тк, відповідно до якого дії товариства з обмеженою відповідальністю «Трейдербуд» (ідентифікаційний код юридичної особи 38132727) і товариства з обмеженою відповідальністю «Арх-Буд Технологія» (ідентифікаційний код юридичної особи 41104092) визнано порушенням, передбаченим пунктом 1 статті 50, пунктом 4 частини другої статті 6 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді вчинення антиконкурентних узгоджених дій, що стосуються спотворення результатів торгів, проведених Управлінням капітального будівництва Івано-Франківської міської ради відповідно до оголошення № UA-2019-03-05-001243-б. Інформація про прийняте рішення розміщена на офіційному вебсайті Антимонопольного комітету України (http://www.amcu.gov.ua) в розділі «Законодавство» — «Рішення АМКУ». Ця інформація розміщена на підставі абзацу п'ятого частини першої статті 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції».	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Аюпова Ріната Зайдулаєвича, 13.08.1974 року народження, уродженця м. Астрахань, СРСР, громадянина Російської Федерації, як обвинуваченого в кримінальному провадженні № 22023260000000014 від 10.01.2023 року за ч. 3 ст. 110 КК України. Судове засідання відбудеться 07.02.2023 року о 14:00 год. за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Кафедральна, 4, кабінет № 20. З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченого Аюпова Ріната Зайдулаєвича у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження останній вважається належним чином ознайомленим з її змістом. <i>Суддя Чебан В. М.</i>
		Обвинувачений Гордієнко Валерій Євгенійович, 18.08.1995 р.н., відповідно до ст. ст. 134, 135, 323 КПК України викликається в судові засідання на 11 год. 00 хв. 08 лютого 2023 року до Хортицького районного суду м. Запоріжжя (м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, 33, каб. 4-а, головуючий суддя Бредун Д. С.) для проведення судового засідання у кримінальному провадженні № 220220800000001557 від 22 серпня 2022 року за обвинуваченням Гордієнка В. Є. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України.

У зв'язку зі здійсненням спеціального судового провадження у кримінальному провадженні № 42015051110000062 від 05.11.2015 року інформуємо, що ухвалою Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 16.01.2023 закінчено підготовку та призначено апеляційний розгляд апеляційної скарги захисника Юхимука Р. С. на вирок Вищого антикорупційного суду від 08.11.2022 за обвинуваченням Юхимука Руслана Степановича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 368, ч. 3 ст. 358, ч. 1 ст. 263 КК України. Юхимук Руслан Степанович, 20.10.1977 р.н., останнє відоме місце реєстрації та проживання: Луганська обл., Кременіський р-н, м. Кременна, вул. Тітова, 7, кв. 1, викликається в судові засідання, яке відбудеться о 10:00 14.02.2023 в приміщенні Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду (м. Київ, пров. Хрестовий, 4), головуючий суддя: Панайд І. В., судді: Калугіна І. О., Чорна В. В. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.	Повістка про виклик до суду Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що 08.02.2023 об 11.20 год. у приміщенні Вінницького міського суду Вінницької області за адресою: вул. Грушевського, 17, в м. Вінниця в залі судових засідань № 12 відбудеться підготовче судові засідання у кримінальному провадженні за обвинуваченням Щукіна Олександра Сергійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України. У судові засідання викликається обвинувачений Щукін Олександр Сергійович, 10.07.1985 р.н., останнє місце проживання якого: вул. Гоголя, 10/39, смт Селезнівка Перевальського р-ну Луганської обл. Явка обвинуваченого є обов'язковою. У разі неможливості з'явитися до суду просимо повідомити про причини неможливості прибуття в судові засідання. Справу розглядатиме колегія суддів у складі: судді-доповідача Бернади Є. В., суддів Курбатової І. Л., Романчук Р. В.	Повідомлення-повістка про виклик до суду Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що 13.02.2023 року о 14:00 год. в приміщенні Вінницького міського суду Вінницької області за адресою: м. Вінниця, вул. Грушевського, 17, в залі судових засідань № 10 відбудеться судові засідання у кримінальному провадженні № 22022020000000204 за обвинуваченням Дзюби Віктора Вікторовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України. В судові засідання викликається обвинувачений Дзюба Віктор Вікторович, 10.08.1977 р.н., який зареєстрований та проживає за адресою: Російська Федерація, м. Москва, вулиця Охотний Ряд, 1. Явка обвинуваченого є обов'язковою. У разі неможливості з'явитися до суду просимо повідомити про причини неможливості прибуття в судові засідання. Справу розглядається колегією суддів у складі: головуючого судді Ковальчук Л. В., суддів Бернади Є. В., Шлапака Д. О.	Повідомлення-повістка про виклик до суду Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що в м. Вінниця за адресою: вул. Грушевського, 17, в залі судових засідань № 40 10 лютого 2023 року о 09 год. 30 хв. відбудеться підготовче судові засідання у кримінальному провадженні за обвинуваченням Морозова Юрія Сергійовича, 09 лютого 1982 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. В підготовче судові засідання викликається обвинувачений Морозов Юрій Сергійович, 09 лютого 1982 року народження, останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Харцизьк, вул. 40 років визволення України, буд. 31, кв. 39. Явка обвинуваченого є обов'язковою. У разі неможливості з'явитися до суду просимо завчасно повідомити про причини неможливості прибуття в судові засідання. <i>Справу розглядає суддя Вінницького міського суду Вінницької області Каленяк Р. А.</i>
--	--	--	--

До уваги товариства з обмеженою відповідальністю «ПОДІЛЬСЬКИЙ БУДМОНТАЖ» (ідентифікаційний код юридичної особи 42871707) За результатами розгляду справи № 72/42-20 Тимчасовою адміністративною колегією Антимонопольного комітету України прийнято рішення від 03.11.2022 № 45-р/тк, відповідно до якого дії товариства з обмеженою відповідальністю «ПОДІЛЬСЬКИЙ БУДМОНТАЖ» (ідентифікаційний код юридичної особи 42871707) визнано порушенням, передбаченим пунктом 1 статті 50, пунктом 4 частини другої статті 6 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді вчинення антиконкурентних узгоджених дій, що стосуються спотворення результатів торгів, проведених Стрижавською селищною радою Вінницького району Вінницької обл. відповідно до оголошення № UA-2020-03-10-003079-а. Інформація про прийняте рішення розміщена на офіційному вебсайті Антимонопольного комітету України (http://www.amcu.gov.ua) в розділі «Законодавство» — «Рішення АМКУ». Ця інформація розміщена на підставі абзацу п'ятого частини першої статті 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції».	Кролевецький районний суд Сумської області відповідно до ч. 3 ст. 323 КПК України викликає МАЧУЛЬСЬКОГО Василя Миколайовича, 22 червня 1978 року народження, уродженця с. Обтове Кролевецького району Сумської області, громадянина України, зареєстрованого за адресою м. Кролевець, вул. Миру, 25/7, Сумська область, місце фактичного проживання: м. Кролевець, вул. Виноградова, 113, Сумська область, як обвинуваченого по справі № 579/2019/20 пров. 1-кп/579/76/21 за обвинуваченням Мачульського В. М. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 366, ч. 1 ст. 209, ч. 4 ст. 191, ч. 2 ст. 366, ч. 1 ст. 209 КК України. Справа призначена до розгляду на 08.02.2023 року на 16 годину 00 хвилин у приміщенні Кролевецького районного суду Сумської області за адресою: м. Кролевець Сумської області, вул. Франка, 13. Суд повідомляє, що за адресою зареєстрованого місця проживання Мачульського В. М. направлено судову повістку про виклик до суду. У випадку неявки відповідача в судові засідання це оголошення вважається належним повідомленням, і справа буде розглянута за відсутності Мачульського В. М. у порядку спеціального судового провадження. <i>Суддя В. М. Придатко</i>	Повідомлення-повістка про виклик до суду Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що в м. Вінниця за адресою: вул. Грушевського, 17, в залі судових засідань № 13 08.02.2023 року о 12:00 годині відбудеться судові засідання у кримінальному провадженні за обвинуваченням Іванова Максима Євгенійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України. В судові засідання викликається сторона обвинувачення, а саме обвинувачений Іванов М. Є. та захисник Геращенко Т. В. Явка учасників процесу є обов'язковою. У разі неможливості з'явитися до суду просимо повідомити про причини неможливості прибуття в судові засідання. <i>Справу розглядає суддя Вінницького міського суду Вінницької області Іванченко Я. М.</i>
---	--	---

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Коли фарби плачуть

ВИСТАВКА. У нідерландському місті Генгело презентують роботи української художниці Ольги Ковальової, кілька з яких написано після 24 лютого

Нідерландський художник Генк Лаше зацікавився роботами ірпінської художниці Ольги Ковальової й запропонував влаштувати виставку

Вікторія БОНДАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Понад одинадцять місяців тому дівчина планувала виставку в Україні. Але почалося повномасштабне вторгнення. Приватний будинок в Ірпені, де вона жила, зруйнували окупанти. Через пожежу було знищено й багато Олиних картин. Ті, що вціліли, тато передав у Нідерланди, де художниця знайшла прихисток від війни.

Побачив сам, допоможи іншим

Відтоді Оля Ковальова написала небагато картин, бо потребувала певного часу на внутрішнє відновлення. Повернутися до творчості допомогла арттерапія двох українських психологів, які працювали в сусідньому з Генгело містечку. А виставку організував нідерландський художник Генк Лаше. Цей подвижник на громадських засадах організовує виставки в місцевому театрі вже вісім років. Більшість експозицій присвячено творчості нідерландських художників, які вже померли і діяльність яких, на думку Генка, було недооцінено. Він допомагає талановитим художникам, які, на його думку, недостойно поціновані.

«Олині роботи побачив у червні. Вони мене зацікавили, тож запропонував влаштувати виставку», — розповідає Генк Лаше.

Він та його близькі з розумінням ставляться до проблем біженців, адже під час Другої світової війни родина зазнала труднощів — дід і батько в німецькому полоні працювали на суднобудівних підприємствах.

«Влаштування виставки в театрі дає змогу долучати людей до світу прекрасного. Театр отримує субсидії від держави, яка опікується,

щоб якомога більше людей цікавилися мистецтвом», — пояснює директор театру в Генгело Рауль Бур.

Журба з любов'ю обійнялася

Ольга Ковальова виросла в мальовничому Ірпені. 2012-го закінчила Бучанську дитячу школу мистецтв імені Левка Ревуцького. Два роки навчалася на архітектурному факультеті єдиної в Україні академічної середньої школи в галузі образотворчого мистецтва — Державній художній середній школі імені Т. Шевченка (Київ). 2020-го

У роботах вона надає перевагу змішаним технікам. Використовує акварель, акрил, лайнери. Із 2020 року захопилася жіночими портретами. У картинах художниці кожен може побачити та відчути свій сенс.

Коли в березні окупанти зруйнували 71% інфраструктури Ірпеня і понад 300 цивільних ірпінців було вбито, Олі здавалося, що змерла частина її душі. «Моє життя розкололося на «до» й «після». Я вдячна Всесвіту, що «після» настало для мене і моєї родини», — каже вона.

Під час бомбардувань Ірпеня вона з рідними майже

ся: в церкві, яка стала прихистком для багатьох ірпінців, сталася пожежа.

Її батько з бабусею і сім'єю рідного дядька евакуювалися з окупованої Бучі зеленим коридором 11 березня.

У картині «24.02.2022» художниця зобразила свої відчуття від жаху війни: неспокій, безпорадність. Навколо дівчини — темрява війни, але кризь неї пробиваються жовті спалахи надії. Серед привидів-масок на картині можна впізнати обличчя путіна.

«Не кожен може уявити, що одного дня ти змишиш зібрати наплічник, залишити дім і вирушити в невідомість. На початку війни рідні для мене Ірпін'я і Буча стали місцями-символами російських звірств проти мирного населення», — каже Оля.

Представлені в експозиції кілька робіт мирного часу також із позначками війни. І це не метафора. Картина «Споріднені душі», на якій зображено двох дівчат, художниця відновила в Генгело. 2021 року в неї були переважно теплі радісні картини, а на цій за спинами дівчат — зловісні темні сили, світ руйнується і несе ім багато життєвих випробувань, але вони залишаються разом. Мабуть, це було інтуїтивне передчуття.

«Український народ переживає дуже складні випробування. Багато болю та горя, смерть близьких, дітей, втрата того, що люди будували роками. Однак чимало мужності та відваги, турботи та любові одне до одного. Наш народ виборює свободу ціною життя. Українці не обирали такої долі. Мрію, щоб війна закінчилася. Знаю, що Україна, як Фенікс, відродиться», — сказала Ольга Ковальова під час презентації.

Сподіватимемося, що в майбутніх творах художниці буде більше приводів для радості.

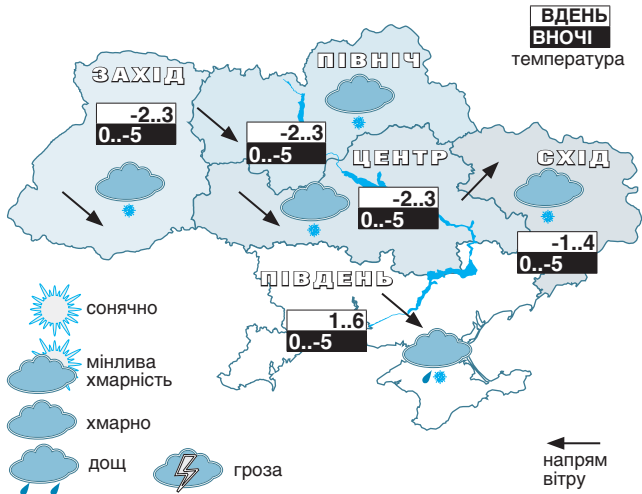
Ідею картини «Тіні забутих предків» нав'яла війна

закінчила факультет дизайну Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна».

Навчання дизайну та архітектури дало їй багато корисного досвіду. «А за покликом душі я художниця», — вважає дівчина.

десять днів переховувалася в погребі, доки брат під обстрілами вивіз машиною до евангелістської церкви, звідки відбувалася евакуація. Коли 4 березня біженців мікроавтобусом привезли до Олександрії Рівненської області, пастор попросив помолити-

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 3 ЛЮТОГО

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	0...-5	-2...+3	Черкаська	0...-5	-2...+3
Житомирська	0...-5	+2...-3	Кіровоградська	0...-5	-2...+3
Чернігівська	0...-5	-2...+3	Полтавська	0...-5	-2...+3
Сумська	-1...-6	+2...-3	Дніпропетровська	0...-5	-2...+3
Закарпатська	0...-5	-1...+4	Одеська	-1...-6	+1...+6
Рівненська	0...-5	-2...+3	Миколаївська	0...-5	0...+5
Львівська	-1...-6	-2...+3	Херсонська	0...-5	+1...+6
Івано-Франківська	0...-5	+2...-3	Запорізька	0...-5	0...+5
Волинська	0...-5	-2...+3	Харківська	-1...-6	-2...+3
Хмельницька	0...-5	-2...+3	Донецька	0...-5	-1...+4
Чернівецька	-1...-6	-1...+4	Луганська	0...-5	-1...+4
Тернопільська	0...-5	-2...+3	Крим	0...-5	1...+6
Вінницька	0...-5	+2...-3	Київ	-1...-3	-1...+1

Укргідрометцентр

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до ст. ст. 111-112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 31.01.2023 у кримінальному провадженні № 2202222000003438 від 24.11.2022 складено письмове повідомлення про підозру, згідно з яким громадянин України Уханьов Олександр Васильович, 06.02.1958 року народження, який підозрюється у передачі матеріальних ресурсів незаконним збройним чи воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, та/або збройним чи воєнізованим формуванням держави-агресора, та/або провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України. Повний текст повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного розміщуватиметься на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdiysnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Уханьову Олександру Васильовичу, 06.02.1958 року народження, громадянину України, зареєстрованому за адресою: Харківська область, Чугувський район, м. Вовчанськ, вул. Якіра, 12, у відповідності до ст. ст. 133, 135, 139 КПК України Вам необхідно з'явитися о 10 год. 00 хв. 06.02.2023, о 10 год. 00 хв. 07.02.2023, о 10 год. 00 хв. 08.02.2023 до слідчого відділу Управління СБ України в Харківській області (м. Харків, вул. Миконошицька, буд. 2) для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, а також для участі у проведенні слідчих та процесуальних дій в межах кримінального провадження № 2202222000003438. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття, у тому числі — можливість застосування приводу, вказані у ст. ст. 138, 139, 140 КПК України.

Слідчий слідчого відділу
Управління СБ України в Харківській області
лейтенант юстиції Олександр ЗАПЕВСЬКИЙ

Жовтневий районний суд м. Запоріжжя викликає Пастушенка Микола Михайловича, 22.08.1960 року народження, у судові засідання по кримінальному провадженню № 1-кп/331/369/2022 за обвинуваченням Пастушенка М. М. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, яке відбудеться 13.02.2023 року о 09 годині 00 хвилин у приміщенні суду за адресою: м. Запоріжжя, вулиця Олександрівська, 6.

Суддя Стратій Є. В.